

Επίσημη Εφημερίδα

C 55

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

52ο έτος

7 Μαρτίου 2009

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2009/C 55/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*
EE C 44 της 21.2.2009

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2009/C 55/02

Υπόθεση C-140/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Hecht-Pharma GmbH κατά Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg (Οδηγία 2001/83/EK — Άρθρα 1, σημείο 2, και 2, παράγραφος 2 — Έννοια του όρου «φάρμακο ως εκ της λειτουργίας του» — Προϊόν για το οποίο δεν έχει αποδειχθεί ότι αποτελεί «φάρμακο ως εκ της λειτουργίας του» — Συνεκτίμηση της περιεκτικότητας σε δραστικές ουσίες)

2

2009/C 55/03

Υπόθεση C-383/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 (αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — M-K Europa GmbH & Co. KG κατά Stadt Regensburg (Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 258/97 — Άρθρο 1, παράγραφοι 1 έως 3 — Νέα τρόφιμα και νέα συστατικά τροφίμων)

3

2009/C 55/04

Υπόθεση C-495/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 [αίτηση του Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Silberquelle GmbH κατά Maselli-Strickmode GmbH (Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρα 10 και 12 — Έκπτωση από τα δικαιώματα — Έννοια του όρου «ουσιαστική χρήση» σήματος — Χρήση του σήματος επί διαφημιστικών αντικειμένων — Δωρεάν διανομή τέτοιων αντικειμένων στους αγοραστές των προϊόντων του δικαιούχου του σήματος)

3

EL

2009/C 55/05	Υπόθεση C-502/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — K-1 sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (ΦΠΑ — Παρατυπίες στη δήλωση του φορολογουμένου — Πρόσθετος φόρος)	4
2009/C 55/06	Υπόθεση C-539/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/22/EK — Άρθρο 26, παράγραφος 3 — Ενιαίος ευρωπαϊκός αριθμός κλήσης έκτακτης ανάγκης — Πληροφορίες για τον εντοπισμό του καλούντος — Θέση των πληροφοριών στη διάθεση των αρχών που είναι αρμόδιες για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)	4
2009/C 55/07	Υπόθεση C-259/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Διαφύλαξη και διατήρηση των οικοτόπων — Χαρακτηρισμός των ζωνών ειδικής προστασίας — Απαγόρευση θήρας και συλλήψεως — Μη ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δικαίο)	5
2009/C 55/08	Υπόθεση C-421/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Σεπτεμβρίου 2008 η Calebus, SA κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 14 Ιουλίου 2008 στην υπόθεση T-366/06, Calebus, SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας	5
2009/C 55/09	Υπόθεση C-506/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Νοεμβρίου 2008 το Βασίλειο της Σουηδίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 9 Σεπτεμβρίου 2008 (τρίτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-403/05, MyTravel Group plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	6
2009/C 55/10	Υπόθεση C-520/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2008 η HUP Usługi Polska sp. z o.o. (πρώην HP temporarpersonalgesellschaft mbH) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (πρώην HP temporarpersonalgesellschaft mbH) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα και σχέδια), Manpower, Inc.	7
2009/C 55/11	Υπόθεση C-525/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 2 Δεκεμβρίου 2008 — Sylvia Bienek κατά Condor Flugdienst GmbH	8
2009/C 55/12	Υπόθεση C-538/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 — X Holding BV κατά Staatssecretaris van Financiën	8
2009/C 55/13	Υπόθεση C-541/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 — Fokus Invest AG κατά Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)	8
2009/C 55/14	Υπόθεση C-549/08: Προσφυγή της 10ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	9
2009/C 55/15	Υπόθεση C-551/08: Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	9
2009/C 55/16	Υπόθεση C-552/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Δεκεμβρίου 2008 η Agrar-Invest-Tatschl GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (όγδοο τμήμα) στις 8 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	10
2009/C 55/17	Υπόθεση C-558/08: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 17 Δεκεμβρίου 2008 — Portakabin Limited και Portakabin BV κατά Primakabin BV	10
2009/C 55/18	Υπόθεση C-560/08: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	11

2009/C 55/19	Υπόθεση C-565/08: Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	12
2009/C 55/20	Υπόθεση C-570/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου (Κυπριακή Δημοκρατία) στις 22 Δεκεμβρίου 2008 — Συμβούλιο Αποχετεύσεων Λευκωσίας κατά Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών	13
2009/C 55/21	Υπόθεση C-571/08: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	13
2009/C 55/22	Υπόθεση C-572/08: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	14
2009/C 55/23	Υπόθεση C-573/08: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	14
2009/C 55/24	Υπόθεση C-576/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2008 κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 23 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	15
2009/C 55/25	Υπόθεση C-577/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt (Βέλγιο) στις 29 Δεκεμβρίου 2008 — Rijkdienst voor pensioenen κατά E. Brouwer	16
2009/C 55/26	Υπόθεση C-578/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 29 Δεκεμβρίου 2008 — Rhimou Chakroun κατά Minister van Buitenlandse Zaken	16
2009/C 55/27	Υπόθεση C-579/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Δεκεμβρίου 2008 η Messer Group GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-305/06: Air Products and Chemicals Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)	17
2009/C 55/28	Υπόθεση C-581/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 29 Δεκεμβρίου 2008 — EMI Group Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	17
2009/C 55/29	Υπόθεση C-584/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) στις 29 Δεκεμβρίου 2008 — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA κατά Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)	18
2009/C 55/30	Υπόθεση C-586/08: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 29 Δεκεμβρίου 2008 — Angelo Rubino κατά Ministero dell'Università e della Ricerca	19
2009/C 55/31	Υπόθεση C-2/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen Sad (Βουλγαρία) στις 6 Ιανουαρίου 2009 — Peter Dimitrov Kalinchev κατά Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv	19
2009/C 55/32	Υπόθεση C-5/09: Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	19
2009/C 55/33	Υπόθεση C-10/09: Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	20
2009/C 55/34	Υπόθεση C-11/09: Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	20

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2009/C 55/35	Υπόθεση C-12/09: Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	21
2009/C 55/36	Υπόθεση C-13/09: Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	21
2009/C 55/37	Υπόθεση C-240/08: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 4ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	21
 Πρωτοδικείο		
2009/C 55/38	Υπόθεση T-162/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιανουαρίου 2009 — Kronoply κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Περιφερειακές ενισχύσεις υπέρ μεγάλων επενδυτικών σχεδίων — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την κοινή αγορά — Αιτιολογία — Ενίσχυση έχουσα τον χαρακτήρα κινήτρου — Αναγκαιότητα της ενισχύσεως)	22
2009/C 55/39	Υπόθεση T-399/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 2009 — giropay κατά ΓΕΕΑ (GIROPAY) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος GIROPAY — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	22
2009/C 55/40	Υπόθεση T-296/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 2009 — Korsch κατά ΓΕΕΑ (PharmaCheck) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος PharmaCheck — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Περιορισμός του καταλόγου των προϊόντων)	23
2009/C 55/41	Υπόθεση T-307/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 2009 — Hansgrohe κατά ΓΕΕΑ (AIRSHOWER) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος AIRSHOWER — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	23
2009/C 55/42	Υπόθεση T-316/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιανουαρίου 2009 — Commercy AG κατά ΓΕΕΑ — easyGroup IP Licensing (easyHotel) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα easyHotel — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα EASYHOTEL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων και υπηρεσιών — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Ευερέγθημα πηνίας — Αίτηση υποβληθείσα από τον σύνδικο πτωχεύσεως εμπορικής εταιρίας — Άρθρο 94, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας)	23
2009/C 55/43	Υπόθεση T-352/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή κατά Rednap (Ρήτρα διαιτησίας — Συμβάσεις συναφθείσες στο πλαίσιο του τετάρτου προγράμματος-πλαisiού για τις δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Σχέδια Rise και Healthline — Μη συμφωνία μέρους των δηλωθεισών δαπανών με τους συμβατικούς όρους — Επιστροφή μέρους των καταβληθεισών προκαταβολών — Ερημοδικία)	24
2009/C 55/44	Υπόθεση T-424/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ης Ιανουαρίου 2009 — Pioneer Hi-Bred International κατά ΓΕΕΑ (OPTIMUM) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος OPTIMUM — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών — Άρθρο 73 και άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94)	24
2009/C 55/45	Υπόθεση T-372/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Δεκεμβρίου 2008 — Bomba Energia Getränkvertriebs κατά ΓΕΕΑ — Eckes-Granini (Bomba) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση ανακοπής — Κατάργηση της δίκτης)	25

2009/C 55/46	Υπόθεση T-137/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Portela κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη — Εμπορία ελαττωματικών ψηφιακών θερμομέτρων που φέρουν τη σήμανση «CE» — Αδράνεια της Επιτροπής — Αιτιώδης συνάφεια — Αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος) 25	25
2009/C 55/47	Υπόθεση T-209/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Gaedertz κατά ΓΕΕΑ — Living Byte Software (GlobalRemote) (Κοινωνικό σήμα — Αίτηση ακύρωσης — Ανάκληση αίτησης ακύρωσης — Κατάργηση της δίκης) 26	26
2009/C 55/48	Υπόθεση T-223/07 P: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Thierry κατά Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2004 — Απόρριψη αιτήματος περί εξετάσεως μάρτυρα — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη) 26	26
2009/C 55/49	Υπόθεση T-285/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Ιταλία κατά Κοινοβουλίου και Επιτροπής (Παραεπίπτον ζήτημα — Ένσταση απαραδέκτου — Προσφυγή μερικώς απαράδεκτη — Προσβαλλόμενη πράξη μη καταλογίσιμη στο Κοινοβούλιο) 26	26
2009/C 55/50	Υπόθεση T-117/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Ιταλία κατά ΕΟΚΕ και Επιτροπής (Παραεπίπτον ζήτημα — Ένσταση απαραδέκτου — Προσφυγή μερικώς απαράδεκτη — Πράξεις μη δυνάμενες να καταλογιστούν στην Επιτροπή) 27	27
2009/C 55/51	Υπόθεση T-468/08 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 23ης Δεκεμβρίου 2008 — AES-Tisza κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία χαρακτηρίζεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά ενίσχυση που χορήγησε η Δημοκρατία της Ουγγαρίας σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας υπό τη μορφή μακροπρόθεσμων συμφωνιών για την αγορά ηλεκτρικού ρεύματος — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Απουσία επειγόντος — Στάθμιση συμφερόντων) 27	27
2009/C 55/52	Υπόθεση T-535/08: Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2008 — Tuzzi fashion GmbH κατά ΓΕΕΑ — El Corte Inglés (Emidio Tucci) 28	28
2009/C 55/53	Υπόθεση T-536/08: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2008 — Huvis κατά Συμβουλίου 28	28
2009/C 55/54	Υπόθεση T-537/08: Προσφυγή ασκηθείσα στις 9 Δεκεμβρίου 2008 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber κ.λπ. κατά Συμβουλίου 29	29
2009/C 55/55	Υπόθεση T-538/08: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2008 — Rewe-Zentral κατά ΓΕΕΑ — Kodi Diskontläden (inéa) 29	29
2009/C 55/56	Υπόθεση T-543/08: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — RWE και RWE Dea κατά Επιτροπής 30	30
2009/C 55/57	Υπόθεση T-544/08: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — Hansen & Rosenthal και H & R Wax Company Vertrieb κατά Επιτροπής 31	31
2009/C 55/58	Υπόθεση T-547/08: Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2008 — X Technology Swiss κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση κάτσας) 31	31
2009/C 55/59	Υπόθεση T-550/08: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen κατά Επιτροπής 32	32
2009/C 55/60	Υπόθεση T-551/08: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — H & R ChemPharm κατά Επιτροπής 32	32
2009/C 55/61	Υπόθεση T-552/08: Αγωγή που ασκήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή κατά Domótica 33	33
2009/C 55/62	Υπόθεση T-554/08: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Δεκεμβρίου 2008 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής 34	34

2009/C 55/63	Υπόθεση T-555/08: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — iPublish Ganske Interactive Publishing κατά ΓΕΕΑ (απεικόνιση μιας συσκευής πλοήγησης)	35
2009/C 55/64	Υπόθεση T-556/08: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Slovenská pošta κατά Επιτροπής	35
2009/C 55/65	Υπόθεση T-557/08: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — mPAY24 κατά ΓΕΕΑ — Ultra (MPAY)	35
2009/C 55/66	Υπόθεση T-560/08 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 14 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση F-74/07, Meierhofer κατά Επιτροπής	36
2009/C 55/67	Υπόθεση T-561/08: Αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — Bactria και Gutknecht κατά Επιτροπής	37
2009/C 55/68	Υπόθεση T-565/08: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Corsica Ferries France κατά Επιτροπής	38
2009/C 55/69	Υπόθεση T-566/08: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Total Raffinage Marketing κατά Επιτροπής	38
2009/C 55/70	Υπόθεση T-567/08 P: Αίτηση αναίρεσης που υπέβαλε στις 19 Δεκεμβρίου 2008 ο Bart Nijs κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 9 Οκτωβρίου 2008 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-49/06, Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου	39
2009/C 55/71	Υπόθεση T-568/08: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — M6 κατά Επιτροπής	40
2009/C 55/72	Υπόθεση T-569/08: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Visonic κατά ΓΕΕΑ — Sedea Electronique (VISIONIC)	40
2009/C 55/73	Υπόθεση T-570/08: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Deutsche Post κατά Επιτροπής	41
2009/C 55/74	Υπόθεση T-571/08: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Γερμανία κατά Επιτροπής	41
2009/C 55/75	Υπόθεση T-573/08: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — TF1 κατά Επιτροπής	42
2009/C 55/76	Υπόθεση T-575/08: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — 4care κατά ΓΕΕΑ	43
2009/C 55/77	Υπόθεση T-576/08: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2008 — Γερμανία κατά Επιτροπής	43
2009/C 55/78	Υπόθεση T-578/08: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2008 — DVB Project κατά ΓΕΕΑ — Eurotel (DVB)	44
2009/C 55/79	Υπόθεση T-584/08: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2008 — Ναυπηγεία De Poli κατά Επιτροπής	44
2009/C 55/80	Υπόθεση T-586/08: Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2008 — Kerma κατά ΓΕΕΑ (BIOPIETRA)	45
2009/C 55/81	Υπόθεση T-3/09: Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2009 — Ιταλία κατά Επιτροπής	45
2009/C 55/82	Υπόθεση T-4/09: Προσφυγή της 5ης Ιανουαρίου 2009 — UniCredit κατά ΓΕΕΑ — Union Investment Privatfonds (UniCredit)	46
2009/C 55/83	Υπόθεση T-9/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιανουαρίου 2009 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 4 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-133/06, Marcuccio κατά Επιτροπής	46

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2009/C 55/84	Υπόθεση T-10/09: Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2009 — Formula One Licensing κατά ΓΕΕΑ — Racing — Live (F1 — Live)	47
2009/C 55/85	Υπόθεση T-11/09: Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2009 — Özdemir κατά ΓΕΕΑ — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)	47
2009/C 55/86	Υπόθεση T-16/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Ιανουαρίου 2009 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 4 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-87/07, Marcuccio κατά Επιτροπής	48
2009/C 55/87	Υπόθεση T-20/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Ιανουαρίου 2009 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 4 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-41/06, Marcuccio κατά Επιτροπής	49
2009/C 55/88	Υπόθεση T-23/09: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2009 — CNOP και CCG κατά Επιτροπής	49
2009/C 55/89	Υπόθεση T-24/09: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2009 — Biocaps κατά Επιτροπής	50
2009/C 55/90	Υπόθεση T-132/98: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Groupe Perry και Isibiris κατά Επιτροπής	50
2009/C 55/91	Υπόθεση T-98/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Fédération nationale du Crédit agricole κατά Επιτροπής	50

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2009/C 55/92	Υπόθεση F-35/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Klug κατά ΕΜΕΑ (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Δυσμενής έκθεση αξιολογήσεως — Ηθική παρενόχληση)	51
2009/C 55/93	Υπόθεση F-32/08: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2009 — Klein κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Σύνταξη αναπηρίας — Θάνατος — Έννοια του συντηρούμενου τέκνου — Άρθρο 2 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Αποζημίωση λόγω θανάτου — Επίδομα θανάτου — Σύνταξη ορφανού)	51
2009/C 55/94	Υπόθεση F-100/08: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Petrilli κατά Επιτροπής	52
2009/C 55/95	Υπόθεση F-102/08: Προσφυγή-αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — Marcuccio κατά Επιτροπής	52
2009/C 55/96	Υπόθεση F-1/09: Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 — Putterie-de-Beukelaer κατά Επιτροπής	53
2009/C 55/97	Υπόθεση F-2/09: Προσφυγή/αγωγή της 19ης Ιανουαρίου 2009 — Menghi κατά ENISA	53
2009/C 55/98	Υπόθεση F-3/09: Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2009 — Ridolfi κατά Επιτροπής	53
2009/C 55/99	Υπόθεση F-21/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Gippini Fournier κατά Επιτροπής	54

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2009/C 55/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 44 της 21.2.2009

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 32 της 7.2.2009

EE C 19 της 24.1.2009

EE C 6 της 10.1.2009

EE C 327 της 20.12.2008

EE C 313 της 6.12.2008

EE C 301 της 22.11.2008

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Hecht-Pharma GmbH κατά Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

(Υπόθεση C-140/07) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Άρθρα 1, σημείο 2, και 2, παράγραφος 2 — Έννοια του όρου «φάρμακο ως εκ της λειτουργίας του» — Προϊόν για το οποίο δεν έχει αποδειχθεί ότι αποτελεί «φάρμακο ως εκ της λειτουργίας του» — Συνεκτίμηση της περιεκτικότητας σε δραστικές ουσίες)

(2009/C 55/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hecht-Pharma GmbH

κατά

Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

Παρισταμένων των: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 1, σημείο 2, και του άρθρου 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 136, σ. 34) — Χαρακτηρισμός ως φαρμάκου ενός προϊόντος του οποίου ένα συστατικό μπορεί να προξενήσει μεταβολές της φυσιολογίας του οργανισμού,

σε περίπτωση λήψης ισχυρότερης δόσης από την προβλεπόμενη για τη συνήθη χρήση — Δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας 2001/83/ΕΚ σε προϊόν που μπορεί ενδεχομένως να χαρακτηριστεί ως φάρμακο, αλλά του οποίου η ιδιότητα ως φαρμάκου δεν έχει διαπιστωθεί — Έννοια του «φαρμάκου»

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η οδηγία αυτή δεν έχει εφαρμογή σε προϊόν για το οποίο ούτε έχει αποδειχθεί ότι αποτελεί «φάρμακο ως εκ της λειτουργίας του» ούτε, όμως, μπορεί να αποκλειστεί αυτό το ενδεχόμενο.
- 2) Το άρθρο 1, σημείο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/83, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα κριτήρια του τρόπου χρήσεως του προϊόντος, της ευρύτητας κυκλοφορίας του, της γνώσεως που έχουν περί αυτού οι καταναλωτές και των κινδύνων που μπορεί να συνεπάγεται η χρήση του εξακολουθούν να έχουν σημασία κατά την εξέταση του ζητήματος αν το οικείο προϊόν εμπίπτει στον ορισμό του «φαρμάκου ως εκ της λειτουργίας του».
- 3) Το άρθρο 1, σημείο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/83, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, πλην της περιπτώσεως των ουσιών ή των συνδυασμών ουσιών που χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίηση ιατρικής διαγνώσεως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως «φάρμακο ως εκ της λειτουργίας του» ένα προϊόν το οποίο, λαμβανομένης υπόψη της συνθέσεώς του —συνεκτιμωμένης της περιεκτικότητάς του σε δραστικές ουσίες— και υπό τις κανονικές συνθήκες χρήσεώς του, δεν μπορεί να αποκαταστήσει, να διορθώσει ή να τροποποιήσει ουσιαστικά τις φυσιολογικές λειτουργίες, με την άσκηση φαρμακολογικής, ανοσολογικής ή μεταβολικής δράσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 117 της 26.5.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 (αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — M-K Europa GmbH & Co. KG κατά Stadt Regensburg

(Υπόθεση C-383/07) ⁽¹⁾

(Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 258/97 — Άρθρο 1, παράγραφοι 1 έως 3 — Νέα τρόφιμα και νέα συστατικά τροφίμων)

(2009/C 55/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

M-K Europa GmbH & Co. KG

κατά

Stadt Regensburg

παρισταμένης της: Landesanstalt für Ernährung Bayern

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφοι 2, στοιχεία δ' και ε', και 3 του κανονισμού (ΕΚ) 258/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, σχετικά με τα νέα τρόφιμα και τα νέα συστατικά τροφίμων (ΕΕ L 43, σ. 1) — Εξέταση του ζητήματος αν έχει τον χαρακτήρα του νέου τροφίμου που κυκλοφόρησε στην αγορά σε μια περιορισμένη γεωγραφική περιοχή της Κοινότητας (Άγιο Μαρίνο) λίγο πριν από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ ο κανονισμός όταν για την παρασκευή του προϊόντος χρησιμοποιούνται υλικά για τα οποία είναι αμφίβολο αν χρησιμοποιούνται συνήθως για ανθρώπινη κατανάλωση ή η προς τούτο χρησιμοποίησή τους μπορεί να αποδειχθεί μόνον όσον αφορά μια τρίτη χώρα (Ιαπωνία) — Υποχρέωση ελέγχου των προϊόντων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφαινεται:

- 1) Η εισαγωγή προϊόντος διατροφής στον Άγιο Μαρίνο πριν να τεθεί σε ισχύ ο κανονισμός (ΕΚ) 258/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, σχετικά με τα νέα τρόφιμα και τα νέα συστατικά τροφίμων, δεν αποτελεί κρίσιμο στοιχείο προκειμένου να εκτιμηθεί αν το προϊόν αυτό πληροί την προϋπόθεση της ευρείας χρησιμοποίησης για ανθρώπινη κατανάλωση εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.
- 2) Το γεγονός ότι όλα τα συστατικά ενός προϊόντος διατροφής πληρούν, μεμονωμένα, την προϋπόθεση του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 258/97 ή ότι η χρήση τους δεν ενέχει κινδύνους δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκές για να εξαιρεθεί το επεξεργασμένο προϊόν διατροφής από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού. Προκειμένου να κριθεί αν το προϊόν αυτό πρέπει να χαρακτηριστεί ως νέο τρόφιμο κατά την έννοια του κανονισμού 258/97, η αρμόδια εθνική αρχή πρέπει να αποφαίνεται κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των χαρακτηριστικών του προϊόντος διατροφής, καθώς και τη διαδικασία παρασκευής.

3) Το γεγονός ότι όλα τα φύκια από τα οποία συντίθεται το προϊόν διατροφής, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 258/97, πληρούν την προϋπόθεση περί ευρείας χρήσεως για ανθρώπινη κατανάλωση εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, δεν αρκεί προκειμένου να εξαιρεθεί από το πεδίο εφαρμογής του το εν λόγω προϊόν.

4) Η εμπειρία σχετικά με την ακίνδυνη χρήση ενός προϊόντος διατροφής που έχει αποκτηθεί αποκλειστικά εκτός Ευρώπης δεν αρκεί για να γίνει δεκτό ότι το προϊόν αυτό εμπίπτει στην κατηγορία των προϊόντων διατροφής «που έχουν ακινδύνως χρησιμοποιηθεί ως τρόφιμα και κατά το παρελθόν», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο ε', του κανονισμού 258/97.

5) Δεν εναπόκειται στον επιχειρηματία να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 13 του κανονισμού 258/97.

⁽¹⁾ ΕΕ C 283 της 24.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 [αίτηση του Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Silberquelle GmbH κατά Maselli-Strickmode GmbH

(Υπόθεση C-495/07) ⁽¹⁾

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρα 10 και 12 — Έκπτωση από τα δικαιώματα — Έννοια του όρου «ουσιαστική χρήση» σήματος — Χρήση του σήματος επί διαφημιστικών αντικειμένων — Δωρεάν διανομή τέτοιων αντικειμένων στους αγοραστές των προϊόντων του δικαιούχου του σήματος)

(2009/C 55/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Patent- und Markensenat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Silberquelle GmbH

κατά

Maselli-Strickmode GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Patent- und Markensenat — Ερμηνεία των άρθρων 10, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1) — Απώλεια των δικαιωμάτων επί του σήματος — Έννοια του όρου «ουσιαστική χρήση του σήματος» — Εμπορεύματα (μη οινοπνευματώδη ποτά) που δίνονται ως δώρο στους αγοραστές κατά την πώληση άλλων εμπορευμάτων (κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων)

Διατακτικό

Τα άρθρα 10, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχουν την έννοια ότι ο δικαιούχος του σήματος που θέτει το σήμα αυτό επί αντικειμένων που προσφέρει δωρεάν στους αγοραστές των προϊόντων του δεν κάνει ουσιαστική χρήση του σήματος αυτού για την κλάση στην οποία εμπίπτουν τα αντικείμενα αυτά.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — K-1 sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Υπόθεση C-502/07) (¹)

(ΦΠΑ — Παρατυπίες στη δήλωση του φορολογουμένου — Πρόσθετος φόρος)

(2009/C 55/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

K-1 sp. z o.o.

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) — Ερμηνεία του άρθρου 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, της πρώτης οδηγίας 67/227/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί της εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 3), καθώς και του άρθρου 2, του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του άρθρου 10, παράγραφος 2, του άρθρου 27, παράγραφος 1, και του άρθρου 33, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση προβλέπουσα την επιβολή πρόσθετης φορολογικής επιβαρύνσεως σε περίπτωση διαπιστώσεως παρατυπιών στη δήλωση του υποκειμένου στον ΦΠΑ

Διατακτικό

1) Το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας, όπως καθορίζεται στο άρθρο 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, της πρώτης

οδηγίας 67/227/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί της εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, καθώς και στα άρθρα 2 και 10, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/66/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος να προβλέπει με τη νομοθεσία του διοικητική κύρωση δυναμένη να επιβληθεί στους υποκειμένους στον φόρο προστιθεμένης αξίας, όπως είναι η «πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση» που προβλέπει το άρθρο 109, παράγραφος 5 και 6, του νόμου περί του φόρου επί των αγαθών και των υπηρεσιών (ustawa o podatku od towarów i usług), της 11ης Μαρτίου 2004.

2) Διατάξεις όπως αυτές του άρθρου 109, παράγραφοι 5 και 6, του νόμου περί του φόρου επί των αγαθών και των υπηρεσιών, της 11ης Μαρτίου 2004, δεν αποτελούν «ειδικά κατά παρέκκλιση μέτρα» αποσκοπούντα στην αποφυγή φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως έχει τροποποιηθεί.

3) Το άρθρο 33 της έκτης οδηγίας 77/388, όπως έχει τροποποιηθεί, δεν απαγορεύει τη διατήρηση διατάξεων όπως αυτές του άρθρου 109, παράγραφοι 5 και 6, του νόμου περί του φόρου επί των αγαθών και των υπηρεσιών, της 11ης Μαρτίου 2004.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-539/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Άρθρο 26, παράγραφος 3 — Ενιαίος ευρωπαϊκός αριθμός κλήσης έκτακτης ανάγκης — Πληροφορίες για τον εντοπισμό του καλούντος — Θέση των πληροφοριών στη διάθεση των αρχών που είναι αρμόδιες για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2009/C 55/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Montaguti και A. Nijenhuis)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia και S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Μη εμπρόθεσμη θέσπιση των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 26, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108, σ. 51)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη θέτοντας, στο μέτρο του τεχνικώς εφικτού και σχετικά με τις κλήσεις στον ευρωπαϊκό αριθμό έκτακτης ανάγκης «112», στη διάθεση των αρχών που αντιμετωπίζουν καταστάσεις έκτακτης ανάγκης τις πληροφορίες για τον εντοπισμό του καλούντος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας).
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 37 της 9.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-259/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Διαφύλαξη και διατήρηση των οικοτόπων — Χαρακτηρισμός των ζωνών ειδικής προστασίας — Απαγόρευση θήρας και συλλήψεως — Μη ορδή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο)

(2009/C 55/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και D. Recchia)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202) — Πλημμελής μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των άρθρων 3, παράγραφος 2, 4, παράγραφος 1, 5 και 8, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσιζόντας όλα τα αναγκαία μέτρα για να ενσωματώσει πλήρως ή/και ορθώς στο ελληνικό δίκαιο τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα άρθρα 3, παράγραφοι 1 και 2, 4, παράγραφος 1, 5 και 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 209 της 15.8.2008.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Σεπτεμβρίου 2008 η Calebus, SA κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 14 Ιουλίου 2008 στην υπόθεση T-366/06, Calebus, SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας

(Υπόθεση C-421/08 P)

(2009/C 55/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Calebus, SA (εκπρόσωπος: R. Bocanegra, abogado)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

να εξετάσει την αίτηση αναίρεσης κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2008, με την οποία κρίθηκε απαράδεκτη η προσφυγή που άσκησε η Calebus S.A. στην υπόθεση T-366/06, να την κρίνει παραδεκτή και, μετά τη τήρηση της νόμιμης διαδικασίας, να εκδώσει απόφαση που να κρίνει βάσιμη την αίτηση αναίρεσης, να αναίρει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη, να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή και να κάνει δεκτά τα αιτήματά της.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσης βάλλει κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2008, με την οποία κρίθηκε απαράδεκτη η προσφυγή που άσκησε η Calebus S.A. στην υπόθεση T-366/06 κατά της αποφάσεως 2006/613/ΕΚ, της 19ης Ιουλίου 2006, σχετικά με την έγκριση του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή (¹), καθόσον περιλαμβάνει την ιδιοκτησία «Las Cuedras» στον τόπο κοινοτικής σημασίας «ES61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla» του εν λόγω καταλόγου.

Με την αίτηση αναιρέσεως προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη πάσχει από νομική πλάνη καθόσον αναφέρει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα εταιρία δεν έχει άμεσο συμφέρον στην ακύρωση της αποφάσεως. Αντίθετα προς τα αναφερόμενα στη διάταξη, η απόφαση 2006/613 υποχρεώνει τα κράτη, εν πάση περιπτώσει, αυτή καθ'αυτή και κατά τρόπο αυτόματο, να εφαρμόσουν στις τοποθεσίες που χαρακτηρίζονται ως τόποι κοινοτικής σημασίας, μεταξύ των οποίων και η ιδιοκτησία «Las Cuerdas», καθεστώς προστασίας που περιορίζει υποχρεωτικά τις δυνατότητες χρήσεως, μειώνοντας την αποδοτικότητά τους και την αξία πώλησής τους. Τα κράτη μέλη διαθέτουν μεν διακριτική ευχέρεια προκειμένου να καθορίσουν το ακριβές περιεχόμενο αυτών των μέτρων, όχι όμως και για να αποφασίσουν κατά πόσον θα υπαγάγουν τις ιδιοκτησίες στα μέτρα του είδους αυτού. Κατά συνέπεια, η ύπαρξη αυτής της ευχέρειας δεν εμποδίζει την απόφαση να επηρεάσει άμεσα τη νομική σφαίρα της αναιρεσιβάουσας εταιρίας.

(¹) ΕΕ L 259, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Νοεμβρίου 2008 το Βασίλειο της Σουηδίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 9 Σεπτεμβρίου 2008 (τρίτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-403/05, MyTravel Group plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρροσείον: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: K. Petkovska, A. Falk και S. Johannesson)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: MyTravel Group plc, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσιβάοντος

Το αναιρεσιβάον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την παράγραφο 2 του διατακτικού της απόφασης του Πρωτοδικείου της 9ης Σεπτεμβρίου 2008 (¹) στην υπόθεση T-403/05,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 5ης Σεπτεμβρίου 2005 [D(2005) 8461], σύμφωνα με το αίτημα που διατύπωσε η MyTravel Group plc ενώπιον του Πρωτοδικείου, στο μέτρο που αφορά την άρνηση προσβάσεως στην έκθεση και άλλα έγγραφα εργασίας της Επιτροπής,

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 12ης Οκτωβρίου 2005 [D(2005) 9763], σύμφωνα με το αίτημα που διατύπωσε η MyTravel Group plc ενώπιον του Πρωτοδικείου, στο μέτρο που αφορά την άρνηση προσβάσεως σε άλλα εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του Βασιλείου της Σουηδίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Η αρχή της ελεύθερης πρόσβασης στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων είναι θεμελιώδους σημασίας για όλες τις δραστηριότητες των οργάνων, συνεπώς και για τη διοικητική διαδικασία εντός του οργάνου. Το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού περί διαφάνειας ορίζει επίσης ότι ο κανονισμός έχει εφαρμογή σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρ' όλ' αυτά το σκεπτικό του Πρωτοδικείου επί των βασικών ζητημάτων υπολαμβάνει ότι υπάρχει γενική απαίτηση απορρήτου των εσωτερικών εγγράφων στον διοικητικό τομέα. Η κρίση αυτή δεν συμβιβάζεται με την αρχή της ευρύτερης δυνατής πρόσβασης.
2. Κατά την άποψη του αναιρεσιβάοντος, το σκεπτικό του Πρωτοδικείου σχετικά με την πρώτη απόφαση —όσον αφορά την έκθεση και τα συναφή έγγραφα— υπολαμβάνει ότι δεν ήταν αναγκαίο να εξετάσει η Επιτροπή το ζήτημα της πρόσβασης σε σχέση με το περιεχόμενο εκάστου εγγράφου και να εκτιμήσει το ευαίσθητο των στοιχείων της εκθέσεως και των άλλων εγγράφων αλλά, αντιθέτως, ορθώς αρνήθηκε την πρόσβαση με την αιτιολογία ότι διαφορετικά οι υπάλληλοι δεν θα ήταν σε θέση να διατυπώσουν ελεύθερα την άποψή τους. Βάσει του γενικού σκεπτικού του Πρωτοδικείου όσον αφορά την προστασία της ελευθερίας γνώμης των συντακτών των εγγράφων, είναι αδύνατο να κριθεί αν μπορεί καν να δημοσιοποιηθεί κάποιο εσωτερικό έγγραφο.
3. Το αναιρεσιβάον φρονεί ότι, σχετικά με τη δεύτερη απόφαση —που αφορά άλλα έγγραφα της δικογραφίας— το Πρωτοδικείο δεν φροντίζει για την τήρηση της θεμελιώδους απαίτησης να εξετάζεται αν το περιεχόμενο του εγγράφου είναι τόσο λεπτό ώστε η δημοσιοποίησή του θα έβλαπτε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Το γενικό σκεπτικό του Πρωτοδικείου είναι βασικά ότι θα ήταν αδύνατο για τους υπαλλήλους της Επιτροπής να συνεργάζονται ελεύθερα αν δημοσιοποιούντο τα στοιχεία που δεν περιέχονται στην τελική απόφαση. Βάσει αυτού του σκεπτικού δεν απαιτείται να εξετάζεται αν το περιεχόμενο του συγκεκριμένου εγγράφου είναι τόσο λεπτό ώστε η δημοσιοποίηση να βλάπτει τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.
4. Το αναιρεσιβάον αμφισβητεί ότι η έκθεση του συμβούλου ακροάσεων και το σημείωμα της Γενικής Διεύθυνσης του Ανταγωνισμού προς τη συμβουλευτική επιτροπή μπορούν να θεωρηθούν ως έγγραφα που καταρτίστηκαν για εσωτερική χρήση και συνεπώς μπορούν να τηρηθούν απόρρητα σύμφωνα με τις διατάξεις περί προστασίας της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων.

5. Κατά την άποψη του αναιρεσιόντος, η συλλογιστική του Πρωτοδικείου όσον αφορά τις γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας δεν συμβιβάζεται με την κρίση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Turco*. Έστω και αν η υπό κρίση υπόθεση δεν αφορά νομοθεσία, είναι φανερό ότι η εξέταση εν προκειμένω πρέπει να λαμβάνει υπόψη το περιεχόμενο των γνωμοδοτήσεων. Το γεγονός ότι μπορεί να ανακηρυχθεί το ζήτημα της νομιμότητας προηγούμενης απόφασης δεν αποτελεί λόγο υπαγορεύοντα την ήδη δημοσιοποίηση του εγγράφου, κάθε άλλο. Η έλλειψη πληροφοριών μπορεί να δημιουργήσει αμφιβολία ως προς τη νομιμότητα συγκεκριμένης απόφασης και το νομότυπο της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων. Ο κίνδυνος της αμφιβολίας μπορεί επίσης να αποφευχθεί αν η Επιτροπή παραδέτει με σαφήνεια στην απόφαση τους λόγους για τους οποίους επέλεξε λύση αντίθετη με τη γνώμη της νομικής υπηρεσίας. Ο ισχυρισμός ότι η νομική υπηρεσία θα καταστεί περισσότερο απρόθυμη και επιφυλακτική είναι αβάσιμος όπως και το σκεπτικό του Πρωτοδικείου σχετικά με άλλα έγγραφα. Εξάλλου, το αναιρεσίον φρονεί ότι το επιχείρημα ότι θα ήταν δύσκολο για τη νομική υπηρεσία να υποστηρίξει διαφορετική άποψη ενώπιον του δικαστηρίου διατυπώνεται πολύ αόριστα και δεν αποδεικνύεται ότι υπάρχει κίνδυνος λογικά προβλέψιμος και όχι καθαρά υποθετικός.

6. Το αναιρεσίον δεν αμφισβητεί ότι ένα μεγάλο μέρος του περιεχομένου των εν λόγω εγγράφων ενδέχεται να είναι τόσο ευαίσθητο ώστε πρέπει να παραμείνει απόρρητο. Το συμπέρασμα αυτό όμως, πρέπει να στηρίζεται, σύμφωνα με τη νομολογία, σε συγκεκριμένη και ατομική εξέταση του ζητήματος αν η δημοσιοποίηση του περιεχομένου του εγγράφου θα έδιγε σοβαρά τα συμφέροντα που πρέπει να προστατευθούν.

7. Όσον αφορά την ελευθερία γνώμης των υπαλλήλων, το αναιρεσίον επισημαίνει ότι ο υπάλληλος υποχρεούται να ασκεί τα καθήκοντα που του ανατίθενται σύμφωνα με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των κοινοτικών οργάνων. Το γεγονός ότι το κοινό έχει εκ του νόμου δικαίωμα σχολιασμού της δραστηριότητας αυτής δεν συνιστά για τον υπάλληλο βάσιμο λόγο να αμελεί την εκτέλεση των καθηκόντων του.

8. Μια επιχείρηση που μετέχει σε συγκέντρωση επιχειρήσεων, όπως και οποιοσδήποτε πολίτης της Ένωσης ή επιχείρησης που εδρεύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει το δικαίωμα να ενημερώνεται σχετικά με κάποιο έγγραφο ακόμα και αν τα στοιχεία που περιέχει το έγγραφο είναι απόρρητα για να προστατευθεί η εσωτερική διαδικασία λήψεως αποφάσεων, αν υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον στην κοινολόγηση του εγγράφου. Τα επιχειρήματα που προέβαλε η *MyTravel* θα μπορούσαν, κατά την άποψη του αναιρεσιόντος, κάλλιστα να στοιχειοθετήσουν δημόσιο συμφέρον και δεν μπορούν να απορριφθούν χωρίς περαιτέρω εξέταση —όπως τα απέρριψε το Πρωτοδικείο— μόνο με αναφορά στα ίδια συμφέροντα του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων δεν έχει καμία υποχρέωση ούτε να ισχυριστεί ούτε να αποδείξει στιδήποτε συναφώς· το θεσμικό όργανο οφείλει να εξετάσει αν υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.

9. Το αναιρεσίον υποστηρίζει ότι με την απόφασή του, το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και δεν εφάρμοσε ορθά τη δεύτερη περίπτωση της διάταξης του άρθρου 4, παράγραφος 2, και το δεύτερο εδάφιο της διάταξης του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού περί διαφάνειας.

10. Εν πάση περιπτώσει υπάρχουν πιθανώς τμήματα των εγγράφων τα οποία θα μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν βάσει των διατάξεων περί μερικής δημοσιοποίησης του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού περί διαφάνειας.

(¹) EE C 272, σ. 18.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2008 η HUP Usługi Polska sp. z o.o. (πρώην HP temporarpersonalgesellschaft mbH) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (πρώην HP temporarpersonalgesellschaft mbH) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα και σχέδια), Manpower, Inc.

(Υπόθεση C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (πρώην HP temporarpersonalgesellschaft mbH) (εκπρόσωπος: M. Ciresa, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα και σχέδια), Manpower, Inc

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσίουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου παραβιάζει τα άρθρα 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 2 Δεκεμβρίου 2008 — Sylvia Bienek κατά Condor Flugdienst GmbH

(Υπόθεση C-525/08)

(2009/C 55/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-αναιρεσείουσα: Sylvia Bienek

Εναγομένη-αναιρεσίβλητη: Condor Flugdienst GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91⁽¹⁾, η αλλαγή κρατήσεως που συνεπάγεται την επιβίβαση σε άλλη πτήση;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:
Πρέπει η διάταξη αυτή να εφαρμόζεται και σε αλλαγή κρατήσεως η οποία δεν οφείλεται στον αερομεταφορέα, αλλά αποκλειστικά στον ταξιδιωτικό πράκτορα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 — X Holding BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-538/08)

(2009/C 55/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: X Holding BV

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 11, παράγραφος 4, της δεύτερης οδηγίας⁽¹⁾ και 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας⁽²⁾ την έννοια ότι το κράτος μέλος, το οποίο θέλησε να κάνει χρήση της παρεχόμενης με αυτά τα άρθρα δυνατότητας (διατηρήσεως σε ισχύ του) αποκλεισμού της εκπτώσεως όσον αφορά ορισμένες κατηγορίες δαπανών που περιγράφονται ως «παροχή δυνατότητας χρήσεως ιδιωτικού μέσου μεταφοράς», έχει τηρήσει την προϋπόθεση επαρκούς προσδιορισμού των κατηγοριών των σχετικών αγαθών και υπηρεσιών;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Επιτρέπουν τα άρθρα 6, παράγραφος 2, και 17, παράγραφοι 2 και 6, της έκτης οδηγίας μια εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως είναι η επίμαχη εν προκειμένω, η οποία θεσπίστηκε πριν από την έναρξη ισχύος αυτής της οδηγίας και βάσει της οποίας ο υποκείμενος στον φόρο δεν μπορεί να εκπέσει πλήρως τον ΦΠΑ που κατέβαλε κατά την αγορά ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται εν μέρει για σκοπούς της επιχειρήσεως και εν μέρει για ιδιωτικούς σκοπούς του προσωπικού, δηλαδή μπορεί να τον εκπέσει μόνο καθόσον ο ΦΠΑ αντιστοιχεί στη χρήση για τους σκοπούς της επιχειρήσεως;

⁽¹⁾ Δεύτερη οδηγία 67/228/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Διάρθρωση και κανόνες εφαρμογής του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 5).

⁽²⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 — Fokus Invest AG κατά Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Υπόθεση C-541/08)

(2009/C 55/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Fokus Invest AG

Ανααιρεσίβλητη: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 25 του παραρτήματος I της Συμφωνίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ, αφενός, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της και, αφετέρου, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας ⁽¹⁾ (Συμφ. ΕΚ-Ελβετίας του 2002), υπό την έννοια ότι η επιβαλλόμενη εξομοίωση προς τους ημεδαπούς, όσον αφορά την απόκτηση ακινήτων, ισχύει αποκλειστικά και μόνο για τα φυσικά πρόσωπα και όχι για τις εταιρίες;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Αποτελούν οι διατάξεις του Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz (νόμου της Βιέννης για την απόκτηση ακινήτων από αλλοδαπούς, στο εξής: WtAuslGEG), οι οποίες απαιτούν, για την απόκτηση ακινήτων από αλλοδαπές εταιρίες, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 3, του WtAuslGEG, την προσκόμιση βεβαιώσεως περί εξαιρέσεως από την υποχρέωση αδείας (άρθρο 5, παράγραφος 4, του WtAuslGEG, άρθρο 3, σημείο 3, του WtAuslGEG), επιτρεπτό κατά το άρθρο 57, παράγραφος 1, ΕΚ περιορισμό της ελεύθερης κίνησης κεφαλαίων (άρθρο 56 ΕΚ) έναντι της Ελβετίας ως τρίτης χώρας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2002, L 114, σ. 6.

Προσφυγή της 10ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-549/08)

(2009/C 55/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Dejmek, A.A. Gilly)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2006/70/ΕΚ ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 2006, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2005/60/ΕΚ ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον ορισμό του πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου και τα τεχνικά κριτήρια για την εφαρμογή της απλουστευμένης δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη και την εφαρμογή της εξαιρέσεως σε περιπτώσεις άσκησης χρηματοπιστωτικής δραστηριότητας σε περιστασιακή ή πολύ περιορισμένη βάση, ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

— να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 15 Δεκεμβρίου 2007.

⁽¹⁾ ΕΕ L 214, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 309, σ. 15.

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-551/08)

(2009/C 55/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell και M. Kaduczak)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τις ανασφαλίσεις και την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, καθώς και των οδηγιών 98/78/ΕΚ και 2002/83/ΕΚ ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 64 της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2005/68/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 10 Δεκεμβρίου 2007.

⁽¹⁾ ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Δεκεμβρίου 2008 η Agrar-Invest-Tatschl GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (όγδοο τμήμα) στις 8 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-552/08 P)

(2009/C 55/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (εκπρόσωποι: U. Schrömbges και O. Wenzlaff, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Οκτωβρίου 2008, T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl κατά Επιτροπής·
- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, και το άρθρο 1, παράγραφος 3, της απόφασης της Επιτροπής E(2006) 5789 τελικό (REC 05/05), της 4ης Δεκεμβρίου 2006, σύμφωνα με το αίτημα που περιλαμβάνεται στο σημείο 1 του από 22 Φεβρουαρίου 2007 δικογράφου της προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-51/07.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αίτηση αναίρεσης στρέφεται κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου που απέρριψε την προσφυγή της ανααιρεσείουσας με την οποία αυτή έβαλλε κατά της απόφασης της Επιτροπής E(2006) 5789 τελικό, της 4ης Δεκεμβρίου 2006, περί εισπράξεως εκ των υστέρων εισαγωγικών δασμών τους οποίους οφείλει να καταβάλει η προσφεύγουσα για την εισαγωγή ζάχαρης από την Κροατία.

Το Πρωτοδικείο στήριξε την απόρριψη της προσφυγής της ανααιρεσείουσας στην έλλειψη καλής πίστεως, που αποτελεί έναν από τους τέσσερις όρους οι οποίοι πρέπει να πληρούνται σωρευτικά για την απαλλαγή από την υποχρέωση εκ των υστέρων καταβολής εισαγωγικών δασμών. Το Πρωτοδικείο δέχθηκε ότι, βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (στο εξής: ΚΤΚ), ο υπόχρεος δεν μπορεί να επικαλεστεί την καλή του πίστη όταν η Επιτροπή έχει δημοσιεύσει στην Επίσημη Εφημερίδα, όπως εν προκειμένω, ανακοίνωση προς τους εισαγωγείς αναφέρονσα ότι υπάρχουν βάσιμες αμφιβολίες σχετικά με την ορθή εφαρμογή του προτιμησιακού καθεστώτος από τη δικαιούχο χώρα. Ακόμη, κατά το Πρωτοδικείο, η ανααιρεσείουσα δεν ενήργησε καλόπιστα όσον αφορά την εκ των υστέρων επιβεβαίωση της γνησιότητας και της ακρίβειας των πιστοποιητικών, καθόσον εν πάση περιπτώσει δεν είχε καλή πίστη όταν πραγματοποιήθηκαν οι εισαγωγές.

Η ανααιρεσείουσα στηρίζει την αίτηση αναίρεσης σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', πέμπτο εδάφιο, του ΚΤΚ εκ μέρους του Πρωτοδικείου. Υποστηρίζει ότι η ερμηνεία αυτή οφείλεται σε νομική πλάνη, καθόσον, κατά το Πρωτοδικείο, η δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την ορθή εφαρμογή του προτιμησιακού καθεστώτος από τη δικαιούχο χώρα έχει ως αποτέλεσμα ότι δεν μπορεί να υφίσταται καλή πίστη ακόμα και όταν, όπως εν προκειμένω, τα οικεία πιστοποιητικά, που εκδόθηκαν σε σχέση με την εξασφάλιση της προτιμησιακής μεταχειρίσεως, ελέγχθηκαν μετά τη δημοσίευση της ως άνω ανακοίνωσης και επιβεβαιώθηκε η γνησιότητα και η ακρίβειά τους.

Το Πρωτοδικείο παραβλέπει ότι τα αποτελέσματα μιας τέτοιας ανακοίνωσης που προσδιορίζονται στο άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', πέμπτο εδάφιο, του ΚΤΚ περιορίζονται δυνάμει της αρχής κατά την οποία πρέπει να αναγνωρίζονται αποφάσεις τελωνειακών αρχών τρίτων χωρών στο πλαίσιο του συστήματος της διοικητικής συνεργασίας. Η επίμαχη διάταξη του ΚΤΚ συνεπάγεται ένα μαχητό τεκμήριο υπάρξεως κακής πίστεως, το οποίο μπορεί να ανατραπεί, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, κατόπιν σχετικού ελέγχου. Επομένως, η καλή πίστη της ανααιρεσείουσας αποκαταστάθηκε κατόπιν της επιβεβαίωσης της γνησιότητας και της ακρίβειας των πιστοποιητικών, οπότε η ανααιρεσείουσα μπορεί να στηριχθεί στο γεγονός ότι, κατόπιν του σχετικού ελέγχου, ήρθαν οι λόγοι υπάρξεως αμφιβολιών βάσει των οποίων η Επιτροπή δημοσίευσε την ως άνω ανακοίνωση. Κατά συνέπεια, η καλή πίστη της ανααιρεσείουσας δεν εξαρτάται από την προσηκούσα έκδοση των πιστοποιητικών αυτών από τις κροατικές αρχές, αλλά από τον δέοντα έλεγχο τους από τις τελωνειακές αρχές κατόπιν των αμφιβολιών που εξέφρασε η Επιτροπή με την ανακοίνωσή της, οι οποίες αφορούσαν την προσηκούσα έκδοσή τους.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 17 Δεκεμβρίου 2008 — Portakabin Limited και Portakabin BV κατά Primakabin BV

(Υπόθεση C-558/08)

(2009/C 55/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: Portakabin Limited και Portakabin BV

Ανααιρεσίβλητη: Primakabin BV

Προδικαστικά ερωτήματα

1. 1.α. Αν ένας επιχειρηματίας ο οποίος εμπορεύεται ορισμένα προϊόντα ή ορισμένες υπηρεσίες (στο εξής: διαφημιζόμενος) ασκεί τη δυνατότητα να εγγράψει σε μηχανή αναζήτησεως εντός του Διαδικτύου ένα adword —όπως περιγράφεται πιο πάνω στην παράγραφο 3.1, υπό στοιχείο ν— πανομοιότυπο με σήμα που άλλος (στο εξής: κάτοχος του σήματος) έχει πετύχει να καταχωριστεί για τέτοιου είδους προϊόντα ή υπηρεσίες, η οποία λέξη-κλειδί —χωρίς τούτο να είναι ορατό από τον χρήστη της μηχανής αναζήτησεως— έχει ως συνέπεια ότι ο εν λόγω χρήστης του Διαδικτύου που πληκτρολογεί τη λέξη αυτή συνδέεται, στον κατάλογο των αποτελεσμάτων της αναζήτησεως, με παραπομπή στον ιστότοπο του διαφημιζόμενου, συνιστά τούτο χρήση, από τον διαφημιζόμενο, του καταχωρισμένου σήματος κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο α', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ (1);
- β. Έχει εν προκειμένω σημασία αν η παραπομπή βρίσκεται:
- στον γενικό κατάλογο των ιστοσελίδων που βρέθηκαν ή
 - σε διαφημιστικό πλαίσιο που εμφανίζεται ως τέτοιο;
- γ. Έχει εν προκειμένω σημασία:
- αν ο διαφημιζόμενος, παραπομπή στον οποίο υπάρχει στην ιστοσελίδα του φορέα που εκμεταλλεύεται τη μηχανή αναζήτησεως, πραγματικά προσφέρει προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπα με τα εμπορεύματα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα ή
 - αν ο διαφημιζόμενος, σε δική του ιστοσελίδα, στην οποία ο (κατά το ερώτημα 1α) χρήστης μπορεί να παραπεμφθεί αν «κλικάρει» στον σύνδεσμο που υπάρχει στην ιστοσελίδα του φορέα που εκμεταλλεύεται τη μηχανή αναζήτησεως («hyperlink»), πραγματικά προσφέρει προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπα με τα εμπορεύματα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα;
2. Αν, και κατά το μέρος που, δοθεί καταφατική απάντηση στο ερώτημα 1, δύναται η διάταξη του άρθρου 6 της Οδηγίας, και ειδικότερα η διάταξη της παραγράφου 1, στοιχεία β' και γ', του άρθρου αυτού, να έχει ως συνέπεια ότι ο κάτοχος του σήματος δεν μπορεί να απαγορεύσει την κατά το ερώτημα 1 χρήση, και αν ναι, υπό ποιες συνθήκες;
3. Στο μέτρο που δοθεί καταφατική απάντηση στο ερώτημα 1, έχει τότε εφαρμογή το άρθρο 7 της Οδηγίας κατά το μέρος που η προσφορά από τον κατά το ερώτημα 1 διαφημιζόμενο αφορά προϊόντα που τέθηκαν στο εμπόριο στην Κοινότητα υπό το κατά το ερώτημα 1 σήμα από τον κάτοχο του σήματος ή με τη συγκατάθεση του;
4. Ισχύουν οι απαντήσεις στα πιο πάνω ερωτήματα και για τις κατά το ερώτημα 1 λέξεις-κλειδιά που έχει εγγράψει ο διαφημιζόμενος, όταν το σήμα επίτηδες γράφτηκε με μικρά λάθη, έτσι ώστε να είναι πιο αποτελεσματική η δυνατότητα έρευνας του κοινού που χρησιμοποιεί το Διαδίκτυο, ενώ στον ιστότοπο του διαφημιζόμενου το σήμα αναγράφεται σωστά;
5. Αν, και κατά το μέρος που, η απάντηση στα πιο πάνω ερωτήματα έχει ως συνέπεια ότι δεν πρόκειται για χρήση του σήματος

κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της Οδηγίας, μπορούν τότε τα κράτη μέλη, στις περιπτώσεις που χρησιμοποιούνται adword όπως τα επίμαχα στην παρούσα υπόθεση, να παρέχουν, βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 5, της Οδηγίας, σύμφωνα με τις ισχύουσες στα κράτη αυτά διατάξεις περί προστασίας από τη χρήση ενός σημείου για σκοπούς άλλους από τη διάκριση εμπορευμάτων ή υπηρεσιών, προστασία από τη χρήση, χωρίς βάσιμο λόγο, του σημείου αυτού, όταν κατά την κρίση των δικαστικών οργάνων των κρατών μελών αυτών αποκτήθηκε αδικαιολόγητο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από φήμη του σήματος ή θίχτηκε ο διακριτικός χαρακτήρας ή η φήμη του σήματος, ή μήπως για τους εθνικούς δικαστές υπάρχουν όρια από το κοινωνικό δίκαιο, τα οποία πρέπει να αξιολογηθούν σε συνδυασμό με τις απαντήσεις στα πιο πάνω ερωτήματα;

(1) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-560/08)

(2009/C 55/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán, D. Recchia και J.-B. Laignelot)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι το Βασιλείο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από
 - τα άρθρα 2, παράγραφος 1, 3, 4, παράγραφοι 1 ή 2, και 5 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1), της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, σε σχέση με τα χωριστά σχέδια διαπλάτυνσης ή/και συντήρησης της οδού M-501 που αντιστοιχούν στα τμήματά της 1, 2 και 4· τα άρθρα 6, παράγραφος 2, και 8 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, σε σχέση με τα χωριστά σχέδια διαπλάτυνσης ή/και συντήρησης της οδού M-501 που αντιστοιχούν στα τμήματά της 2 και 4, και το άρθρο 9 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, σε σχέση με τα χωριστά σχέδια διαπλάτυνσης ή/και συντήρησης της οδού M-501 που αντιστοιχούν στα τμήματά της 1, 2 και 4,

- από το άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1), της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας, σε σχέση με τα χωριστά σχέδια διαπλάτυνσης ή/και συντήρησης της οδού M-501 που αντιστοιχούν στα τμήματά της 1, 2 και 4, όσον αφορά τη ζώνη ειδικής προστασίας για τα πτηνά ES 0000056 «Encinares del río Alberche y río Cofio»;
- από την οδηγία 92/43/ΕΟΚ, όπως έχει ερμηνευθεί από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, της 13ης Ιανουαρίου 2005 στην υπόθεση C-117/03 και της 14ης Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση C-244/05, καθώς και τις υποχρεώσεις από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία β' και δ', της οδηγίας αυτής, σε σχέση με τα χωριστά σχέδια διαπλάτυνσης ή/και συντήρησης της οδού M-501 που αντιστοιχούν στο τμήμα της 1, όσον αφορά την τοποθεσία που προτάθηκε ως τόπος κοινοτικής σημασίας ES3110005 «Cuenca del río Guadarrama», και στα τμήματά της 2 και 4, όσον αφορά την τοποθεσία που προτάθηκε ως τόπος κοινοτικής σημασίας ES3110007 «Cuencas de los ríos Alberche y Cofio»
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή της Επιτροπής αναφέρεται στα σχέδια που εγκρίθηκαν ή εκτελέστηκαν από τις ισπανικές αρχές σε σχέση με την οδό M-501 (Αυτόνομη Κοινότητα της Μαδρίτης). Η Επιτροπή θεωρεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη, σε σχέση με ορισμένα σχέδια, τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 85/337, στην αρχική ή την τροποποιημένη της μορφή, και από την οδηγία 92/43, όπως έχει ερμηνευθεί από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, της 13ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση C-117/03 και της 14ης Σεπτεμβρίου 2006, στην υπόθεση C-244/05.

(1) ΕΕ 1985 L 175, σ. 40.
(2) ΕΕ 1992 L 206, σ. 7.

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-565/08)

(2009/C 55/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και L. Prete)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, επιβάλλοντας με τη νομοθεσία της στους δικηγόρους την υποχρέωση τήρησης ορισμένων ανώτατων ορίων για τις αμοιβές τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο καθορισμός υποχρεωτικών ανώτατων ορίων για τις αμοιβές των δικηγόρων για τις δικαστικές και εξωδικαστικές δραστηριότητές τους συνιστά περιορισμό της ελευθερίας εγκατάστασης κατά την έννοια του άρθρου 43 ΕΚ, καθώς και περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 49 ΕΚ. Συγκεκριμένα, η επιβολή υποχρεωτικών ανώτατων ορίων αμοιβών, τα οποία ισχύουν ανεξάρτητα από την ποιότητα του επιτελεσθέντος έργου, από την αναγκαία εργασία για την επιτέλεσή του και από τις σχετικές δαπάνες, είναι ικανή να καταστήσει την ιταλική αγορά νομικών υπηρεσιών μη ελκυστική για τους αλλοδαπούς επαγγελματίες. Τούτο αποτελεί συνεπώς αντικίνητρο για την εγκατάσταση στην Ιταλία δικηγόρων που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη και για την εκ μέρους τους προσωρινή παροχή υπηρεσιών εντός της χώρας αυτής.

Ο πρώτος λόγος είναι ότι η υποχρέωση προσαρμογής σε ένα νέο (και επιπλέον πολύπλοκο) σύστημα αμοιβών συνεπάγεται πρόσθετες δαπάνες, οι οποίες ενδέχεται να αποτελούν εμπόδιο για την άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών που προβλέπει η Συνθήκη.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι τα ανώτατα όρια αμοιβών αποτελούν μια επιπλέον τροχοπέδη στην ελεύθερη κυκλοφορία των νομικών υπηρεσιών εντός της εσωτερικής αγοράς, διότι εμποδίζουν την καταβολή δίκαιης αμοιβής για την ποιότητα των δραστηριοτήτων των δικηγόρων που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη εκτός της Ιταλίας και, συνεπώς, αποθαρρύνουν τους δικηγόρους αυτούς, οι οποίοι απαιτούν αμοιβές υψηλότερες από τις αμοιβές που καθορίζει η ιταλική νομοθεσία σε συνάρτηση με τα χαρακτηριστικά της ιταλικής αγοράς, από το να παρέχουν προσωρινά τις υπηρεσίες τους εντός της Ιταλίας και από το να εγκατασταθούν στο εν λόγω κράτος.

Τέλος, η ακαμψία του ιταλικού συστήματος αμοιβών εμποδίζει τους δικηγόρους (περιλαμβανομένων και όσων είναι εγκατεστημένοι στην αλλοδαπή) να υποβάλλουν ειδικές προσφορές σε περιπτώσεις ιδιαίτερων καταστάσεων και/ή ιδιαίτερων πελατών. Για παράδειγμα, δεν μπορούν να προσφέρουν ένα σύνολο συγκεκριμένων νομικών υπηρεσιών έναντι ενός κατ' αποκοπή ποσού ή ένα σύνολο νομικών υπηρεσιών που να παρέχονται εντός περισσότερων από ένα κρατών μελών έναντι της καταβολής ενιαίας αμοιβής. Η ιταλική νομοθεσία μπορεί επομένως να οδηγήσει σε μείωση της ανταγωνιστικότητας των εγκατεστημένων στην αλλοδαπή δικηγόρων, διότι τους στερεί κάθε αποτελεσματικό μέσο διείσδυσης στην ιταλική αγορά νομικών υπηρεσιών.

Επιπλέον, το επίμαχο μέτρο δεν είναι ούτε κατάλληλο για την επίτευξη των γενικού συμφέροντος σκοπών που αναφέρουν οι ιταλικές αρχές ούτε το λιγότερο επαχθές μέτρο για την επίτευξη αυτή. Ειδικότερα, δεν είναι κατάλληλο για την παροχή στα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα της δυνατότητας πρόσβασης στη δικαιοσύνη ούτε για την εγγύηση της προστασίας των αποδεκτών των νομικών υπηρεσιών ούτε βέβαια για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της δικαιοσύνης. Το εν λόγω μέτρο είναι εξάλλου δυσανάλογο, διότι υπάρχουν άλλα μέτρα που είναι πολύ λιγότερο περιοριστικά έναντι των εγκατεστημένων στην αλλοδαπή δικηγόρων και εξίσου (αν όχι περισσότερο) κατάλληλα για την επίτευξη των σκοπών προστασίας που επικαλούνται οι ιταλικές αρχές.

Τέλος, οι ιταλικές αρχές δεν ανέφεραν κατά πόσον εξετάστηκαν εναλλακτικά μέτρα, λιγότερο περιοριστικά έναντι των εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη δικηγόρων, και δεν εξήγησαν ποια ήσαν αυτά ούτε παρέθεσαν τους λόγους για τους οποίους έκριναν ότι οι διατάξεις που διέπουν το δικηγορικό επάγγελμα στα άλλα κράτη μέλη της Κοινότητας δεν αρκούν για την προστασία των εν λόγω γενικών συμφερόντων.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου (Κυπριακή Δημοκρατία) στις 22 Δεκεμβρίου 2008 — Συμβούλιο Αποχτεύσεων Λευκωσίας κατά Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών

(Υπόθεση C-570/08)

(2009/C 55/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Συμβούλιο Αποχτεύσεων Λευκωσίας

Εναγομένη: Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών

Προδικαστικό ερώτημα

«Κατά πόσο το άρθρο 2 παράγρ. 8 της Οδηγίας 89/665/ΕΚ αναγνωρίζει στις Αναθέτουσες Αρχές το δικαίωμα δικαστικής προσφυγής κατά ακυρωτικών αποφάσεων των υπεύθυνων για τις διαδικασίες προσφυγής Αρχών, όταν οι τελευταίες δεν είναι δικαστικές αρχές;»

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-571/08)

(2009/C 55/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Mölls και L. Pignataro)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, προβλέποντας κατώτατη τιμή όσον αφορά τα τσιγάρα, καθώς και τάσσοντας προθεσμία 120 ημερών για την επίτευξη έγκρισης της μεταβολής της τιμής των επεξεργασμένων καπνών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/ΕΚ (1).
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Επί της κατώτατης τιμής

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, καθορίζοντας κατώτατη τιμή όσον αφορά τα τσιγάρα, παρέβη το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/ΕΚ (όπως και το άρθρο 5 της οδηγίας 72/464/ΕΟΚ (2), το οποίο αντικατέστησε η προαναφερθείσα διάταξη και με το οποίο αυτή είναι κατ' ουσίαν ταυτόσημη). Η εν λόγω διάταξη καθιερώνει την αρχή ότι οι παραγωγοί και οι εισαγωγείς καθορίζουν ελεύθερα τις ανώτατες τιμές λιανικής πώλησως των επεξεργασμένων καπνών. Δυνάμει της αρχής αυτής, τα κράτη μέλη δεν δύνανται να δικαιολογήσουν την ύπαρξη διακριτικής ευχέρειας ως προς τον καθορισμό των ανωτάτων τιμών λιανικής πώλησως με το να επικαλεσθούν τον «έλεγχο του επιπέδου των τιμών», την «τήρηση των αναγραφόμενων τιμών» ή ακόμη τον καθορισμό κλίμακας σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/59/ΕΚ.

Ο καθορισμός κατώτατης τιμής δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από θεωρήσεις αναγόμενες στην προστασία της δημόσιας υγείας. Πράγματι, ο αντίστοιχος σκοπός, τον οποίο έλαβε υπόψη ο κοινοτικός νομοθέτης, μπορεί να επιτευχθεί με την επιβολή αυξημένης φορολογίας των τσιγάρων, διά της χρησιμοποίησης των φορολογικών παραμέτρων που προσιδιάζουν στην κατάσταση κάθε κράτους μέλους.

Το επιχείρημα της Ιταλικής Κυβέρνησης που στηρίζεται στην προβαλλόμενη ύπαρξη κινδύνου αύξησως, λόγω υπερβολικά υψηλών ή μη ενδεδειγμένων ως προς την αγορά τιμών, της παράνομης διακίνησης προϊόντων λαθρεμπορίας ή απομίμησης είναι, επίσης, αβάσιμο. Το επιχείρημα αυτό στηρίζεται σε απλές υποθέσεις της Ιταλικής Κυβέρνησης που δεν ερείδονται επί αποδεικτικών στοιχείων καθόσον η εν λόγω κυβέρνηση δεν διευκρίνισε με ποιον τρόπο η διαφοροποίηση της τιμής, η οποία θα προέκυπτε από αύξηση της φορολογίας, θα ανεμένετο να έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση των περιπτώσεων διαπράξεως απάτης κατά σημαντικότερο τρόπο απ' ό,τι σε σχέση με τα αποτελέσματα που θα μπορούσαν να προκύψουν από μια πολιτική κατώτατων τιμών. Η Επιτροπή θεωρεί ότι εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να διεξάγει, στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου, τους αναγκαίους ελέγχους για την εξασφάλιση της εισπραχής των φόρων που του οφείλονται. Η αναγκαιότητα αυτή ουδώς δύναται να έχει επίπτωση επί της υποχρεώσως των κρατών μελών να τηρούν τις διατάξεις της οδηγίας 95/59/ΕΚ, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 9 αυτής.

Επί της προθεσμίας 120 ημερών για την έγκριση των τιμών των επεξεργασμένων καπνών

Προς τον σκοπό της διαθέσως στο εμπόριο εντός της Ιταλίας, οι τιμές των προϊόντων επεξεργασμένου καπνού πρέπει να είναι καταχωρισμένες στον επίσημο πίνακα τιμών. Η αίτηση για την καταχώριση στον εν λόγω πίνακα υποβάλλεται στο Ministero dell'Economia e delle Finanze — Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) [Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών — Αυτόνομη διοικητική αρχή για τα κρατικά μονοπώλια].

Η AAMS δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια προς τον σκοπό της επικυρώσεως της καταχωρίσεως. Κατά τη γνώμη της Επιτροπής, η υπερβολικώς μακρά προθεσμία 120 ημερών που έταξαν οι ιταλικές αρχές για να δώσουν συνέχεια σε μια αίτηση για μεταβολή των τιμών είναι τέτοια ώστε να καθίσταται, στην πράξη, εν μέρει ανεφάρμοστη η αρχή του ελεύθερου καθορισμού των ανωτάτων τιμών εκ μέρους των επιχειρηματιών, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/59/ΕΚ.

(¹) Οδηγία 95/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών (ΕΕ L 291, σ. 40).

(²) Οδηγία 72/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 35).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-572/08)

(2009/C 55/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Aresu και W. Mölls)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, χορηγώντας φορολογική ελάφρυνση όσον αφορά τα αναγεννημένα λιπαντικά έλαια που παράγονται από μεταχειρισμένα έλαια τα οποία συνελέγησαν στην Ιταλία, αλλά αρνούμενη να χορηγήσει την ίδια ελάφρυνση όσον αφορά τα αναγεννημένα λιπαντικά έλαια που παράγονται από μεταχειρισμένα έλαια τα οποία συνελέγησαν σε άλλα κράτη μέλη (σύμφωνα με το άρθρο 62 του ενιαίου κειμένου των νομοθετικών διατάξεων περί των φόρων παραγωγής και καταναλώσεως και περί των σχετικών ποινικών και διοικητικών κυρώσεων, που εγκρίθηκε με το νομοθετικό διάταγμα 504 της 26ης Οκτωβρίου 1995, όπως ερμηνεύθηκε με την εγκύκλιο της Agenzia delle Entrate [φορολογικής αρχής] 24/D της 5ης Μαΐου 2004, και σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 116, του νόμου 266 της 23ης Δεκεμβρίου 2005), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 90 ΕΚ.
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προσάπτει στις ιταλικές αρχές ότι διατηρούν σε ισχύ ένα σύστημα φορολογικών ελαφρύνσεων όσον αφορά τα αναγεννημένα λιπαντικά έλαια το οποίο ωφελεί την εγχώρια παραγωγή εις βάρος των προερχομένων από άλλα κράτη μέλη προϊόντων, κατά κατάφωρη παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων που διατυπώνεται, όσον αφορά τον φορολογικό τομέα, στο άρθρο 90 ΕΚ.

Το σύστημα αυτό επανεισάγει ένα προηγούμενο καθεστώς φορολογικών ελαφρύνσεων το οποίο έχει αποδοκιμασθεί από το Δικαστήριο το 1980, χωρίς η προβληθείσα από την Ιταλική Δημοκρατία επιχειρηματολογία ως προς την ορθότητα του νέου συστήματος να μπορεί να δικαιολογήσει μια τέτοια επιλογή.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-573/08)

(2009/C 55/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 και 18 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ (¹),
- διότι η ρύθμιση για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στην ιταλική έννομη τάξη δεν είναι πλήρως σύμφωνη με την εν λόγω οδηγία
- και διότι το σύστημα μεταφοράς του άρθρου 9 της οδηγίας στην ιταλική έννομη τάξη δεν εγγυάται ότι οι εξαιρέσεις που θεσπίζουν οι ιταλικές αρμόδιες αρχές είναι σύμφωνες με τους όρους και τις απαιτήσεις που προβλέπει το εν λόγω άρθρο,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι η οδηγία 79/409/ΕΟΚ δεν έχει μεταφερθεί πλήρως και ορθά στην ιταλική νομοθεσία.

Άρθρο 2: δεν έχει μεταφερθεί στην ιταλική έννομη τάξη.

Άρθρο 3: μη σύμφωνη μεταφορά του, λόγω μη μεταφοράς του άρθρου 2.

Άρθρο 4, παράγραφος 4: δεν έχει μεταφερθεί στην ιταλική έννομη τάξη.

Άρθρο 5: δεν έχουν μεταφερθεί στην ιταλική έννομη τάξη ούτε η απαγόρευση εκ προθέσεως καταστροφής ή βλάβης των φωλιών και των αυγών ούτε η απαγόρευση εκ προθέσεως ενόχλησης των πτηνών που προστατεύονται από την οδηγία.

Άρθρο 6: δεν έχει μεταφερθεί στην ιταλική έννομη τάξη η απαγόρευση της μεταφοράς για πώληση.

Άρθρο 7, παράγραφος 4: μη πλήρης μεταφορά (όσον αφορά τον καθορισμό περιόδων κατά τις οποίες επιτρέπεται η θήρα, δεν έχει προβλεφθεί απαγόρευση θήρας κατά την περίοδο φωλεοποιήσεως, αναπαραγωγής και εξαρτήσεως και, ειδικότερα, όταν πρόκειται για αποδημητικά είδη, κατά την περίοδο αναπαραγωγής και κατά την επιστροφή τους στον τόπο φωλεοποιήσεως και δεν έχει μεταφερθεί στην ιταλική έννομη τάξη η υποχρέωση διαβίβασης στην Επιτροπή όλων των χρήσιμων πληροφοριών σχετικά με την πρακτική εφαρμογή της θηρευτικής νομοθεσίας).

Άρθρο 9: πλημμελής μεταφορά σε επίπεδο κεντρικού κράτους (οι έλεγχοι νομιμότητας των εξαίρεσεων είναι ανεπαρκείς και άκαιροι)· πλημμελής μεταφορά σε επίπεδο περιφερειών (των περιφερειών Abruzzi, Λατίου, Τοσκάνης, Λομβαρδίας, Emilia Romagna, Marche, Καλαβρίας και Απουλίας).

Άρθρο 10, παράγραφος 2: μη πλήρης μεταφορά (δεν έχει προβλεφθεί η υποχρέωση διαβίβασης στην Επιτροπή των αναγκαίων στοιχείων για τον συντονισμό των ερευνών και εργασιών που αποσκοπούν στην προστασία, στη διαχείριση και στην εκμετάλλευση των πληθυσμών των πτηνών που προστατεύονται από την οδηγία).

Άρθρο 11: μη πλήρης μεταφορά (δεν έχει προβλεφθεί η υποχρέωση διαβούλευσης με την Επιτροπή για την εισαγωγή εξωτικών ειδών πτηνών).

Άρθρο 13: δεν έχει μεταφερθεί στην ιταλική έννομη τάξη.

Άρθρο 18, παράγραφος 2: οι ιταλικές αρχές δεν έχουν ανακοινώσει στην Επιτροπή τα νομοθετικά κείμενα που έχουν θεσπίσει σχετικά με τη θήρα οι Περιφέρειες του Λατίου, της Λομβαρδίας, της Τοσκάνης και της Απουλίας.

(¹) Οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202).

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2008 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 23 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-576/08 P)

(2009/C 55/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: People's Mojahedin Organization of Iran (εκπρόσωποι: J.-P. Spitzer, lawyer, D. Vaughan, QC, M.-E. Demetriou, Barrister)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την απόφαση του Πρωτοδικείου κατά το μέτρο που απορρίφθηκε ως αβάσιμη η προσφυγή της περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2007/445/EK του Συμβουλίου (¹),
- να ακυρώσει την απόφαση 2007/445/EK κατά το μέτρο που την αφορά και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου και, όσον αφορά την απόφαση 2007/445/EK, ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι, στο πλαίσιο μιας υποθέσεως που αφορούσε, αφενός, θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου και, αφετέρου, την εφαρμογή των άρθρων 1, παράγραφοι 4 και 6, της κοινής θέσεως 2001/931 και 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 σε σχέση με την επιβολή κοινοτικού μέτρου περί διατήρησης του ονόματός της στον επίδικο κατάλογο, το Πρωτοδικείο:

- (1) δεν άσκησε, όπως απαιτεί η Συνθήκη ΕΚ, πλήρη έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως 2007/445/EK κατά την εξέταση του ζητήματος αν το Συμβούλιο είχε υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως·
- (2) δεν τήρησε την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας καθόσον παρέλειψε να ασκήσει τον απαιτούμενο πλήρη έλεγχο·
- (3) πλανήθηκε περί το δικαιο καθόσον διαπίστωσε ότι το Συμβούλιο δεν είχε υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την έκδοση της αποφάσεως 2007/445/EK. Τόσο το Συμβούλιο όσο και το Πρωτοδικείο έλαβαν γνώση όλων των πραγματικών περιστατικών και των επιχειρημάτων που είχαν εκτεθεί ενώπιον των εθνικών αρχών και όφειλαν να εξετάσουν λεπτομερώς τα σχετικά απαλλακτικά στοιχεία·
- (4) πλανήθηκε περί το δικαιο κατά την ερμηνεία των ως άνω διατάξεων, καθόσον απέρριψε τον ισχυρισμό της ανααιρεσείουσας ότι μόνον η ενεστώσα τρομοκρατική δραστηριότητα ή η ενεστώσα απειλή δικαιολογούν τη διατήρηση ενός ονόματος στον επίδικο κατάλογο·
- (5) έσφαλε καθόσον έκρινε, στηριζόμενο απλώς και μόνο στην απόφασή του επί του προηγούμενου λόγου ακυρώσεως, ότι ορθώς το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη τα προσκομισθέντα από την ανααιρεσείουσα απαλλακτικά στοιχεία·
- (6) κακώς έκρινε ότι το Συμβούλιο αιτιολόγησε επαρκώς τη διαπίστωσή του ότι τα απαλλακτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η

αναρρεσιούσα από το 2001 κι εντεύθεν δεν δικαιολογούσα την απάλειψη του ονόματός της από τον επίδικο κατάλογο.

(¹) Απόφαση 2007/445/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση των αποφάσεων 2006/379/ΕΚ και 2006/1008/ΕΚ (ΕΕ L 169, σ. 58)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt (Βέλγιο) στις 29 Δεκεμβρίου 2008 — Rijksdienst voor pensioenen κατά E. Brouwer

(Υπόθεση C-577/08)

(2009/C 55/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Rijksdienst voor pensioenen

Εφεσίβλητη: E. Brouwer

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδουν με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ (¹), περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως, τα βασιλικά διατάγματα της 1.12.1969, 18.6.1970, 8.6.1971, 14.9.1972, 31.7.1973, 12.7.1974, 13.2.1975, 28.11.1975, 26.11.1976, 26.9.1977, 31.7.1978, 31.8.1979, 2.12.1980, 13.1.1982, 14.3.1983, 11.1.1984, 30.11.1984, 24.1.1986, 30.12.1986, 6.1.1988, 2.12.1988, 30.11.1989, 10.12.1990, 1.6.1993, 8.12.1993, 19.12.1994 και 10.10.1995, που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 25 του βασιλικού διατάγματος της 21ης Δεκεμβρίου 1967, περί θεσπίσεως της γενικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί συντάξεως γήρατος και επιζώντος για τους μισθωτούς, και με τα οποία, για τον υπολογισμό της συντάξεως γήρατος για τις γυναίκες μεθοριακές εργαζόμενες, καθορίσθηκαν χαμηλότερα πλασματικά ή/και κατ' αποκοπήν ημερομίσθια απ' ό,τι για τους άνδρες μεθοριακούς εργαζομένους;

(¹) Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003 σ. 160).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 29 Δεκεμβρίου 2008 — Rhimou Chakroun κατά Minister van Buitenlandse Zaken

(Υπόθεση C-578/08)

(2009/C 55/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Rhimou Chakroun

Εφεσίβλητος: Minister van Buitenlandse Zaken

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η φράση «προσφυγή στο σύστημα κοινωνικής αρωγής» στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/86/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, την έννοια ότι παρέχει σε κράτος μέλος την ευχέρεια να προβαίνει σε ρύθμιση για την οικογενειακή επανένωση έχουσα ως συνέπεια ότι δεν επιτρέπεται η οικογενειακή επανένωση στον συντηρούντα πρόσωπο που έχει προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία ότι διαθέτει σταθερούς και τακτικούς πόρους, επαρκείς για να μπορεί να καλύπτει τα γενικώς αναγκαία έξοδα βιοπορισμού, ο οποίος όμως, παρά ταύτα, λαμβανομένου υπόψη του ύψους των πόρων του, θα μπορεί να ζητήσει ειδική αρωγή για να αντιμετωπίσει ιδιαίτερα, επί ατομικής βάσεως καθοριζόμενα και αναγκαία, έξοδα βιοπορισμού, καθώς και εξαρτώμενες από το εισόδημα διαγραφές φόρων από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως ή ενισχυτικά του εισοδήματος μέτρα στο πλαίσιο της ελάσσοнос πολιτικής δήμων ή κοινοτήτων;
- 2) Έχει η οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, ιδίως δε το άρθρο 2, στοιχείο δ', την έννοια ότι η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως η οποία, όσον αφορά τον σχετικό με τους πόρους όρο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', διακρίνει ανάλογα με το αν οι οικογενειακοί δεσμοί έχουν δημιουργηθεί πριν ή μετά την είσοδο αυτού που διαμένει στο κράτος μέλος;

(¹) Οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251, σ. 12).

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Δεκεμβρίου 2008 η Messer Group GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-305/06: Air Products and Chemicals Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-579/08 P)

(2009/C 55/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Messer Group GmbH (εκπρόσωποι: M. W. Graf v. Schwerin και J. Schmidt, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Air Products and Chemicals Inc., Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 2008 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-305/06, T-306/06 και T-307/06 και να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων του ανααιρεσίβλητου και της παρεμβάσουσας,

επικουρικώς,

— να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 2008 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-305/06, T-306/06 και T-307/06·

— να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου·

— να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή των κριτηρίων για την ορθή εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 (1).

Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου βασίζεται σε ανακρίβεια ως προς τις διαπιστώσεις της σχετικά με τον καθορισμό του ενδιαφερόμενου κοινού.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94, της 20ης Δεκεμβρίου 2003, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 11, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 29 Δεκεμβρίου 2008 — EMI Group Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-581/08)

(2009/C 55/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

VAT and Duties Tribunal, London

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: EMI Group Ltd

Καθού: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 5, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας (1) υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως;
- β) Ειδικότερα, ποια είναι τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του «δείγματος» κατά την έννοια του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 5, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας;
- γ) Επιτρέπεται τα κράτη μέλη να ερμηνεύουν περιοριστικά την έννοια του «δείγματος» του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 5, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας, κατά τρόπον ώστε αυτή να περιλαμβάνει:
 - (i) μόνο βιομηχανικά δείγματα, τα οποία δεν έχουν τη συνήθη μορφή υπό την οποία το αγαθό διατίθεται προς πώληση στο ευρύ κοινό και προορίζονται για υφιστάμενους ή δυνητικούς πελάτες του κλάδου (έως το 1993),
 - (ii) μόνον ένα ή το πρώτο από τα δείγματα που δίδονται από το ίδιο πρόσωπο στον ίδιο αποδέκτη, σε περίπτωση που τα δείγματα είναι πανομοιότυπα ή δεν διαφέρουν ουσιωδώς μεταξύ τους (μετά το 1993);
- δ) Επιτρέπεται τα κράτη μέλη να ερμηνεύουν περιοριστικά την έννοια των «δώρων μικρής αξίας» του άρθρου 5, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας, κατά τρόπον ώστε να αποκλείονται:
 - (i) δώρα που κατά καιρούς δόθηκαν διαδοχικά στο ίδιο πρόσωπο (έως τον Οκτώβριο του 2003),
 - (ii) επιχειρηματικά δώρα προς το ίδιο πρόσωπο κατά τη διάρκεια δώδεκα μηνών σε περίπτωση που το συνολικό κόστος τους υπερβαίνει τις 50 λίρες στερλίνες (μετά τον Οκτώβριο του 2003);

- ε) Εφόσον η απάντηση στο ερώτημα 3, (ii), ή στο ερώτημα 4 είναι καταφατική και σε περίπτωση που υποκείμενος στον φόρο προσφέρει παρόμοιο ή πανομοιότυπο δώρο ηχογραφημένης μουσικής σε δύο ή περισσότερα πρόσωπα, τα οποία, λόγω της ιδιότητάς τους, μπορούν να επηρεάσουν τον βαθμό αποδοχής του συγκεκριμένου καλλιτέχνη, επιτρέπεται το κράτος μέλος να θεωρεί ότι τα εν λόγω αντικείμενα δόθηκαν στο ίδιο πρόσωπο, μόνο και μόνον επειδή το πρόσωπο αυτό είναι εργοδότης των πρώτων;
- στ) Διαφοροποιούνται οι απαντήσεις στα ερωτήματα 1 έως 5 σε περίπτωση που ο λήπτης είναι υποκείμενος στον φόρο ή εργαζόμενος σε υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος θα μπορούσε να εκπέσει τον φόρο εισροών που καταβλήθηκε επί των αγαθών που αποτελούν το δείγμα;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) στις 29 Δεκεμβρίου 2008 — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA κατά Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)

(Υπόθεση C-584/08)

(2009/C 55/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA

Εφεσίβλητες: Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)

Προδικαστικά ερωτήματα

Τα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία που πρέπει να δίδεται, στον ειδικό τομέα του Διαδικτύου, στο άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη

διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (¹).

Οσακίς, όπως εν προκειμένω, η ζημία την οποία επικαλείται ο ενάγων προκαλείται από τη λειτουργία ιστοχώρων του Διαδικτύου και

- α) καμία από τις εναγόμενες εταιρίες που διαχειρίζονται τους επίδικους ιστοχώρους δεν έχει την έδρα της στο Βέλγιο,
 - β) κανένας από τους επίδικους ιστοχώρους δεν έχει την εταιρική του έδρα στο Βέλγιο,
 - γ) κανένας από τους ενάγοντες δεν έχει κατοικία ή έδρα στο Βέλγιο,
 - δ) στους ιστοχώρους στοιχημάτων έχουν πρόσβαση οι Βέλγοι χρήστες του Διαδικτύου μέσω των οποίων μπορούν να στοιχηματίζουν όπως ακριβώς και οι χρήστες των άλλων συμβαλλομένων κρατών, καθόσον πρόκειται για ιστοχώρους με τη μορφή «.com», οι οποίοι είναι σχεδιασμένοι για να καλύπτουν ολόκληρη την Ευρώπη και δεν χαρακτηρίζονται από την ένδειξη «.be» που χρησιμοποιείται ειδικά για το Βέλγιο,
 - ε) οι εν λόγω ιστοχώροι εμφανίζουν τα κείμενά τους σε διάφορες γλώσσες στις οποίες δεν συγκαταλέγονται συστηματικά οι δύο συνηθέστερα χρησιμοποιούμενες στο Βέλγιο γλώσσες,
 - στ) οι εν λόγω ιστοχώροι προτείνουν ιδίως στοιχήματα που αφορούν ποδοσφαιρικούς αγώνες στους οποίους μετέχουν βελγικές ομάδες, καθώς επίσης και αγώνες ξένων πρωταθλημάτων,
 - ζ) δεν αποδεικνύεται ότι χρησιμοποιείται ειδική τεχνολογία ή τεχνική πωλήσεων κατ' οίκον που απευθύνεται στο βελγικό κοινό,
 - η) ο αριθμός των στοιχημάτων που πραγματοποιήσαν Βέλγοι χρήστες είναι εντελώς αμελητέος σε σχέση με τον συνολικό αριθμό στοιχημάτων που καταχωρίστηκαν στους εν λόγω ιστοχώρους, αφού, με βάση τα στοιχεία που προσκόμισαν οι εταιρίες στοιχημάτων για το έτος 2005, τα οποία δεν αμφισβήτησαν οι αντίδικοι, το σύνολο των βελγικών στοιχημάτων για ποδοσφαιρικούς αγώνες αντιπροσωπεύουν λιγότερο από 0,25 % των στοιχημάτων που καταχωρίστηκαν στους ιστοχώρους «bwin.com», «willhill.com», «betfair.com», «ladbrokes.com», «sportingbet» και «miarquesta», ενώ ο ιστοχώρος «vcbet.com» κάνει μόνο για 40 Βέλγους στοιχηματίσαντες επί του συνόλου των στοιχημάτων του,
- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η ζημία την οποία επικαλούνται ότι υπέστησαν οι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες επήλθε ή ενδέχεται να επέλθει στο Βέλγιο, με αποτέλεσμα να καθίστανται τα βελγικά δικαστήρια αρμόδια για την εκδίκαση αγώνων που αφορούν την εν λόγω ζημία, με βάση το ότι οι επίμαχοι ιστοχώροι απευθύνονται, μεταξύ άλλων, στο βελγικό κοινό,
 - 2) Ή πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προβαλλόμενη από τους ενάγοντες ζημία δεν επήλθε ή δεν ενδέχεται να επέλθει στο Βέλγιο, με αποτέλεσμα τα βελγικά δικαστήρια να είναι αρμόδια για την εκδίκαση αγώνων που αφορούν την εν λόγω ζημία μόνον υπό τον όρο ότι μπορεί να διαπιστωθεί η ύπαρξη επαρκούς, ουσιώδους ή σημαντικού συνδέσμου μεταξύ των κατά τους ενάγοντες παρανόμων πράξεων και του βελγικού εδάφους;
 - 3) Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, ποια είναι τα πρόσφορα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί αν υφίσταται ή όχι ο σύνδεσμος αυτός;

(¹) ΕΕ 2001, L 12, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 29 Δεκεμβρίου 2008 — Angelo Rubino κατά Ministero dell'Università e della Ricerca

(Υπόθεση C-586/08)

(2009/C 55/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Angelo Rubino

Καθού: Ministero dell'Università e della Ricerca

Προδικαστικό ερώτημα

Προσκρούει στις κοινοτικές αρχές της εξαίψεως των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και των υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας και της αμοιβαίας αναγνώρισεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων, τις οποίες προβλέπουν τα άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 47, παράγραφος 1, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και στις διατάξεις της οδηγίας 2005/36/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, εσωτερική ρύθμιση ανάλογη με την ιταλική ρύθμιση του ν.δ. 206/2007, η οποία εξαιρεί το επάγγελμα του διδάσκοντος σε Πανεπιστήμια από τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα προς τον σκοπό της αναγνώρισεως των επαγγελματικών προσόντων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 255, σ. 22.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen Sad (Βουλγαρία) στις 6 Ιανουαρίου 2009 — Peter Dimitrov Kalinchev κατά Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

(Υπόθεση C-2/09)

(2009/C 55/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen Sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Peter Dimitrov Kalinchev

Καθής: Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπει στα κράτη μέλη το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης⁽¹⁾, να θεσπίζουν ρύθμιση για την επιβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης κατά την εισαγωγή μεταχειρισμένων οχημάτων στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, αν ο φόρος αυτός δεν καταβάλλεται άμεσα κατά τη δεύτερη πώληση τέτοιων οχημάτων που βρίσκονται ήδη στην ημεδαπή και για τα οποία καταβλήθηκε ειδικός φόρος κατανάλωσης κατά την πρώτη εισαγωγή τους στο έδαφος του κράτους μέλους;
- 2) Ποια είναι η έννοια της φράσης «ομοειδή [εγχώρια] προϊόντα» του άρθρου 90, παράγραφος 1, ΕΚ:
 - α) Πρόκειται για τα προϊόντα προέλευσης από το κράτος μέλος που επιβάλλει ορισμένους εσωτερικούς φόρους ή
 - β) πρόκειται για τα προϊόντα που βρίσκονται ήδη, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, εντός του εδάφους του κράτους μέλους αυτού;
- 3) Με βάση τις απαντήσεις στα δύο παραπάνω ερωτήματα: Πρέπει τα άρθρα 25 ΕΚ και 90, παράγραφος 1, ΕΚ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν τη ρύθμιση της επιβολής διαφοροποιημένου ειδικού φόρου κατανάλωσης στα οχήματα, την οποία έχει θεσπίσει η Δημοκρατία της Βουλγαρίας με τα άρθρα 30 και 40 του ΖΑΔΣ (νόμου για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και τις φορολογικές αποθήκες) και η οποία στηρίζεται στα κριτήρια του έτους κατασκευής του οχήματος και του αριθμού των χιλιομέτρων που έχει ήδη διανύσει;

⁽¹⁾ ΕΕ L 76, σ. 1.

Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-5/09)

(2009/C 55/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell και M. Καρανάσου- Αποστολοπούλου)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2005/68⁽¹⁾ της 16ης Νοεμβρίου 2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις ανασφαλίσεις και την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, καθώς και των οδηγιών 98/78/ΕΚ και 2002/83/ΕΚ, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2005/68 ΕΚ της 16ης Νοεμβρίου 2005 στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 10 Δεκεμβρίου 2007.

⁽¹⁾ ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1.

Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-10/09)

(2009/C 55/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Cattabriga και M. Teles Romão)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/86/ΕΚ⁽¹⁾, της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2006, για την εφαρμογή της οδηγίας 2004/23/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας, την κοινοποίηση σοβαρών ανεπιθύμητων αντιδράσεων και συμβάντων, καθώς και ορισμένες τεχνικές απαιτήσεις για την κωδικοποίηση, την επεξεργασία, τη συντήρηση, την αποθήκευση και τη διανομή ανθρώπινων ιστών και κυττάρων, και εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις ανακοινώσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Σεπτεμβρίου 2007.

⁽¹⁾ ΕΕ L 294, σ. 32.

Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-11/09)

(2009/C 55/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Cattabriga και M. Teles Romão)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/17/ΕΚ⁽¹⁾, της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2004/23/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένες τεχνικές απαιτήσεις για τη δωρεά, την προμήθεια και τον έλεγχο ανθρώπινων ιστών και κυττάρων, και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Νοεμβρίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 38, σ. 40.

Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-12/09)**

(2009/C 55/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Cattabriga και S. Mortoni)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2006/17/EK⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2004/23/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένες τεχνικές απαιτήσεις για τη δωρεά, την προμήθεια και τον έλεγχο ανθρώπινων ιστών και κυττάρων, ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της εν λόγω οδηγίας,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2006/17 στο εθνικό δίκαιο έληξε την 1η Νοεμβρίου 2006.

⁽¹⁾ EE L 38, σ. 40.**Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας****(Υπόθεση C-13/09)**

(2009/C 55/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Cattabriga και S. Mortoni)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2006/86/EK⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2006, για την εφαρμογή της οδηγίας 2004/23/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας, την κοινοποίηση σοβαρών ανεπιθύμητων αντιδράσεων και συμβάντων, καθώς και ορισμένες τεχνικές απαιτήσεις για την κωδικοποίηση, την επεξεργασία, τη συντήρηση, την αποθήκευση και τη διανομή ανθρώπινων ιστών και κυττάρων, ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2006/86 στο εθνικό δίκαιο έληξε την 1η Σεπτεμβρίου 2007.

⁽¹⁾ EE L 294, σ. 32.**Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 4ης Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου****(Υπόθεση C-240/08)⁽¹⁾**

(2009/C 55/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 183 της 19.7.2008.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιανουαρίου 2009 —
Kronorly κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-162/06) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Περιφερειακές ενισχύσεις υπέρ
μεγάλων επενδυτικών σχεδίων — Απόφαση κηρύσσεισα
την ενίσχυση ασύμβατη προς την κοινή αγορά — Αιτιο-
λογία — Ενίσχυση έχουσα τον χαρακτήρα κινήτρου —
Αναγκαιότητα της ενισχύσεως)

(2009/C 55/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kronorly GmbH & Co. KG (Heiligengrabe,
Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Nierer και L. Gordalla, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς
K. Gross και T. Scharf, στη συνέχεια V. Kreuzschitz, K. Gross και
T. Scharf)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/262/ΕΚ της
Επιτροπής, της 21ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την κρατική
ενίσχυση C 5/2004 (πρώην N 609/2003) την οποία προτίθεται να
χορηγήσει η Γερμανία υπέρ της Kronorly (ΕΕ 2006, L 94, σ. 50).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Kronorly GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 212 της 2.9.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 2009 —
giropay κατά ΓΕΕΑ (GIROPAY)

(Υπόθεση T-399/06) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινο-
τικού σήματος GIROPAY — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου
— Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1,
στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2009/C 55/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: giropay GmbH (Φρανκφούρτη επί του Μάιν,
Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Gründig-Schnelle, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος:
B. Schmidt)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών
του ΓΕΕΑ της 26ης Οκτωβρίου 2006 (υπόθεση R 308/2005-4)
σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος GIROPAY
ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την giropay GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 2009 —
Korsch κατά ΓΕΕΑ (PharmaCheck)**

(Υπόθεση T-296/07) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος PharmaCheck — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Περιορισμός του καταλόγου των προϊόντων)

(2009/C 55/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Korsch AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς, J. Grzam, στη συνέχεια J. Grzam, M. Dittmann και M. Scheffler, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: R. Pethke)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Ιουνίου 2007 (υπόθεση R 358/2007-4) σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου PharmaCheck ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Korsch AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 235 της 6.10.2007.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 2009 —
Hansgrohe κατά ΓΕΕΑ (AIRSHOWER)**

(Υπόθεση T-307/07) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος AIRSHOWER — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2009/C 55/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hansgrohe AG (Schiltach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Weidert και J. Zehnsdorf, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς, G. Schneider, στη συνέχεια G. Schneider και S. Schäffner)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 31ης Μαΐου 2007 (υπόθεση R 1281/2006-1), σχετικά με καταχώριση του λεκτικού σημείου AIRSHOWER ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Hansgrohe AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 235 της 6.10.2007.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιανουαρίου 2009 —
Commercy AG κατά ΓΕΕΑ — easyGroup IP Licensing
(easyHotel)**

(Υπόθεση T-316/07) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό λεκτικό σήμα easyHotel — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα EASYHOTEL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων και υπηρεσιών — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Ευεργέτημα πενίας — Αίτηση υποβληθείσα από τον σύνδικο πτωχεύσεως εμπορικής εταιρίας — Άρθρο 94, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας)

(2009/C 55/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Commercy AG (Βαϊμάρη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Jaschke, εν συνεχεία, S. Grosse και I. Müller, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. S. Schäffner)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: easyGroup IP Licensing Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: T. Koerl και S. Möbus, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 19ης Ιουνίου 2007 (υπόθεση R 1295/2006-2), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ της Commercy AG και της easyGroup IP Licensing Ltd.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την αίτηση παροχής του ευεργετήματος πενίας.
2. Απορρίπτει την προσφυγή.
3. Καταδικάζει την *Commercy AG* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 235 της 6.10.2007.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιανουαρίου 2009 —
Επιτροπή κατά Rednar**

(Υπόθεση T-352/07) (¹)

(Ρήτρα διατησίας — Συμβάσεις συναφθείσες στο πλαίσιο του τετάρτου προγράμματος-πλαisiού για τις δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Σχέδια *Rise* και *Healthline* — Μη συμφωνία μέρους των δηλωθεισών δαπανών με τους συμβατικούς όρους — Επιστροφή μέρους των καταβληθεισών προκαταβολών — Ερημοδικία)

(2009/C 55/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και J. Enegren)

Εναγομένη: Rednar AB (Malmö, Σουηδία)

Αντικείμενο

Αγωγή ασκηθείσα από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 238 ΕΚ με αίτημα την επιστροφή μέρους των προκαταβολών που κατέβαλε η Κοινότητα στο πλαίσιο των συμβάσεων DE 3010 (DE) *Rise* και HC 4007 (HC) *Healthline*, καθώς επίσης και την καταβολή τόκων υπερημερίας.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την *Rednar AB* να επιστρέψει στην Επιτροπή το ποσό των 334 375,49 ευρώ.
- 2) Υποχρεώνει την *Rednar* να καταβάλει στην Επιτροπή τόκους υπερημερίας επί του ποσού των 219 125,22 ευρώ από 1ης Ιουνίου 2002 με το νόμιμο επιτόκιο που προβλέπεται από το ελληνικό δίκαιο και μέχρι την αποπληρωμή της οφειλής, του επιτοκίου αυτού μη δυναμένου να υπερβεί, από την 1η Αυγούστου 2007 και μετά, το 11,75 % ετησίως.

3) Υποχρεώνει την *Rednar* να καταβάλει στην Επιτροπή τόκους υπερημερίας επί του ποσού των 115 250,27 ευρώ από 31ης Μαΐου 2002 με το νόμιμο επιτόκιο που προβλέπεται από το ελληνικό δίκαιο και μέχρι την αποπληρωμή της οφειλής, του επιτοκίου αυτού μη δυναμένου να υπερβεί, από την 1η Αυγούστου 2007 και μετά, το 11,75 % ετησίως.

3) Καταδικάζει την *Rednar* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.11.2007.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Ιανουαρίου 2009 —
Pioneer Hi-Bred International κατά ΓΕΕΑ (OPTIMUM)**

(Υπόθεση T-424/07) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος OPTIMUM — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών — Άρθρο 73 και άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94)

(2009/C 55/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston, Αιόβα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: G. Würtenberger, R. Kunze και T. Wittmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 (υπόθεση R 288/2007-2) σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου OPTIMUM ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την *Pioneer Hi-Bred International, Inc.* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 8 της 12.1.2008.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Δεκεμβρίου 2008 —
Bomba Energia Getränkevertriebs κατά ΓΕΕΑ —
Eckes-Granini (Bomba)

(Υπόθεση T-372/06) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση ανακοπής —
Κατάργηση της δίκης)

(2009/C 55/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH
(Rohrbach, Αυστρία) (εκπρόσωπος: A. Kockläuner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: M. Kicia)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα
ενώπιον του Πρωτοδικείου: Eckes-Granini Group GmbH, πρώην
Eckes-Granini GmbH & Co. KG (Nieder-Olm, Γερμανία)
(εκπρόσωπος: W. Berlit, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών
του ΓΕΕΑ, της 3ης Οκτωβρίου 2006 (υπόθεση R 184/2005-2),
σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Eckes-Granini GmbH & Co.
KG και Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Οι Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH και Eckes-Granini
Group GmbH φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και η κάθε μία,
κατά το ήμισυ, τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμόνισης
στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια
και υποδείγματα).

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 2008 —
Portela κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-137/07) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Εμπορία ελαττωματικών
ψηφιακών θερμομέτρων που φέρουν τη σήμανση «CE» —
Αδράνεια της Επιτροπής — Αιτιώδης συνάφεια — Αγωγή
εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως
στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2009/C 55/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospita-
lares, L^{da}, (Queluz, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικη-
γός)

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι:
P. Guerra e Andrade και B. Schima)

Αντικείμενο

Κυρίως, αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να ενεργήσει σύμφωνα
με το άρθρο 14β της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της
14ης Ιουνίου 1993, περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων
(ΕΕ L 169, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/79/ΕΚ
του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της
27ης Οκτωβρίου 1998, για τα ιατροτεχνολογικά βοηθήματα που
χρησιμοποιούνται στη διάγνωση in vitro (ΕΕ L 331, σ. 1), υποχρεώ-
νοντας την εταιρία πιστοποίησης TÜV Rheinland Product Safety
GmbH, μέσω της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, να
ενεργοποιήσει υπέρ της ενάγουσας την υποχρεωτική σύμβαση ασφάλι-
σης αστικής ευθύνης που προβλέπεται στο σημείο 6 του
παραρτήματος XI της οδηγίας 93/42 και την οποία έχει συνάψει η
εν λόγω εταιρία και, αν η προβαλλόμενη ζημία δεν μπορεί να
αποκατασταθεί μέσω του κυρίου αιτήματος, επικουρικός, αίτημα
αποκατάστασης της ζημίας την οποία υπέστη η ενάγουσα εξ αιτίας
των διαφορών παραλείψεων της Επιτροπής.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αγωγή.
2. Καταδικάζει την Portela — Comércio de artigos ortopédicos e
hospitalares, L^{da}, στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Gaedertz κατά ΓΕΕΑ — Living Byte Software (GlobalRemote)

(Υπόθεση T-209/07) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση ακύρωσης — Ανάκληση αίτησης ακύρωσης — Κατάργηση της δίκης)

(2009/C 55/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Johann-Christoph Gaedertz (Φραγκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: E. M. Gerstenberg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: B. Schmidt)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Living Byte Software GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Freifrau von Welser, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Απριλίου 2007 (υπόθεση R 272/2005-4) σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ M. Johann-Christoph Gaedertz και Living Byte Software GmbH.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 3) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα του καθού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 183 της 4.8.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Thierry κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-223/07 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2004 — Απόρριψη αιτήματος περί εξετάσεως μάρτυρα — Αίτηση αναίρεσεως προδήλως απαράδεκτη)

(2009/C 55/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσιών: Michel Thierry (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και D. Martin)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Απριλίου 2007, F-82/05, Thierry κατά Επιτροπής (η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
2. Ο Michel Thierry φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της αναίρετικής διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 199 της 25.8.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Ιταλία κατά Κοινοβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-285/07) ⁽¹⁾

(Παρεμπύπτον ζήτημα — Ένσταση απαραδέκτου — Προσφυγή μερικώς απαράδεκτη — Προσβαλλόμενη πράξη μη καταλογίσιμη στο Κοινοβούλιο)

(2009/C 55/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Bruni, επικουρούμενος από τον P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Καθόν: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: A. Lukošiūtė, R. Ignătescu και G. Mazzini) και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall et A. Aresu)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Σ. Βώδινα και Μ. Μιχελιογιαννάκη)

Αντικείμενο

Ακύρωση της προκήρυξης του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/95/07, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για πρόσληψη 20 διοικητικών υπαλλήλων (AD 5) στον τομέα της πληροφόρησης (βιβλιοθήκη/τεκμηρίωση), η οποία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 8ης Μαΐου 2007 (EE C 103 A, σ. 7).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του Κοινοβουλίου.
2. Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του Κοινοβουλίου. Το Κοινοβούλιο φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 223 της 22.9.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — Ιταλία κατά ΕΟΚΕ και Επιτροπής

(Υπόθεση T-117/08) (¹)

(Παρεμπύπτον ζήτημα — Ένσταση απαραδέκτου — Προσφυγή μερικώς απαράδεκτη — Πράξεις μη δυνάμενες να καταλογιστούν στην Επιτροπή)

(2009/C 55/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Brunì, επικουρούμενος από τον P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Καθόν: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) (εκπρόσωποι: M. Bermejo Garde, επικουρούμενος από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο) και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Currall)

Παρεμβαίνουν προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno, Abogado del Estado)

Αντικείμενο

Ακύρωση της προκήρυξης κενής θέσεως αριθ. 73/07 για τη θέση του Γενικού Γραμματέα (βαθμού A* 16) της ΕΟΚΕ, που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 28ης Δεκεμβρίου 2007 (EE C 316 A, σ. 1), καθώς και του διορθωτικού της προκήρυξης κενής θέσεως που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 30ής Ιανουαρίου 2008 (EE C 25 A, σ. 21).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της Επιτροπής.
2. Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει, πέραν των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της Επιτροπής, και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

(¹) EE C 116 της 9.5.2008.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 23ης Δεκεμβρίου 2008 — AES-Tisza κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-468/08 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία χαρακτηρίζεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά ενίσχυση που χορήγησε η Δημοκρατία της Ουγγαρίας σε ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας υπό τη μορφή μακροπρόθεσμων συμφωνιών για την αγορά ηλεκτρικού ρεύματος — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Απουσία επείγοντος — Στάθμιση συμφερόντων)

(2009/C 55/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: AES-Tisza Erőmű kft (AES-Tisza kft) (Tiszaújváros, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: T. Ottervanger και E. Henny, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Flynn, N. Khan και K. Talabér-Ritz)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως του άρθρου 1 της απόφασης C(2008) 2223 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 2008, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Δημοκρατία της Ουγγαρίας υπό τη μορφή συμφωνιών για την αγορά ηλεκτρικού ρεύματος.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2008 — Tuzzi fashion GmbH
κατά ΓΕΕΑ — El Corte Inglés (Emidio Tucci)**

(Υπόθεση T-535/08)

(2009/C 55/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tuzzi fashion GmbH (Fulda, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Kunze και G. Würtenberger, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 23ης Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση R-1561/2007-2, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «Emidio Tucci» για προϊόντα της κλάσεως 25

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο στη Γερμανία υπ' αριθ. 1 078 843 λεκτικό σήμα «TUZZI» για προϊόντα της κλάσεως 25· το καταχωρισμένο στην Αυστρία, στη Γαλλία, στη Μπενελούξ και στην Πολωνία υπ' αριθ. 496 835 λεκτικό σήμα «TUZZI» για προϊόντα της κλάσεως 25· η εμπορική επωνυμία «TUZZI FASHION GMBH» που χρησιμοποιείται στη Γερμανία στο εμπόριο ενδυμάτων.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένως τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ των εμπλεκόμενων σημάτων· παράβαση του άρθρου 73 του κανονι-

σμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν απάντησε επιμεριστικά στα αιτήματα της προσφεύγουσας και δεν αιτιολόγησε αντικειμενικώς τους λόγους στους οποίους στήριξε την απόφασή του· παράβαση του άρθρου 74 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν περιόρισε την εξέτασή του στα προβληθέντα από τους διαδικούς πραγματικά περιστατικά, αποδεικτικά στοιχεία και επιχειρήματα· παράβαση του άρθρου 79 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον, κατά την εκτίμηση του αντλούμενου από την κατάχρηση δικαιώματος λόγου, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη του τις γενικές δικονομικές αρχές που αναγνωρίζονται στα κράτη μέλη.

**Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2008 — Huvvis κατά
Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-536/08)

(2009/C 55/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η Αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Huvvis Corporation (Σεούλ, Δημοκρατία της Κορέας) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, F. Di Gianni, R. Antonini)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αιτήματα της προσφεύγουσας:

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό 893/2008 του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, για τη διατήρηση των δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μη συνεχών ινών από πολυεστέρες καταγωγής Λευκορωσίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Σαουδικής Αραβίας και Κορέας ύστερα από μερική ενδιάμεση επανεξέταση βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 ⁽¹⁾, κατά το μέτρο που δεν καταργείται ο δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα από 29 Δεκεμβρίου 2006, ήτοι από της επιβολής προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μη συνεχών ινών από πολυεστέρες καταγωγής Ταϊβάν και Μαλαισίας, δασμών τους οποίους η Επιτροπή δεν εισέπραξε σύμφωνα με την απόφασή της 2007/430/ΕΚ της 19ης Ιουνίου 2007 ⁽²⁾,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα κορεατική εταιρία ζητεί τη μερική ακύρωση του κανονισμού 893/2008, κατά το μέτρο που δεν καταργείται ο από 29 Δεκεμβρίου 2006 επιβληθείς δασμός αντιντάμπινγκ επί των κατασκευαζόμενων από αυτήν μη συνεχών ινών από πολυεστέρες (στο εξής: ΜΣΠ), καταγωγής Κορέας. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η μεταχείριση των ΜΣΠ καταγωγής Κορέας θα έπρεπε να είναι ίδια με αυτήν της οποίας έτυχαν, δυνάμει της αποφάσεως 2007/430/ΕΚ της Επιτροπής, οι ΜΣΠ καταγωγής Ταϊβάν και Μαλαισίας. Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, ο δασμός αντιντάμπινγκ έπρεπε να καταργηθεί την ίδια ημερομηνία και για τις ΜΣΠ καταγωγής Κορέας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής της.

Ισχυρίζεται ότι τα κοινοτικά όργανα, διατηρώντας τους δασμούς αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ΜΣΙΠ καταγωγής Κορέας, ενώ έχουν καταργήσει τους επί των εισαγωγών ΜΣΙΠ από τη Μαλαισία και την Ταϊβάν, παραβιάζουν τη θεμελιώδη αρχή της ίσης μεταχείρισης. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα τρία επιχειρήματα με τα οποία το Συμβούλιο επιχειρεί να δικαιολογήσει τη διαφορετική μεταχείριση. Το γεγονός ότι, στην περίπτωση των ΜΣΙΠ καταγωγής Μαλαισίας και Ταϊβάν, η καταγγελία αποσύρθηκε και το Συμβούλιο δεν κατέληξε σε οριστικές διαπιστώσεις, δεν δικαιολογεί, κατά την προσφεύγουσα, τη δυσμενέστερη μεταχείριση των ΜΣΙΠ καταγωγής Κορέας. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, ακόμη, ότι η εν λόγω δυσμενέστερη μεταχείριση των ΜΣΙΠ καταγωγής Κορέας δεν δικαιολογείται από το γεγονός ότι η εφαρμογή του κριτηρίου του κοινοτικού συμφέροντος στην περίπτωση των ΜΣΙΠ καταγωγής Κορέας οδηγεί σε διαφορετικά αποτελέσματα σε σχέση με τις ΜΣΙΠ καταγωγής Μαλαισίας και Ταϊβάν. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, αντιθέτως προς τις διαπιστώσεις του Συμβουλίου, η δυσμενέστερη μεταχείριση δεν δικαιολογείται ούτε από το γεγονός ότι η έρευνα ως προς το κοινοτικό συμφέρον κατέληξε σε διαφορετικά συμπεράσματα στην περίπτωση της Μαλαισίας και της Ταϊβάν, αφενός, και της Κορέας, αφετέρου.

Περαιτέρω, κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση ότι η κατάργηση των μέτρων αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ΜΣΙΠ που κατασκευάζει και εξάγει η προσφεύγουσα δεν δικαιολογείται για λόγους κοινοτικού συμφέροντος παρουσιάζει θεμελιώσεις αντιφάσεις και κενά.

(¹) ΕΕ L 247, σ. 1.

(²) Απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 2007, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές συνθετικών μη συνεχών ινών από πολυεστέρες (ΜΣΙΠ) καταγωγής Μαλαισίας και Ταϊβάν και την αποδέσμευση των ποσών που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω των προσωρινών δασμών που επιβλήθηκαν (ΕΕ L 160, σ. 30).

Προσφυγή ασκηθείσα στις 9 Δεκεμβρίου 2008 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-537/08)

(2009/C 55/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd, Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd, Ningbo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd, Xiake Color Spinning Co. Ltd, Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd, Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd (Κίνα) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, lawyer, G. Valleria, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 893/2008 του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, για τη διατήρηση των δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μη συνεχών ινών από πολυεστέρες καταγωγής Λευκορωσίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Σαουδικής Αραβίας και Κορέας ύστερα από μερική ενδιάμεση επανεξέταση βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 (¹), με αναδρομική ισχύ από τις 29 Δεκεμβρίου 2006, ημερομηνία κατά την οποία οι εισαγωγές μη συνεχών ινών από πολυεστέρες καταγωγής Ταϊβάν και Μαλαισίας αποτέλεσαν αντικείμενο προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ τους οποίους η Επιτροπή αποφάσισε να μην εισπράττει με την απόφασή της 2007/430/ΕΚ της 19ης Ιουνίου 2007 (²),
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, οι προσφεύγουσες, εταιρίες εγκατεστημένες στην Κίνα, ζητούν την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 893/2008 για τη διατήρηση των δασμών αντιντάμπινγκ μεταξύ άλλων στις εισαγωγές μη συνεχών ινών από πολυεστέρες (ΜΣΙΠ) που κατασκευάζουν οι προσφεύγουσες, καταγωγής Κίνας. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι ΜΣΙΠ καταγωγής Κίνας πρέπει να έχουν την ίδια μεταχείριση με εκείνη που εφαρμόσθηκε με την απόφαση της Επιτροπής αριθ. 2007/430/ΕΚ στις ΜΣΙΠ καταγωγής Ταϊβάν και Μαλαισίας. Ως εκ τούτου, ο δασμός αντιντάμπινγκ πρέπει να καταργηθεί από την ίδια ημερομηνία, δηλαδή τις 29 Δεκεμβρίου 2006, όσον αφορά τις ΜΣΙΠ καταγωγής Κίνας.

Οι προβαλλόμενοι από τις προσφεύγουσες ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα είναι όμοια προς αυτά της υποθέσεως T-536/08, Huius κατά Συμβουλίου.

(¹) ΕΕ L 247, σ.1

(²) 2007/430/ΕΚ: Απόφαση της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 2007 για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές συνθετικών μη συνεχών ινών από πολυεστέρες (ΜΣΙΠ) καταγωγής Μαλαισίας και Ταϊβάν και την αποδέσμευση των ποσών που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω των προσωρινών δασμών που επιβλήθηκαν (ΕΕ L 160, σ. 30).

Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2008 — Rewe-Zentral κατά ΓΕΕΑ — Kodi Diskontläden (inέα)

(Υπόθεση T-538/08)

(2009/C 55/55)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: REWE-Zentral AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kinkeldey και A. Bognár, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kodi Diskontläden GmbH (Oberhausen, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 6ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση R 744/2008-4 και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «ινέα», χρώματος μπλε, ροζ και λευκού, για προϊόντα των κλάσεων 3, 5 και 16 (αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 4 462 826)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Kodi Diskontläden GmbH

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το σήμα «MINEA» (υπ' αριθ. 303 61 428.5) για προϊόντα των κλάσεων 8, 9 και 16, όπου η ανακοπή βάλλει κατά της καταχώρισεως στην κλάση 16.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, δεδομένου ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — RWE και RWE Dea κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-543/08)

(2009/C 55/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: RWE AG (Essen, Γερμανία), RWE Dea AG (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Stadler και M. Röhrig, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως, στο μέτρο κατά το οποίο διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ·
- να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως, στο μέτρο κατά το οποίο επιβάλλεται στις προσφεύγουσες, ως εις ολόκληρον συνοφειλέτιδες, πρόστιμο ύψους 37 440 000 ευρώ·
- επικουρικώς, να μειώσει προσηκόντως το πρόστιμο που επιβάλλεται στις προσφεύγουσες ως εις ολόκληρον συνοφειλέτιδες με το άρθρο 2 της αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2008) 5476 τελικό, της 1ης Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση COMP/39.181 — Κηροί κηροποιίας, με την οποία η καθής διαπίστωσε ότι ορισμένες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων οι προσφεύγουσες, παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο διότι συμμετείχαν σε διαρκή συμφωνία και/ή σε διαρκή εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των κηρών παραφίνης.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾, καθόσον εφάρμοσε κατά τρόπο νομικώς εσφαλμένο τον όρο «επιχείρηση» εις βάρος των προσφευγουσών. Η καθής θεώρησε ότι οι προσφεύγουσες ευθύνονταν για παραβάσεις της πρώην DEA Mineraloel AG και — κατόπιν μετατροπής της εταιρίας σε κοινοπραξία με ισότιμη συμμετοχή της Shell — της Shell & Dea Oil GmbH και τους επέβαλε ως εκ τούτου πρόστιμο, χωρίς να έχει αποδείξει την ύπαρξη οικονομικής ενότητας.

Επικουρικώς, οι προσφεύγουσες προβάλλουν με τον δεύτερο λόγο ότι η καθής εφάρμοσε κατά τρόπο εσφαλμένο τη ρύθμιση του 2002 περί επεικούς μεταχειρίσεως των συνεργαζόμενων παραβατών και παραβίασε έτσι την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον δεν υπήγαγε και τις προσφεύγουσες στην αίτηση επείκειας που υπέβαλε η Shell για την επιχείρηση κηρών παραφίνης της πρώην DEA Mineraloel AG και της Shell & Dea Oil GmbH. Η καθής αντιφάσκει έτσι προς την εκτίμησή της ότι αυτή ακριβώς η επιχείρηση κηρών παραφίνης αποτελούσε τμήμα, από τις 3 Σεπτεμβρίου 1992 έως τις 30 Ιουλίου 2002, της ίδιας οικονομικής ενότητας με τις προσφεύγουσες. Αν εφαρμοζόταν ορθώς η ρύθμιση περί επεικούς μεταχειρίσεως η καθής θα έπρεπε να έχει απαλλάξει πλήρως τις προσφεύγουσες από τυχόν πρόστιμο.

Επικουρικώς, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται με τον τρίτο λόγο ότι η καθής παραβίασε σημαντικές αρχές της επιμετρήσεως των προστίμων, ειδικότερα τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας, και παρέβη έτσι το άρθρο 23, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1/2003. Η καθής εφάρμοσε εσφαλμένως τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων, καθόσον προσδιόρισε την αξία των συνδεόμενων με την παράβαση πωλήσεων λαμβάνοντας υπόψη μια μη επαρκώς αντιπροσωπευτική περίοδο αναφοράς και καθόρισε έτσι ένα βασικό ποσό το

οποίο δεν τελεί σε αναλογία προς τη σοβαρότητα της καταλογιζόμενης στις προσφεύγουσες παραβάσεως και αποτελεί, χωρίς αντικειμενικό λόγο, διάφορη μεταχείριση των προσφευγουσών σε σύγκριση με άλλους συμμετέχοντες, περιλαμβανομένης της Shell.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — Hansen & Rosenthal και H & R Wax Company Vertrieb κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-544/08)

(2009/C 55/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Hansen & Rosenthal KG (Αμβούργο, Γερμανία), H & R Wax Company Vertrieb GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Schulte και A. Lober, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση C(2008) 5476 τελικό της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 1ης Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση COMP/39.181 — Κηροί κηροποιίας, κατά το μέρος που αφορά τις προσφεύγουσες·
- επικουρικός, να ακυρώσει ή, ακόμη επικουρικότερα, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2008) 5476 τελικό, της 1ης Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση COMP/39.181 — Κηροί κηροποιίας, με την οποία η καθής διαπίστωσε ότι ορισμένες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων οι προσφεύγουσες, παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο διότι συμμετείχαν σε διαρκή συμφωνία και/ή σε διαρκή εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των κηρών παραφίνης.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η απόφαση πάσχει από σοβαρές ελλείψεις όσον αφορά την αιτιολογία της. Πρέπει συνεπώς να ακυρωθεί λόγω παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ και λόγω συναφούς προς αυτήν παραβάσεως των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών.

Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ. Δεν

υπάρχει καν κοινός στόχος των προσφευγουσών και των λοιπών παραγωγών παραφίνης. Οι προσφεύγουσες δεν συμμετείχαν σε συμφωνίες ή σε εναρμονισμένες πρακτικές που περιόριζαν τον ανταγωνισμό. Η αποστολή επομένως εγγράφων για τις αυξήσεις τιμών δεν χρησίμευε στην εφαρμογή αντίθετων προς τον ανταγωνισμό συμφωνιών ή συντονισμένων στάσεων, αλλ' αντιθέτως είχε λάβει χώρα στο πλαίσιο σχέσεων προμήθειας. Δεν υπήρξε ούτε κατά τα λοιπά περιορισμός του ανταγωνισμού μέσω ανταλλαγής πληροφοριών.

Επικουρικός, με τον τρίτο, τέταρτο, πέμπτο και έκτο λόγο, οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά του καθορισθέντος ύψους του προστίμου.

- η Επιτροπή κακώς εφάρμοσε κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων οι οποίες θεσπίστηκαν μόλις το 2006, μολονότι η υποτιθέμενη παράβαση έληξε κατά τις αρχές του 2005. Η Επιτροπή παραβιάζει έτσι τις αρχές της αυτοδεσμεύσεως, της απαγορεύσεως της αναδρομικής ισχύος και της απαγορεύσεως των εντελώς αορίστων ποινών.
- με τον τέταρτο λόγο, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως υπολόγισε την κρίσιμη για τον καθορισμό του προστίμου αξία των πωλήσεων. Κατά τα κρίσιμα έτη 2002 έως 2004 οι προσφεύγουσες πραγματοποίησαν με τα προϊόντα παραφίνης πωλήσεις ύψους μόνο 18,97 εκατομμυρίων ευρώ. Η Επιτροπή υπολόγισε όμως το πρόστιμο βάσει πωλήσεων ύψους 26 εκατομμυρίων ευρώ.
- οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται με τον πέμπτο λόγο ότι η Επιτροπή εκτίμησε τη σοβαρότητα της παραβάσεως κατά κακή χρήση της διακριτικής της ευχέρειας. Ο καθορισμός του ποσοστού επί της αξίας των πωλήσεων που συνδέονται με την παράβαση βάσει του βαθμού σοβαρότητας της παραβάσεως, καθώς και του τέλους εισόδου σε 17 %, αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας. Επιπλέον, δεν ελήφθη επαρκώς υπόψη το μέγεθος και η σημασία των επιχειρήσεων.
- με τον έκτο λόγο, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή υπολόγισε εσφαλμένως τη διάρκεια της παραβάσεως που καταλογίζεται στις προσφεύγουσες. Δεν απέδειξε τη συμμετοχή των προσφευγουσών στους υποτιθέμενους περιορισμούς του ανταγωνισμού για ολόκληρο το χρονικό διάστημα που τους καταλογίζεται.

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2008 — X Technology Swiss κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση κάτας)

(Υπόθεση T-547/08)

(2009/C 55/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: X Technology Swiss GmbH (Wollerau, Ελβετία) (εκπρόσωποι: A. Herbertz και R. Jung, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση R 846/2008-4,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα ως «άλλο σήμα — σήμα θέσεως», με το χρώμα «πορτοκαλί (Pantone 16-1359 TPX)», για προϊόντα της κλάσεως 25 (αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 5 658 117)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 49/94 (*), διότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση παρουσιάζει τον απαιτούμενο ελάχιστο διακριτικό χαρακτήρα.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-550/08)

(2009/C 55/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Itzen και J. Ziebarth, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα,
- επικουρικός, να μειώσει ευλόγως το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προσβάλλει την απόφαση K(2008) 5476 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2008, επί της υποθέσεως COMP/39.181 — Κερία παραφίνης, με την οποία η καθής έκρινε ότι ορισμένες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα,

μετέχοντας σε διαρκείς συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές στον τομέα των κεριών παραφίνης, παρέβησαν τα άρθρα 81, παράγραφος 1, ΕΚ και 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή παραβίασε την επιβαλλόμενη από το άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωση αιτιολογήσεως και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, διότι από την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων στην οποία προέβη η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει ποιος βαθμός συμμετοχής στην παράβαση καταλογίζεται στην προσφεύγουσα. Η γενικευμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους της Επιτροπής αφορά, εκτός της προσφεύγουσας, και άλλες επιχειρήσεις, των οποίων η συμπεριφορά δεν πρέπει να καταλογιστεί σε αυτή. Η προσφεύγουσα προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, λόγω ασάφειας στην εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, διότι η Επιτροπή θα έπρεπε να εξηγήσει, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, ποιον βαθμό συμμετοχής στην παράβαση καταλογίζει σε κάθε επιχείρηση ατομικά και ποιες συνέπειες έχει ο καταλογισμός αυτός.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν μετείχε σε αντίθετη στο άρθρο 81 ΕΚ πρακτική. Αφενός, η εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων δεν ήταν νομότερη και, αφετέρου, μια επικουρική ουσιαστική εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων θα αποδείκνυε ότι δεν στοιχειοθετείται ευθύνη της προσφεύγουσας. Οι συναντήσεις και τα έγγραφα που ελήφθησαν υπόψη κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων δεν στοιχειοθετούν συμμετοχή της προσφεύγουσας στη σύμπραξη. Τούτο επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι στην προσφεύγουσα προσάφθηκε εξαρχής παράβαση μικρής σημασίας, χωρίς, όμως, αυτό να ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, αλλά, αντιθέτως, ελήφθησαν υπόψη σε βάρος της προσφεύγουσας αποδεικτικά στοιχεία για παραβάσεις τρίτων, στις οποίες η προσφεύγουσα δεν μετέσχε.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται παραγραφή. Η προσφεύγουσα μεταβίβασε τις επίμαχες δραστηριότητες διανομής σε άλλη εταιρία στις αρχές του 2005 και, επομένως, οι επιγενόμενες την άνοιξη του 2005 πράξεις διακοπής της παραγραφής δεν δικαιολογούν τον σε βάρος της κολασμό προγενέστερων παραβάσεων.

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — H & R ChemPharm κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-551/08)

(2009/C 55/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: H & R ChemPharm GmbH (Salzbergen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Klusmann και S. Thomas, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα·
- επικουρικός, να μειώσει προσηκόντως το ύψος του προστίμου που επιβάλλεται στην προσφεύγουσα με την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της απόφασης της Επιτροπής C(2008) 5476 τελικό, της 1ης Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση COMP/39.181 — Κηροί κηροποιίας, με την οποία η καθής διαπίστωσε ότι ορισμένες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα, παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο διότι συμμετείχαν σε διαρκή συμφωνία και/ή σε διαρκή εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των κηρών παραφίνης.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση των δικαιωμάτων άμυνας, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν διέκρινε μεταξύ της ίδιας και άλλων εταιριών στις οποίες επιβάλλεται χωριστό πρόστιμο, αλλά γίνεται ενιαία λόγος για την «H & R/Tudaretrol». Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, δεν προκύπτει ποιες ουσιαστικές πράξεις συμμετοχής στην παράβαση πρέπει να της καταλογιστούν. Κατ' αυτόν τον τρόπο παραβιάζονται τα δικαιώματα άμυνας, διότι από τις αιτιάσεις και την απόφαση πρέπει να προκύπτει χωρίς αμφιβολία ποιες ουσιαστικές ενέργειες έχουν ως συνέπεια να προσάπτεται παράβαση και να επιβάλλεται πρόστιμο για την παράβαση αυτή.

Επικουρικός, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται με τον δεύτερο λόγο ότι δεν αποδεικνύεται η εκ μέρους της διάπραξη παραβάσεως. Η Επιτροπή, επειδή συγκέντρωσε τα αποδεικτικά στοιχεία συνολικά έναντι όλων των αποδεκτών της απόφασης, αγνόησε το ότι δεν υπήρχαν αποδείξεις για παράβαση της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν διεξήγαγε αρκούντως σαφή και εξατομικευμένη εκτίμηση των αποδείξεων, η οποία θα μπορούσε και θα έπρεπε να καταδείξει ότι από τα προβληθέντα αποδεικτικά μέσα δεν προέκυπτε παράβαση της προσφεύγουσας.

Ακόμη επικουρικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται με τον τρίτο λόγο ότι κατά την επιμέτρηση του προστίμου καθορίστηκε εσφαλμένως υπερβολικά υψηλό αρχικό ποσό.

Με τον τέταρτο λόγο, τον οποίο προβάλλει ακόμη επικουρικότερα, η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω κακής χρήσεως της διακριτικής ευχέρειας κατά την επιμέτρηση του προστίμου. Ειδικότερα ισχυρίζεται ότι κατά κακή χρήση διακριτικής ευχέρειας καθορίστηκε το ποσοστό επί της αξίας των πωλήσεων βάσει του βαθμού σοβαρότητας της παραβάσεως, καθώς και το τέλος εισόδου σε 17 %, και επικαλείται το δυσανάλογο ύψος του προστίμου λόγω του ότι ελήφθη σε δυσανάλογο βαθμό υπόψη το μέγεθος της επιχειρήσεως. Τέλος, η προσφεύγουσα αναφέρεται στην ανεπίτρεπτη αναδρομική εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων στην παρούσα παλαιότερη τους υπόθεση.

Αγωγή που ασκήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2008 — Επιτροπή κατά Domótica

(Υπόθεση T-552/08)

(2009/C 55/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. M. Rochaud-Jøet και S. Petrova, επικουρούμενοι τους G. Anastácio και A. R. Andrade, δικηγόρους)

Εναγομένη: Domótica, Estudo e Projecto de Edifícios Inteligentes, Lda (Λισσαβόνα, Πορτογαλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 124 319,22 EUR, ως επιστροφή του ποσού το οποίο προκατέβαλε η ενάγουσα εις εκτέλεση της συμβάσεως BU/466/94 PO/ES, που συνήφθη στο πλαίσιο του προγράμματος THERMIE και καταγγέλθηκε λόγω αθετήσεως, εκ μέρους της εναγομένης και των λοιπών αντισυμβαλλομένων, των συμβατικών τους υποχρεώσεων, συν το ποσό των 48 180,00 EUR, που αντιπροσωπεύει τόκους υπερημερίας παραχθέντες μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2008 και τόκους που μέλλουν να παραχθούν μέχρι πλήρους αποπληρωμής.
- Να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 17 Ιανουαρίου 1995, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συνήψε τη σύμβαση Thermie BU/466/94 PO/ES με την εναγομένη, με τα Νοσοκομεία του Πανεπιστημίου της Coimbra και με την εταιρία Técnicas Reunidas S.A., κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 2008/90 (*).

Η εναγομένη ορίστηκε συντονίστρια του προγράμματος και ανέλαβε την υποχρέωση να υποβάλλει στην Επιτροπή τα αναγκαία έγγραφα, να ενεργεί ως σύνδεσμος μεταξύ των συμβαλλομένων και της Επιτροπής. Οι συμβαλλόμενοι ευθύνοντο αλληλεγγύως.

Στις 10 Φεβρουαρίου 1995, η Επιτροπή, σύμφωνα με τα συνομολογηθέντα, προκατέβαλε 30 %, ήτοι ποσό 176 693 EUR.

Στις 24 Μαΐου 2000, η Επιτροπή κατήγγειλε τη σύμβαση διά σπουδαίων λόγων (κατόπιν εγγράφου οχλήσεως) επικαλούμενη τους ακόλουθους λόγους αθετήσεως:

- Υπερημερία κατά την εκτέλεση μη ανακοινωθείσα εμπροθέσμως στην Επιτροπή·
- Αδυναμία της Domótica να αρχίσει την εκτέλεση του προγράμματος (την οποία αναγνώρισε η ίδια)·
- Μη εμπρόθεσμη και προσηκούμενη αποστολή των οικονομικών και τεχνικών εκθέσεων στην Επιτροπή·
- Μη ολοκλήρωση των έργων εκτέλεσεως της συμβάσεως εντός της αρχικής προθεσμίας ούτε εντός της παρατάσεως που δόθηκε εκ των υστέρων (31 Αυγούστου 2000).

Οι αντισυμβαλλόμενοι αθέτησαν τις συμβατικές τους υποχρεώσεις υπαίτιως.

Η σύμβαση προέβλεπε τη δυνατότητα της Επιτροπής να απαιτήσει την ολική ή μερική επιστροφή της οικονομικής της εισφοράς, εντόκως, σε περίπτωση αθέτησως εκ μέρους των αντισυμβαλλομένων.

Η Επιτροπή δικαιούται να της επιστραφεί ποσό 172 499,22 EUR, ισόποσο της αρχικής προκαταβολής, συν τόκους από 10 Φεβρουαρίου 1995, και κατόπιν αφαιρέσεως των δαπανών μερικής εκτελέσεως που υπέβαλε η εναγομένη και αποδέχθηκε η Επιτροπή, ποσό στο οποίο πρέπει να προστεθούν και οι μέλλοντες να παραχθούν τόκοι.

(¹) Κανονισμός 2008/90 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1990, σχετικά με την προώθηση των ενεργειακών τεχνολογιών για την Ευρώπη (Πρόγραμμα Thermie) (ΕΕ 1990, L 185, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Δεκεμβρίου 2008 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-554/08)

(2009/C 55/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα συστήματα Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης, Π. Κατσιμάνη και Μ. Δερμιτζάκης)

Καθής-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Γενικής Διεύθυνσης (ΓΔ Φορολογίας και Τελωνειακής Ένωσης να απορρίψει την προσφορά της προσφεύγουσας στον ανοιχτό διαγωνισμό TAXUD/2007/AO-005 (ΤΙΜΕΑ), με αντικείμενο την «Παροχή [...] υπηρεσιών [...] για τις κοινοτικές εφαρμογές πληροφορικής στους τομείς των τελωνείων, των ειδικών φόρων κατανάλωσης και της φορολογίας», απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 26ης Σεπτεμβρίου 2008, καθώς και να ακυρώσει όλες τις συναφείς με τον διαγωνισμό αποφάσεις της Επιτροπής, περιλαμβανομένης της αποφάσεως περί αναθέσεως της συμβάσεως στον μειοδότη,

- να υποχρεώσει τη ΓΔ Φορολογίας και Τελωνειακής Ένωσης να καταβάλει στην προσφεύγουσα 7 638 125 ευρώ ως αποζημίωση για τις ζημίες που υπέστη στο πλαίσιο του επίμαχου διαγωνισμού,

- να υποχρεώσει τη Γενική Διεύθυνση Φορολογίας και Τελωνειακής Ένωσης να καταβάλει τα δικαστικά και άλλα συναφή με την προσφυγή-αγωγή έξοδα της προσφεύγουσας, έστω και αν η προσφυγή-αγωγή απορριφθεί.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί, αφενός, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, την ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΓΔ Φορολογίας και Τελωνειακής Ένωσης) να απορρίψει την προσφορά της στον ανοιχτό διαγωνισμό TAXUD/2007/AO-005 (ΤΙΜΕΑ), «Παροχή [...] υπηρεσιών [...] για τις κοινοτικές εφαρμογές πληροφορικής στους τομείς των τελωνείων, των ειδικών φόρων κατανάλωσης και της φορολογίας», αποφάσεως η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 26ης Σεπτεμβρίου 2008, και, αφετέρου, δυνάμει του άρθρου 235 ΕΚ, την καταβολή αποζημίωσης.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επιτροπή αξιολόγησης υπέπεσε σε διάφορα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως ως προς την αξιολόγηση της προσφοράς. Κατά την προσφεύγουσα, η επιτροπή αξιολόγησης παρεξέκλινε από την πάγια πολιτική της Επιτροπής και παρέβη τις σχετικές με τις προδιαγραφές ΤιΜεα διατάξεις της προκήρυξης, σύμφωνα με τις οποίες, κατά το στάδιο της επιλογής, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να επικοινωνεί με τον διαγωνιζόμενο και να ζητεί πρόσθετα στοιχεία ή διευκρινίσεις. Επιπλέον, η αναθέτουσα αρχή παραβίασε το άρθρο 100 του Δημοσιονομικού Κανονισμού, καθώς και την αρχή της χρηστής διοίκησης και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Επιπλέον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην αναθέτουσα αρχή κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση των αρχών της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης, οι οποίες κατοχυρώνονται στο άρθρο 93, παράγραφος 1, του Δημοσιονομικού Κανονισμού.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής-εναγόμενη δεν της ενεχείρισε ανάλυση των αποτελεσμάτων των ελέγχων που διενήργησε κατόπιν των παρατηρήσεων της προσφεύγουσας επί της εκθέσεως αξιολογήσεως.

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η καθής-εναγόμενη εφάρμοσε καταχρηστικά τα κριτήρια επιλογής, ούτως ώστε να αποκλειστεί η προσφορά της προσφεύγουσας. Παρέβη, έτσι, τα άρθρα 134, παράγραφος 2, και 148, παράγραφος 3, του κανονισμού 2342/2002 (¹), καθώς και το άρθρο 32, παράγραφος, 2, της Οδηγίας 92/50 (²).

(¹) Κανονισμός 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατομ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002 L 357, σ. 1).

(²) Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ 1992 L 209, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2008 — iPublish Ganske Interactive Publishing κατά ΓΕΕΑ (απεικόνιση μιας συσκευής πλοήγησης)

(Υπόθεση T-555/08)

(2009/C 55/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: iPublish Ganske Interactive Publishing (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: V.Knies, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών της 3ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση R 709/2008-4 και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το τριδιάστατο σήμα που απεικονίζει μια συσκευή πλοήγησης μαύρου και μπλε χρώματος, χαρακτηριζόμενη, μεταξύ άλλων, από μια μπλε λωρίδα στο πλαϊνό τμήμα, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 39 και 42 (αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθ. 6 092 639)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹), δεδομένου ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση διαθέτει τον αναγκαίο διακριτικό χαρακτήρα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Slovenská pošta κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-556/08)

(2009/C 55/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Slovenská pošta a.s. (Banská Bystrica, Σλοβακική Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, C. Schillemans, M. Knarpen, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί με την προσφυγή της και βάσει του άρθρου 230 ΕΚ την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2008) 5912 τελικό, της 7ης Οκτωβρίου 2008 (Υπόθεση COMP/39.532 — σλοβακική νομοθεσία περί ταχυδρομείου) με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι η σλοβακική νομοθεσία περί ταχυδρομείων σχετικά με τις υβριδικές υπηρεσίες ταχυδρομείου αντιβαίνει στο άρθρο 86, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 82 ΕΚ, στο μέτρο που επιφυλάσσει στην προσφεύγουσα τη διανομή αντικειμένων υβριδικού ταχυδρομείου.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της.

Πρώτον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την κοινοτική αρχή της χρηστής διοίκησης διότι παρέλειψε να εξετάσει δεόντως όλα τα στοιχεία και τα εμπλεκόμενα συμφέροντα δεδομένου ότι, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε πολλές υποθέσεις βάσει τεκμηρίων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι η Επιτροπή παρέβη την κατά το άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωση αιτιολογίας.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προέβαλε το δικαίωμα ακυρώσεως της προσφεύγουσας.

Τρίτον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως και ερμηνείας και επί πραγματικών και επί νομικών ζητημάτων, της νομιμότητας της χορήγησης αποκλειστικών δικαιωμάτων στον ταχυδρομικό τομέα που την οδήγησαν σε κακή εφαρμογή των άρθρων 86 ΕΚ και 82 ΕΚ.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, υιοθετώντας ριζικά διαφορετική και άνευ προηγουμένου προσέγγιση για την οριοθέτηση της σχετικής αγοράς, παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — mPAY24 κατά ΓΕΕΑ — Ultra (MPAY)

(Υπόθεση T-557/08)

(2009/C 55/65)

Γλώσσα στην οποία υποβλήθηκε η αίτηση: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: mPAY24 GmbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: H. Z. Zeiner, lawyer)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Σλοβενία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 30ής Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση R 221/2007-1 στον βαθμό που απέρριψε την ασκηθείσα από την προσφεύγουσα ανακοπή και
- να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενόπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «MPAY», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36, 37, 38 και 42 — αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 3 587 896

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «MPAY24» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 36 και 38 — αίτηση καταχώρισεως αριθ. 2 061 656. Το αυστριακό λεκτικό σήμα «MPAY24» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 36 και 38 — αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 200 373.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αίτησης καταχώρισης σήματος στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως εκτίμησε τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ των εν λόγω σημάτων.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2008 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 14 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση F-74/07, Meierhofer κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-560/08 P)

(2009/C 55/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: S. Meierhofer (Μόναχο, Γερμανία)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναρέσει την απόφαση που εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2008 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-74/07, Meierhofer κατά Επιτροπής·
- να αποφασίσει ότι έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2008 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση F-74/07, Meierhofer κατά Επιτροπής, με την οποία το Δικαστήριο ΔΔ ακύρωσε την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/26/05 της 19ης Ιουνίου 2009 λόγω αδετήσεως της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως.

Με την απόφαση αυτή είχε απορριφθεί αίτηση επανεξετάσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής με την οποία διαπιστώθηκε ότι ο πρωτοδικώς προσφεύγων απέτυχε στην προφορική εξέταση της διαδικασίας επιλογής. Ο υποψήφιος δεν συγκέντρωσε κατά μισό μόριο τον απαιτούμενο ελάχιστο αριθμό μορίων για την προφορική εξέταση. Σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού, η προφορική εξέταση βαθμολογήθηκε με έναν ενιαίο βαθμό.

Η αίτηση αναίρεσεως αφορά τις σχετικές με την υποχρέωση αιτιολογήσεως υποχρέωσεως εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, καθώς και το κριτήριο ελέγχου εκ μέρους του κοινοτικού δικαστή. Η ανααιρεσείουσα αμφισβητεί, ειδικότερα, το συμπέρασμα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης κατά το οποίο όταν συντρέχουν «ειδικές περιστάσεις», για παράδειγμα σε περίπτωση βαθμολογίας μόλις υπολειπόμενης από τον ελάχιστο αριθμό απαιτούμενων μορίων, η απλή γνωστοποίηση στον υποψήφιο που απέτυχε στην προφορική εξέταση του συνεπαγόμενου τον αποκλεισμό του βαθμού δεν πληροί την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η άποψη αυτή δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου:

- Πρώτον, δυνάμει πάγιας νομολογίας, η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να συνάδει με την τήρηση του απορρήτου που διέπει τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 6 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία απαγορεύει την κοινοποίηση των γνωμών που διατυπώνουν τα διάφορα μέλη της εξεταστικής επιτροπής και τη δημοσιοποίηση λεπτομερειών σχετικών με την αξιολόγηση του υποψηφίου μεμονωμένα ή σε σύγκριση με άλλους.
- Δεύτερον, η σύγκριση με τις περιπτώσεις που αφορούν πρόσβαση σε έγγραφα, στην οποία προέβη το Δικαστήριο ΔΔ, είναι ίσως πεπλανημένη, δεδομένου ότι το άρθρο 6 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως δεν προβλέπει καμία παρέκκλιση ή στάθμιση συμφερόντων.
- Τρίτον, το Δικαστήριο ΔΔ δεν συμμορφώθηκε προς τη νομολογία δυνάμει της οποίας η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να είναι ανάλογη προς την πράξη περί της οποίας πρόκειται και κατά την οποία το Δικαστήριο ΔΔ πρέπει, απλώς, να είναι σε θέση να ελέγξει τη νομιμότητα της αποφάσεως. Δεδομένου ότι ο *a posteriori* έλεγχος προφορικής εξετάσεως εκ μέρους του κοινοτικού δικαστή είναι εξ' ορισμού αδύνατος, ο έλεγχος του είχε μέχρι τούδε περιοριστεί στον έλεγχο τηρήσεως των διαδικαστικών διατάξεων και της προκήρυξης του διαγωνισμού.

Επίσης, η απόφαση δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου όσον αφορά τη διάκριση μεταξύ των διαφόρων μορφών δικονομικών μέτρων, με τα οποία μπορεί να υποχρεωθεί ένα όργανο να προσκομίσει απόρρητα έγγραφα ή ως προς τις περιστάσεις υπό τις οποίες η άρνηση κοινοποίησής τους θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί κατά του ενδιαφερομένου (μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας και διεξαγωγή αποδείξεων). Εν προκειμένω, το Δικαστήριο ΔΔ ερμήνευσε πεπλανημένως τη θέση της Επιτροπής, δεδομένου ότι αυτή ουδέποτε αρνήθηκε μια τέτοια κοινοποίηση. Η Επιτροπή εξήγησε στο Δικαστήριο ΔΔ ότι αδυνατούσε να προσκομίσει τα σχετικά έγγραφα στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που διέταξε το Δικαστήριο ΔΔ, αλλά ότι ανέμενε να διατάξει ο δίκασας σχηματισμός τη διεξαγωγή αποδείξεων.

Αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — Bactria και Gutknecht κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-561/08)

(2009/C 55/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Γερμανία), Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Γερμανία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόροι)

Εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των εναγόντων

Οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν οι ενάγοντες εξαιτίας (i) της παράνομης θεσπίσεως του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2000, καθώς και των κανονισμών 2032/2003 και 1451/2007, ή, επικουρικώς, εξαιτίας (ii) της παραλείψεως της Επιτροπής να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλισθούν τα δικαιώματα των εναγόντων περί προστασίας των πληροφοριών, σύμφωνα με την οδηγία περί βιοκτόνων προϊόντων, και να αποτραπεί το ενδεχόμενο οι πληροφορίες αυτές να καταστούν αντικείμενο εκμεταλλεύσεως από τρίτους κατά τη διάρκεια του προγράμματος αναθεωρήσεως, ζημία η οποία υπολογίζεται ότι ανέρχεται συνολικά στο ποσό των 3 912 569 ευρώ ή σε όποιο ποσό αποδείξουν ότι ανέρχεται οι ενάγοντες κατά την εκδίκαση της υποθέσεως ή προσδιορίζει το Πρωτοδικείο κατά δικαιοκριση·
- επικουρικώς, να κρίνει με παρεμπόδιση απόφαση ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υποχρεούται να αποκαταστήσει τη ζημία και να υποχρεώσει τους διαδίκους να προσκομίσουν, εντός εύλογης προθεσμίας από της εκδόσεως της αποφάσεως, στοιχεία σχετικά με το ύψος της αποζημιώσεως που συμφωνήθηκε μεταξύ των διαδίκων ή, ελλείψει συμφωνίας, να υποβάλουν στο Πρωτοδι-

κείο τα αιτήματά τους προσκομίζοντας λεπτομερή στοιχεία σε στήριξη των αιτημάτων αυτών·

- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα να καταβάλει στους ενάγοντες νόμιμους τόκους υπολογιζόμενους με βάση το επιτόκιο των τόκων υπερημερίας από τον χρόνο επελεύσεως της ζημίας·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα να καταβάλει τόκους υπερημερίας με επιτόκιο 8 % ή όποιο άλλο επιτόκιο καθορίσει το Πρωτοδικείο, υπολογιζόμενους επί του καταβλητέου ποσού από της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως έως την καταβολή, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την αγωγή τους, οι ενάγοντες ζητούν, βάσει του άρθρου 235 ΕΚ, την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν εξαιτίας της θεσπίσεως του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2000⁽¹⁾, για την πρώτη φάση του προγράμματος που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα βιοκτόνα⁽²⁾, καθώς και των κανονισμών της Επιτροπής 2032/2003⁽³⁾ και 1451/2007⁽⁴⁾.

Επικουρικώς, οι ενάγοντες ζητούν την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν εξαιτίας της παραλείψεως της Επιτροπής να διασφαλίσει τα δικαιώματα περί προστασίας δεδομένων που παρέχονται σε όσους κοινοποιούν πληροφορίες βάσει του άρθρου 12 της οδηγίας 98/8. Οι ενάγοντες ισχυρίζονται επίσης ότι η ζημία που υπέστησαν λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της Επιτροπής έγκειται στην ουσιαστική μείωση της αξίας της επιχειρήσεως του πρώτου εκ των εναγόντων και στο διαφυγόν κέρδος (lucrum cessans) που θα είχε από την πώληση των επίμαχων βιοκτόνων και των δραστικών ουσιών που αυτά περιέχουν.

Ο δεύτερος εκ των εναγόντων ισχυρίζεται ότι, εκτός της ζημίας που υπέστη ως μέτοχος και, κατά συνέπεια, ιδιοκτήτης του πρώτου εκ των εναγόντων, απώλεσε και τα μέσα για τη συντήρησή του. Τέλος, οι ενάγοντες ζητούν την καταβολή νόμιμων τόκων υπολογιζόμενων με βάση το επιτόκιο των τόκων υπερημερίας από τον χρόνο επελεύσεως της ζημίας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2000 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2000, για την πρώτη φάση του προγράμματος που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα βιοκτόνα (ΕΕ 2000 L 228, σ. 6).

⁽²⁾ Οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (ΕΕ 1998 L 123, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2032/2003 της Επιτροπής, της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη δεύτερη φάση του δεκαετούς προγράμματος εργασίας που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000 (ΕΕ 2003 L 307, σ. 1).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1451/2007 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με τη δεύτερη φάση του δεκαετούς προγράμματος εργασιών που αναφέρεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (ΕΕ 2007 L 325, σ. 3).

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Corsica Ferries France κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-565/08)**

(2009/C 55/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Corsica Ferries France (Bastia, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου 2008, σχετικά με την ενίσχυση αναδιάρθρωσης την οποία η Γαλλία σχεδιάζει να θέσει σε εφαρμογή υπέρ της Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM)·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης C(2008) 3182 τελικό της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2008, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι:

- το ποσό των 53,48 εκατομμυρίων ευρώ που κατέβαλε η Γαλλική Δημοκρατία στη Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (στο εξής: SNCM) ως αντιστάθμιση της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας συνιστά κρατική ενίσχυση παράνομη μεν, πλην όμως συμβατή με την κοινή αγορά·
- η ορισθείσα σε 158 εκατομμύρια ευρώ αρνητική τιμή πώλησης της SNCM, η ανάληψη, εκ μέρους της Compagnie Générale Maritime et Financière (στο εξής: CGMF), κοινωνικών μέτρων υπέρ των μισθωτών ύψους 38,5 εκατομμυρίων ευρώ και η κοινή και ταυτόχρονη αναδιάρθρωση κεφαλαίου της SNCM και της CGMF για ποσό 8,75 εκατομμυρίων ευρώ δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις· και
- η ενίσχυση αναδιάρθρωσης ύψους 15,81 εκατομμυρίων ευρώ την οποία η Γαλλική Δημοκρατία έθεσε σε εφαρμογή υπέρ της SNCM συνιστά κρατική ενίσχυση παράνομη μεν, πλην όμως συμβατή με την κοινή αγορά.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους από:

- ελλιπή αιτιολογία και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας καθώς και του δικαιώματος άσκησης αποτελεσματικής ένδικης προσφυγής, στο μέτρο που υπερβολικά σημαντικός αριθμός στοιχείων και πληροφοριών αποκρύπτεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, καθιστώντας αδύνατη στην προσφεύγουσα την κατανόηση του περιεχομένου, της αιτιολογίας και της έκτασης εφαρμογής της·

- παράβαση των άρθρων 87 και 88 ΕΚ και των κανόνων εφαρμογής τους, ιδίως των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, η οποία οφείλεται σε εσφαλμένη και/ή ατελή εκτίμηση όσον αφορά την εισφορά κεφαλαίου ύψους 53,48 εκατομμυρίων ευρώ υπό μορφή αντιστάθμισης λόγω υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας, την πώληση της SNCM στην αρνητική τιμή πώλησης των 158 εκατομμυρίων ευρώ, την εισφορά κεφαλαίου εκ μέρους της CGMF ύψους 8,75 εκατομμυρίων ευρώ, κοινωνικά μέτρα ύψους 38,5 εκατομμυρίων ευρώ και το υπόλοιπο των 22,5 εκατομμυρίων ευρώ που κοινοποιήθηκε ως ενίσχυση αναδιάρθρωσης.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Total Raffinage Marketing κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-566/08)**

(2009/C 55/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Total Raffinage Marketing SA (Puteaux, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Vandencastele, C. Falmagne, C. Lemaire και S. Naudin, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν μέρει τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2008) 5476 τελικό, της 1ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/39.181 — Κηροί κηροποιίας)·
- να μειώσει ουσιωδώς το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην Total R. M. με το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2008) 5476 τελικό, της 1ης Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση COMP/39.181 — Κηροί κηροποιίας, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ορισμένες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα, παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, καθορίζοντας τιμές και κατανέμοντας τις αγορές των κηρών παραφίνης στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και του gatsch στη Γερμανία.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένδεκα λόγους ακυρώσεως που αντλούνται αντιστοιχώς από παραβίαση του άρθρου 81 ΕΚ, της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων⁽¹⁾ και από τις αρχές της αναλογικότητας, του τεκμηρίου αθωότητας, της ασφάλειας δικαίου, της ίσης μεταχειρίσεως και της εξατομίκευσης των ποινών, καθόσον η Επιτροπή:

- εκτίμησε ότι οι πρακτικές που αφορούσαν τους κηρούς και τις παραφίνες, αφενός, και το gatsch, αφετέρου, συνιστούσαν ενιαία και διαρκή παράβαση και χαρακτήρισε ως συμφωνία τις πρακτικές που αφορούσαν το gatsch·
- εσφαλμένως δέχθηκε την ύπαρξη ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως, η οποία συνίστατο σε συμφωνία καθορισμού τιμών, κατανομής αγορών και/ή πελατείας, μολονότι εις βάρος της προσφεύγουσας μπορεί να γίνει δεκτό μόνον ότι υπήρξε ανταλλαγή πληροφοριών για την κατάσταση της αγοράς των παραφινών, τις τιμές και τις μελλοντικές στρατηγικές κοστολογήσεως, τους πελάτες και τις ποσότητες·
- δεν έλαβε υπόψη της, αφενός, την κοινοτική νομολογία για τη δημόσια αποστασιοποίηση, καθόσον δέχθηκε την ύπαρξη ευθύνης της προσφεύγουσας για ολόκληρη τη διάρκεια του σκέλους των κηρών και των παραφινών, ενώ η προσφεύγουσα είχε παύσει να συμμετέχει στις «τεχνικές συνεδριάσεις» μετά τη συνεδρίαση της 11ης και 12ης Μαΐου 2004, ήτοι σχεδόν ένα έτος πριν από τη λήξη της παραβάσεως και δέχθηκε, αφετέρου, την πρόωρη αποχώρηση της Repsol από τη σύμπραξη πριν από τη λήξη της παραβάσεως και όχι την πρόωρη αποχώρηση της προσφεύγουσας, ενώ η προσφεύγουσα ευρισκόταν σε αντίστοιχη κατάσταση·
- αξίωσε από την προσφεύγουσα να αποδείξει τη δημόσια αποστασιοποίηση από τη σύμπραξη·
- δεν έλαβε υπόψη της το ότι η σύμπραξη δεν εφαρμόστηκε·
- χρησιμοποίησε την αξία των πωλήσεων των τριών τελευταίων οικονομικών ετών κατά τα οποία η προσφεύγουσα συμμετέσχε στην παράβαση αντί για την αξία των πωλήσεων του τελευταίου έτους συμμετοχής της·
- υπολόγισε υπέρμετρα υψηλό ποσοστό της αξίας των πωλήσεων για το σχετικό με το gatsch σκέλος της παραβάσεως·
- εφάρμοσε τη μέθοδο υπολογισμού του προστίμου που καθιερώνει το σημείο 24 των κατευθυντηρίων γραμμών η οποία αντιβαίνει στο άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 και στις αρχές της αναλογικότητας, της ίσης μεταχειρίσεως και του τεκμηρίου αθωότητας·
- επέβαλε πρόσθετο ποσό για αποτρεπτικούς σκοπούς χωρίς ωστόσο να δικαιολογήσει επαρκώς το ποσό αυτό·
- επέβαλε πρόστιμο το οποίο αντιστοιχεί στο 410 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα σε ένα έτος στην οικεία αγορά·
- καταλόγισε τη συμπεριφορά της προσφεύγουσας στη μητρική εταιρία Total SA.

(¹) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλε στις 19 Δεκεμβρίου 2008 ο Bart Nijts κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 9 Οκτωβρίου 2008 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-49/06, Nijts κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση T-567/08 P)

(2009/C 55/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Bart Nijts (Bereldange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κηρύξει την αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή·
- να την κηρύξει βάσιμη·
- ως εκ τούτου, να ακυρώσει την απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση F-5/07, Bart Nijts κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, ο αναιρεσείων ζητεί την ακύρωση της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 9 Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση F-49/06, Nijts κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία απορρίφθηκε ως εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει αβάσιμη η προσφυγή με την οποία ο αναιρεσείων είχε ζητήσει, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση περί μη προαγωγής του στον βαθμό A*11 στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2005 και, αφετέρου, να του επιδικασθεί αποζημίωση.

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς αντλούμενους από:

- αλλοίωση του δικογράφου της προσφυγής και του υπομνήματος απαντήσεως, στο μέτρο που η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντικατέστησε τον ισχυρισμό περί ελλείψεως αποφάσεως εκ μέρους της ΑΔΑ, που ισοδυναμεί με πλήρη έλλειψη αιτιολογίας, με εντελώς διαφορετικό ισχυρισμό·
- μη συνεκτίμηση και/ή αλλοίωση αποδεικτικών στοιχείων, τα οποία απέρριψε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης·
- εσφαλμένη κατανομή του βάρους αποδείξεως, στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης θα έπρεπε να ζητήσει αποδείξεις για τους ισχυρισμούς του καθού·
- παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας όσον αφορά την καταδίκη του αναιρεσείοντος στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας διαδικασίας.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — M6 κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-568/08)**

(2009/C 55/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Métropole Télévision SA (Neuilly-sur-Seine, Γαλλία) (εκπρόσωποι: O.Freget και N. Chadid-Nourai, avocats)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 16 Ιουλίου 2008 στην υπόθεση N 279/2008-Γαλλία (Εισφορά κεφαλαίου France Télévisions),
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να κινησει την επίσημη διαδικασία εξέτασης της ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, ΕΚ,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης C(2008) 3506 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Ιουλίου 2008, με την οποία η Επιτροπή θεώρησε ότι ενίσχυση υπό μορφή εισφοράς κεφαλαίου 150 εκατομμυρίων ευρώ υπέρ της France Télévisions είναι συμβατή με την κοινή αγορά. Η προσφεύγουσα ζητεί στο πλαίσιο αυτό την κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ.

Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως, όσον αφορά τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, οι οποίοι αντλούνται:

- από προσβολή των δικονομικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, καθόσον οι εκτιμήσεις στις οποίες στηρίχθηκε η Επιτροπή, και ειδικότερα εκείνη που αφορά τον άμεσο αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της ανακοίνωσης του Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας της 8ης Ιανουαρίου 2008 σχετικά με την κατάργηση της εμπορικής διαφήμισης στους σταθμούς του ομίλου France Télévisions και της απώλειας εισοδημάτων που υπέστησαν οι σταθμοί αυτοί, παρουσιάζουν δυσχέρειες ικανές να δικαιολογήσουν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ προκειμένου οι ανταγωνιστές του ομίλου France Télévisions να μπορούν να γνωστοποιήσουν τη θέση τους,
- από ανεπάρκεια πληροφόρησης της Επιτροπής σχετικά με την αιτία της μείωσης των εσόδων από διαφημίσεις και τον προορισμό της εισφοράς κεφαλαίου στην France Télévisions, καθόσον η Επιτροπή δεν εξακρίβωσε με την ουδετερότητα, την αμεροληψία και την ανάγκη εμβάθυνσης που απαιτούνται το υποστατό και τη φερεγγυότητα των πληροφοριών που της προσκομίσθηκαν όσον αφορά τις πραγματικές αιτίες των απωλειών της France Télévisions από τις διαφημίσεις και τον τελικό προορισμό του κεφαλαίου που εισέφερε η Γαλλική Δημοκρατία στην France Télévisions,

- από ανεπάρκεια αιτιολογίας, καθόσον η Επιτροπή α) δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη σημασία που η επίμαχη απόφαση απέδωσε στις συνέπειες της προεδρικής ανακοίνωσης της 8ης Ιανουαρίου 2008 περί καταργήσεως της διαφήμισης στους δημόσιους σταθμούς, β) παρέλειψε να λάβει υπόψη τον επηρεασμό των διαφημιστικών εταιριών από την «επικέντρωση» των δραστηριοτήτων της France Télévisions σε δραστηριότητες δημόσιας υπηρεσίας και γ) δεν έλαβε υπόψη τις αντιδράσεις των ιδιωτικών επιχειρήσεων, όπως η προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Visonic κατά ΓΕΕΑ — Sedea Electronique (VISIONIC)**(Υπόθεση T-569/08)**

(2009/C 55/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Visonic Ltd (Τελ Αβιβ, Ισραήλ) (εκπρόσωποι: A. Beschorner και C. Thomas, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sedea Electronique SA (Seclin, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Οκτωβρίου 2008 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 946/2007-2 και R 1151/2007-2·
- να κρίνει ότι το κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 1 562 982 «VISIONIC» είναι άκυρο για όλα τα οικεία προϊόντα·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Πρωτοδικείου και να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διοικητικής διαδικασίας·
- να ορίσει ημερομηνία για επ' ακροατηρίου συζήτηση της υποθέσεως αυτής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «VISIONIC» για προϊόντα της κλάσεως 9

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Μερική αποδοχή του αιτήματος κηρύξεως της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αποδοχή της προσφυγής στην υπόθεση R 946/2007-2· ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος κηρύξεως της ακυρότητας· απόρριψη της προσφυγής στην υπόθεση R 1151/2007-2

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 52, παράγραφος 3, 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, και προσβολή των γενικών αρχών του δικαίου των σημάτων καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι η προσφεύγουσα είχε συμφωνήσει για την καταχώριση του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα, και, κατά συνέπεια, παρέβη την υποχρέωσή του να εκτιμήσει την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Deutsche Post κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-570/08)

(2009/C 55/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Post AG (Βόννη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Sedemund και T. Lübbig, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 30ής Οκτωβρίου 2008, σχετικά με τη διαταγή για την παροχή πληροφοριών στο πλαίσιο της διαδικασίας «κρατική ενίσχυση C-36/2007 — κρατική ενίσχυση υπέρ της Deutsche Post AG».

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων C(2008) 6468 της 30ής Οκτωβρίου 2008, με την οποία η Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας της κρατικής ενισχύσεως C-36/2007 (ex NN 25/07), κάλεσε τη Γερμανία, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999⁽¹⁾, να υποβάλει όλα τα δικαιολογητικά, τις πληροφορίες και τα στοιχεία, τα οποία είναι αναγκαία για την εκτίμηση των εσόδων και των εξόδων της Deutsche Post από το 1989 έως το 2007.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους προσφυγής.

Με τον πρώτο, δεύτερο και τρίτο λόγο προσφυγής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί ήδη λόγω παραβάσεως διατάξεων ουσιώδους τύπου και διαδικαστικών διατάξεων, διότι

— δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις όσον αφορά τη θέση κατάλληλης προθεσμίας καθώς και την «υπόμνηση» με την «πρόσθετη εύλογη προθεσμία» υπό την έννοια των άρθρων 5, παράγραφος 2, και 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 659/1999.

— η διαταγή για την παροχή πληροφοριών εμφανίζει σοβαρά σφάλματα όσον αφορά την αιτιολογία και, επομένως, συνιστά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ·

— η Επιτροπή, κατά παράβαση των άρθρων 287 και 10 ΕΚ, παρέλειψε να δώσει την ευκαιρία στην Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση και την προσφεύγουσα να λάβουν θέση ως προς την προστασία των επιχειρηματικών απορρήτων της προσφεύγουσας.

Με τον τέταρτο λόγο προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να κηρυχθεί άκυρη επιπλέον λόγω παραβιάσεως του ουσιαστικού κοινοτικού δικαίου, διότι η χρησιμοποίηση των απαιτηθέντων στοιχείων περί εξόδων και εσόδων από την 1η Ιανουαρίου 1995 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2007 σχετικά με τον έλεγχο του «δημοσιονομικού συμψηφισμού» αντιβαίνει στο κοινοτικό πλαίσιο 2005 και στην οροδέτηση της αρμοδιότητας μεταξύ κρατών μελών και Επιτροπής καθώς και επειδή αντιβαίνει στο άρθρο 86, και στο άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ σε συνδυασμό με τις αρχές της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της απαγορεύσεως των διακρίσεων σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, και προφανώς δεν ενδείκνυται για την βάσει των περί ενισχύσεως διατάξεων εκτίμηση της περί συντάξεως και περί ευθύνης ρυθμίσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88 ΕΚ] (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-571/08)

(2009/C 55/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και B. Klein)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2008, στο πλαίσιο της διαδικασίας «κρατική ενίσχυση C-36/2007 — κρατική ενίσχυση υπέρ της Deutsche Post AG», περί της διαταγής για την παροχή πληροφοριών.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων C(2008) 6468 της 30ής Οκτωβρίου 2008, με την οποία η Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας της κρατικής ενισχύσεως C-36/2007 (ex NN 25/07), κάλεσε τη Γερμανία, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 ⁽¹⁾, να υποβάλει όλα τα δικαιολογητικά, τις πληροφορίες και τα στοιχεία, τα οποία είναι αναγκαία για την εκτίμηση των εσόδων και των εξόδων της Deutsche Post από το 1989 έως το 2007.

Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους προσφυγής.

Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διαταγή για την παροχή πληροφοριών παραβιάζει ουσιώδη τύπο.

- Οι προϋποθέσεις όσον αφορά τη θέση κατάλληλης προθεσμίας καθώς και την «υπόμνηση» με την «πρόσθετη εύλογη προθεσμία» υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, και του άρθρου 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 659/1999 δεν έχουν πληρωθεί. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η ταχθείσα με τη διαταγή περί παροχής πληροφοριών προθεσμία, αυτή καθεαυτή, ήταν δυσανάλογη.
- Η διαταγή παροχής πληροφοριών δεν διασφαλίζει επίσης τη θεμελιωμένη στο άρθρο 287 ΕΚ προστασία των επιχειρηματικών απορρήτων της Deutsche Post AG, δεδομένου ότι πιθανώς τα στοιχεία διοχετεύτηκαν προς αξιολόγηση σε εξωτερική επιχείρηση, η οποία ενδεχομένως εργάζεται επίσης για ανταγωνιστές της Deutsche Post AG, η δε Επιτροπή αρνείται να δώσει συναφώς λεπτομερή στοιχεία.

Με τον δεύτερο λόγο προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διαταγή παροχής πληροφοριών συνιστά επίσης παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ, παράγραφος 1, και 86 ΕΚ, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με τις αρχές της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου, δεδομένου ότι τα απαιτηθέντα στοιχεία δεν είναι απαραίτητα για να εκτιμηθεί βάσει των περί ενισχύσεως διατάξεων κανένα εκ των κρατικών μέτρων που αποτελούν αντικείμενο της διαδικασίας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88 ΕΚ] (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — ΤF1 κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-573/08)

(2009/C 55/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Télévision française 1 SA (TF1) (εκπρόσωποι: J.-P. Hordies και C. Smits, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των διαδίκων

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008, στην υπόθεση N 279/2008-Γαλλία (διάθεση κεφαλαίων προς τη France Télévisions),
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να κινηθεί την επίσημη διαδικασία έρευνας της ενισχύσεως, που προβλέπεται από το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2008) 3506 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Ιουλίου 2008, με την οποία η Επιτροπή θεώρησε ως συμβατή με την κοινή αγορά ενίσχυση υπό τη μορφή διάθεσης κεφαλαίων 150 εκατομμυρίων ευρώ υπέρ της France Télévisions. Η προσφεύγουσα ζητεί στο πλαίσιο αυτό να κινηθεί η επίσημη διαδικασία έρευνας της ενισχύσεως σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, επί της ουσίας, δύο λόγους ακυρώσεως εκ των οποίων:

- ο πρώτος βασίζεται στη διαπίστωση ότι υπήρχαν σοβαρές δυσκολίες για την αντιμετώπιση των οποίων η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να κινηθεί την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπεται από το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ, αυτές δε οι σοβαρές δυσκολίες αποδεικνύονται i) από το γεγονός ότι η απόφαση περιέχει ανακρίβειες, ii) από τον ανεπαρκή χαρακτήρα του Συμβουλίου πληροφορίας που διέθετε η Επιτροπή και iii) από την ασυνήθιστα σύντομη διάρκεια, καθώς και από τις περιστάσεις της προκαταρκτικής φάσης της έρευνας,
- ο δεύτερος αντλείται από την έλλειψη αιτιολογίας, στον βαθμό που η Επιτροπή δεν συγκέντρωσε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και/ή δεν έλαβε υπόψη τις πληροφορίες που διέθετε και στο μέτρο που το σκεπτικό της Επιτροπής που περιλαμβάνεται στη σκέψη 23 της προσβαλλόμενης απόφασης αφίσταται από προηγούμενες θέσεις της και η Επιτροπή ουδολώς εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους απέστη από αυτές.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2008 — 4care κατά ΓΕΕΑ**(Υπόθεση T-575/08)**

(2009/C 55/76)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: 4care AG (Κίελο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Redeker, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Laboratorios Diafarm, SA (Barbera del Valles, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 7ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση R 16636/2007-2 και να απορρίψει την ανακοπή·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «Acumed» για προϊόντα των κλάσεων 3, 5 και 9 (αίτηση υπ' αριθ. 4493136)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Laboratorios Diafarm, SA

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το ισπανικό λεκτικό σήμα «AQUAMED ACTIVE» (αριθ. 2506452) για προϊόντα της κλάσεως 5, και το κοινοτικό λεκτικό σήμα «AQUAMED ACTIVE» (αριθ. 2882272) για προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, δεδομένου ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο επίδικων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2008 — Γερμανία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-576/08)**

(2009/C 55/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και B. Klein)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 983/2008 της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με την έγκριση σχεδίου κατανομής, στα κράτη μέλη, των πόρων που θα καταλογιστούν στο δημοσιονομικό έτος 2009 για την παροχή τροφίμων από τα αποθέματα παρέμβασης στους απόρους της Κοινότητας,
- να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα του κανονισμού τον οποίο θα ακυρώσει,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 983/2008 της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2008⁽¹⁾, ο οποίος περιέχει το ετήσιο σχέδιο για την παροχή τροφίμων στους απόρους της Κοινότητας κατά το 2009.

Κατά την προσφεύγουσα, στο κοινοτικό δίκαιο δεν απαντά κανένα νομικό έρεισμα για τον εν λόγω κανονισμό. Ο κανονισμός αυτός έχει εκδοθεί μεν βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007⁽²⁾, ο οποίος στηρίζεται στην κοινή γεωργική πολιτική της Κοινότητας (άρθρα 36 ΕΚ και 37 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 33 ΕΚ), αλλά δεν ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις που έχουν τεθεί με τον δεύτερο αυτό κανονισμό.

Το εν λόγω σχέδιο διαμορφώθηκε αρχικά ως αρμοδιότητα απορρέουσα από την κοινή γεωργική πολιτική, καθόσον επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν κυρίως τα υπάρχοντα αποθέματα παρέμβασης για έναν κοινωνικό σκοπό. Εντούτοις, από πολλά ήδη έτη το σχέδιο εφαρμόζεται αποκλειστικά και μόνο χάρη στην προμήθεια τροφίμων στην ελεύθερη αγορά, αφού, λόγω των μεταρρυθμίσεων της κοινής γεωργικής πολιτικής, σχεδόν δεν υπάρχουν πλέον αποθέματα παρέμβασης. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το σχέδιο αποτελεί σήμερα ένα κοινοτικό μέσο καθαρά κοινωνικής πολιτικής της Κοινότητας, για το οποίο δεν υφίσταται καμία νομική βάση (αρχή της περιορισμένης και ειδικής εξουσιοδότησης).

Για παράδειγμα, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν συμβιβάζεται, κατά την προσφεύγουσα πάντα, με τις επιταγές του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κανονισμού 1234/2007, το οποίο επιτρέπει την προμήθεια ενός προϊόντος από την κοινοτική αγορά μόνο εφόσον δεν είναι προσωρινά διαθέσιμο στα κοινοτικά αποθέματα. Η προμήθεια αυτή όμως έχει γίνει εν τω μεταξύ ο κανόνας και μόνιμη κατάσταση.

Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν επιδιώκεται άλλωστε ούτε η επίτευξη κανενός από τους σκοπούς της κοινής γεωργικής πολιτικής που απαριθμούνται στο άρθρο 33, παράγραφος 1, ΕΚ.

Η προσφεύγουσα καλεί το Πρωτοδικείο, προκειμένου να αποφευχθούν δυσχέρειες κατά την εφαρμογή του ετήσιου σχεδίου, να περιορίσει τα αποτελέσματα της ακύρωσης στη ρύθμιση μόνο του άρθρου 2, σε συνδυασμό με το παράρτημα 2, του κανονισμού 983/2008, η οποία αφορά τις προμήθειες τροφίμων.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 983/2008 της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με την έγκριση σχεδίου κατανομής, στα κράτη μέλη, των πόρων που θα καταλογιστούν στο δημοσιονομικό έτος 2009 για την παροχή τροφίμων από τα αποθέματα παρέμβασης στους απόρους της Κοινότητας (ΕΕ 2008, L 268, σ. 3).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ 2007, L 299, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2008 — DVB Project κατά ΓΕΕΑ — Eurotel (DVB)

(Υπόθεση T-578/08)

(2009/C 55/78)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: DVB Project (Le Grand Saconnex, Ελβετία) (εκπρόσωπος: W. Pors, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Eurotel SpA (Μιλάνο, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση R 1387/2007-2· και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το σήμα «DVB» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 38

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη του αιτήματος περί κηρύξεως της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αποδοχή της προσφυγής και απόρριψη της προσβαλλομένης αποφάσεως

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, εφόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένως ότι μονοπώλιο του καταχωρισμένου κοινοτικού σήματος κατά του οποίου στρέφεται αίτημα περί κηρύξεως της ακυρότητας θίγει σοβαρώς τις επαγγελματικές δραστηριότητες των επιχειρηματιών στον τομέα των τηλεπικοινωνιών· παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 3, και 51, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, εφόσον το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε αν είναι βάσιμο το προβληθέν από την προσφεύγουσα ζήτημα της κτήσης διακριτικού χαρακτήρα.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2008 — Ναυπηγεία De Poli κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-584/08)

(2009/C 55/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ναυπηγεία Navale De Poli SpA (εκπρόσωποι: A. Abate και R. Longanesi Cattani, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 21 Οκτωβρίου 2008 σχετικά με την κρατική ενίσχυση εκ μέρους της Ιταλίας αριθ. C 20/2008 (ex αριθ. 62/2008).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1177/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2002 (ΕΕ L 172 της 2.7.2002, σ. 1), στηρίζεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο ε', ΕΚ και θέσπισε προσωρινό αμυντικό μηχανισμό υπέρ της ναυπηγικής βιομηχανίας με σκοπό την αποκατάσταση των όρων αγοράς που νόθευσαν οι στρεφόμενες κατά του ανταγωνισμού πρακτικές των κορεατικών ναυπηγείων. Η λήξη

ισχύος του κανονισμού, η οποία ορίστηκε αρχικώς στις 31 Μαρτίου 2004, παρατάθηκε στη συνέχεια κατά ένα έτος, παρέχοντας με τον τρόπο αυτό στα κοινοτικά ναυπηγεία τη δυνατότητα να συνάψουν μέχρι την 31 Μαρτίου 2005 (νέα ημερομηνία λήξεως της ισχύος του κανονισμού) νέες συμβάσεις ναυπηγήσεως για συγκεκριμένους τύπους πλοίων μεταφοράς εμπορευμάτων. Ο κανονισμός προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις ανωτέρω συμβάσεις ύψους 6 % της συμβατικής αξίας. Η προσφεύγουσα συνήψε 5 συμβάσεις για τη ναυπήγηση δεξαμενοπλοίων χημικών προϊόντων.

Προκειμένου να χρηματοδοτήσει το σύνολο των συμβάσεων κατά το χρονικό διάστημα 2002-2005, η Ιταλία κοινοποίησε δύο χρηματοδοτήσεις ύψους 10 εκατομμυρίων ευρώ εκάστη. Η Επιτροπή ενέκρινε την πρώτη με απόφαση της 19ης Μαΐου 2004, αλλά απέρριψε τη δεύτερη χρηματοδότηση με την προσβαλλόμενη απόφαση. Συναφώς, η Επιτροπή συνήγαγε ότι η συμπληρωματική χρηματοδότηση συνιστά «νέα ενίσχυση» κατά την έννοια του άρθρου 4 του κανονισμού 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004 (ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1), καθ' ό μέτρο υπερβαίνει κατά 20 % τον αρχικό προϋπολογισμό του καθεστώτος. Επιπλέον, συνήγαγε ότι η συμπληρωματική χρηματοδότηση είναι ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά καθόσον η κοινοποίηση έλαβε χώρα μετά τις 31 Μαρτίου 2005, ημερομηνία λήξεως της ισχύος του κανονισμού 1177/2002.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Ιταλική Κυβέρνηση αδυνατούσε να ρυθμίσει εκ των προτέρων στην πράξη μέχρι τις 31 Μαρτίου 2005 τη χρηματοδότηση συμβάσεων του περιεχομένου των οποίων δεν ήταν σε θέση να λάβει γνώση, δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις νομιμοποιούνταν να τις συνάψουν μέχρι την τελευταία ημέρα εφαρμογής του κανονισμού (31 Μαρτίου 2005).

Λόγοι ακυρώσεως τους οποίους επικαλείται ειδικότερα η προσφεύγουσα βάλλοντας κατά της αποφάσεως:

- παράβαση του κανονισμού 1177/2002 υπό το πρίσμα ειδικών στόχων που επιδιώκει ο νομοθέτης στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο ε'·
- παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 794/2004 της Επιτροπής, όσον αφορά τον χαρακτηρισμό της συμπληρωματικής χρηματοδοτήσεως των 10 εκατομμυρίων ευρώ ως «νέας ενισχύσεως»·
- αλυσιτέλεια της συστάσεως του οργάνου συμβιβασμού του ΠΟΕ, της 20ής Ιουνίου 2005, σε σχέση με τις συμβάσεις ναυπηγήσεως που είχαν συναφθεί νομίμως υπό το κράτος του κανονισμού 1177/2002·
- έλλειψη αιτιολογήσεως της απόψεως ότι η έγκριση συμπληρωματικής χρηματοδοτήσεως στερείται νομικής βάσεως·
- παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της κατ' αντιπαράθεση διαδικασίας, του δικαιώματος άμυνας, της ίσης μεταχειρίσεως, της επικουρικότητας και αναλογικότητας.

Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2008 — Kerma κατά ΓΕΕΑ (BIOPIETRA)

(Υπόθεση T-586/08)

(2009/C 55/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kerma SpA (Puegnago sul Garda, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Manzoni)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να διαπιστώσει ότι το σήμα BIOPIETRA είναι σύμφωνο προς το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα και δεν στερείται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «BIOPIETRA» (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 5.658.893), για προϊόντα της κλάσεως 19

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2009 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-3/09)

(2009/C 55/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: P. Gentili, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2008) 6015 τελικό της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2008, που κοινοποιήθηκε στην Ιταλική Δημοκρατία στις 22 Οκτωβρίου 2008 με το έγγραφο SG-Grefe (2008) D/206436, της 22ας Οκτωβρίου 2008, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 20/2008 (πρώην 62/2008) την οποία πρόκειται να εκτελέσει η Ιταλία διά τροποποιήσεως του καθεστώτος ενισχύσεων N 59/2004 περί του προσωρινού αμυντικού μηχανισμού για τη ναυπηγική βιομηχανία.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη στην υπό κρίση υπόθεση ταυτίζεται με εκείνη στην υπόθεση T-584/08, Cantiere Navale De Poli κατά Επιτροπής.

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερή με τα προβληθέντα στην προαναφερθείσα υπόθεση.

Προσφυγή της 5ης Ιανουαρίου 2009 — UniCredit κατά ΓΕΕΑ — Union Investment Privatfonds (UniCredit)

(Υπόθεση T-4/09)

(2009/C 55/82)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: UniCredit SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Floridia και R. Floridia, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Union Investment Privatfonds GmbH (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Νοεμβρίου 2008, στην υπόθεση R 1449/2006-2, σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής αριθ. B699.746.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Έγχρωμο εικονιστικό σήμα «το (διασχίζον διαγωνίως έναν κύκλο) UniCredit» (αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθ. 2.911.105), για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 και 42

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Union Investment Privatfonds GmbH

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Γερμανικά λεκτικά σήματα «UniSECTOR», «UniDynamicFonds» και «UniGarant», για υπηρεσίες των κλάσεων 35 και 36

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Έκανε δεκτή την ανακοπή αναφορικά με τις υπηρεσίες της κλάσεως 36

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, για το κοινοτικό σήμα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνεκτίμησε ούτε την ικανότητα αντιλήψεως του κοινού προς το οποίο απευθύνονται οι αμφισβητούμενες υπηρεσίες ούτε την παντελή έλλειψη ή την ελάχιστη διακριτική φύση του προθέματος «Uπi».

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιανουαρίου 2009 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 4 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-133/06, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-9/09 P)

(2009/C 55/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσίων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναρρεσίου

Ο αναρρεσίων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— Εν πάση περιπτώσει:

(A.1) να ακυρώσει στο σύνολό της και χωρίς καμία εξαίρεση την αναρρεσιβαλλόμενη διάταξη.

(A.2) να αναγνωρίσει ότι η ασκηθείσα πρωτοδικώς προσφυγή-αγωγή είναι όλως απαράδεκτη.

— Ως κύριο αίτημα:

(B.1) να κάνει δεκτό στο σύνολό του και χωρίς καμία εξαίρεση το reitium του αναρρεσίου σύμφωνα με την ασκηθείσα πρωτοδικώς προσφυγή-αγωγή·

(B.2) να καταδικάσει την αναρρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο αναρρεσίων τόσο πρωτοδικώς όσο και κατ' αναίρεση.

— Επικουρικώς:

(B.3) να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης προκειμένου να αποφανθεί, με διαφορετική σύνθεση, επί της ουσίας της διαφοράς.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα ανáιρεση βάλλει κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, της 4ης Νοεμβρίου 2008, επί της υποθέσεως F-133/06, L. Marcuccio κατά Επιτροπής.

Προς υποστήριξη των αναιρετικών αιτημάτων του, ο αναιρεσιών προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναιρέσεως:

- α) Παντελής έλλειψη διεξαγωγής αποδεικτικών στοιχείων και μη απόφαση επί θεμελιώδους σημείου της διαφοράς, καθ' ό μέτρο η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη δεν αποφάινεται επί του αιτήματος να κηρυχθεί ex lege ανυπόστατη η βαλλόμενη ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης απόφαση.
- β) Παντελής έλλειψη δικαιολογήσεως της συλλογιστικής που περιλαμβάνεται στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη σχετικά τόσο με το απαράδεκτο των αιτημάτων «περί καταδίκης της Επιτροπής στην παράδοση στον προσφεύγοντα-ενάγοντα των ειδών οικοσκευής του», «περί ακυρώσεως της βαλλόμενης αποφάσεως» «περί επιδικάσεως αποζημιώσεως», όσο και με την καταδίκη του προσφεύγοντος-ενάγοντος στα δικαστικά έξοδα, και λόγω παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών, παντελούς ελλείψεως διεξαγωγής αποδείξεων, κατά τρόπο στερούμενο λογικής, καθώς και λόγω πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής κοινοτικών κανόνων και της νομολογίας.
- γ) Διαδικαστική πλάνη λόγω μη τηρήσεως της υποχρέωσως να μην λαμβάνεται υπόψη το περιεχόμενο του εκπρόθεσμα κατατεθέντος από την αναιρεσιβλήτη δικογράφου, ώστε να θίγονται τα συμφέροντα του αναιρεσιένοντος.
- δ) Παράβαση των κανόνων περί δίκαιας δίκης.

Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2009 — Formula One Licensing κατά ΓΕΕΑ — Racing — Live (F1 — Live)

(Υπόθεση T-10/09)

(2009/C 55/84)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Formula One Licensing BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: B. Klingberg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Racing — Live SA (Montpellier, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 16ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση R 7/2008-1,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, και

— να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «F1 — Live» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 38 και 41

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιπαχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 732 134 διεθνές λεκτικό σήμα «F1» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 38 και 41· καταχωρισμένο υπ' αριθ. 30 007 412 γερμανικό λεκτικό σήμα «F1» για υπηρεσίες της κλάσεως 41· καταχωρισμένο στο Ηνωμένο Βασίλειο υπ' αριθ. 2 277 746 D λεκτικό σήμα «F1» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16 και 38· καταχωρισμένο υπ' αριθ. 631 531 κοινοτικό εικονιστικό σήμα «F1 Formula 1» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 38 και 41· λοιπά σήματα όπως «F1 Racing Simulation», «F1 Pole Position» και «F1 Pit Stop Café»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, απόρριψη της ανακοπής και αποδοχή της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος μετά το πέρας της σχετικής διαδικασίας

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένα ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των οικείων σημάτων· παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να διαπιστώσει ότι η χρησιμοποίηση του κοινοτικού σήματος προς καταχώριση θα προσπόριζε χωρίς εύλογη αιτία αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων της προσφεύγουσας και θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.

Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2009 — Özdemir κατά ΓΕΕΑ — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)

(Υπόθεση T-11/09)

(2009/C 55/85)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rahmi Özdemir (Dreieich, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Heinrich, I. Hoes, C. Schröder, K. von Werder και J. Wittenberg)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Δανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 3ης Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση R 858/2007-2·
- να απορρίψει την ανακοπή που άσκησε η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών στις 25 Ιανουαρίου 2005 κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 3 493 137·
- να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας ανακοπής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «James Jones» για προϊόντα της κλάσεως 25

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 1 107 747 κοινοτικό λεκτικό σήμα «Jack & Jones» για προϊόντα των κλάσεων 3, 18 και 25· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 2 063 437 βρετανικό λεκτικό σήμα «Jack Jones» για προϊόντα της κλάσεως 25· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 474 622 λεκτικό σήμα της Μπενελούξ «Jack Jones» για προϊόντα της κλάσεως 25· και το καταχωρισμένο υπ' αριθ. VR 1990 06569 δανικό λεκτικό σήμα «Jack & Jones» για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής για όλα τα οικεία προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, εφόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των εμπλεκόμενων σημάτων· παράβαση του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, εφόσον δεν προσκομίστηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών καμία απόδειξη για τη χρήση του βρετανικού σήματος υπ' αριθ. 2 063 437.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Ιανουαρίου 2009 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 4 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-87/07, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-16/09 P)

(2009/C 55/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Εν πάση περιπτώσει:
 - (A.1) να αναίρει το σύνολο και χωρίς καμία εξαίρεση της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως,
 - (A.2) να κρίνει ότι η πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή είναι απολύτως παραδεκτή.
- Κυρίως:
 - (B.1) να δεχθεί στο σύνολό τους και χωρίς καμία εξαίρεση τα αιτήματα της πρωτοδικώς ασκηθείσας προσφυγής,
 - (B.2) να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη να καταβάλει στον αναιρεσείοντα το σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της κατ' αναίρεση διαδικασίας.
- Επικουρικώς:
 - (B.3) να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, με διαφορετική σύνθεση, προκειμένου να την εκδικάσει εκ νέου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσιβαλλόμενη εν προκειμένω διάταξη εκδόθηκε από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 4 Νοεμβρίου 2008, στην υπόθεση F-87/07, L. Marcuccio κατά Επιτροπής.

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοια με αυτά που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-9/09, L. Marcuccio κατά Επιτροπής.

Ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ειδικότερα ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν αποφάνθηκε επί ενός βασικού σημείου της διαφοράς, ήτοι επί της αδειας προσκομίσεως ενός σημειώματος υπογεγραμμένου από ιατρό. Προβάλλεται επίσης η παντελής έλλειψη αιτιολογίας και η απουσία λογικής στο σκεπτικό, όσον αφορά το απαράδεκτο του αιτήματος περί αποζημιώσεως, του αιτήματος να αναγνωρίσει το ΔΔΔ «το υποστατό των επιμαχων πράξεων, πραγματικών περιστατικών και συμπεριφορών, καθώς και, τουλάχιστον επικουρικώς, την έλλειψη νομιμότητας αυτών» και της πρωτοδικώς ασκηθείσας προσφυγής συνολικά.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Ιανουαρίου 2009 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 4 Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-41/06, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-20/09 P)

(2009/C 55/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Dal Ferro, avvocato, C. Berardis-Kayser, J. Currall)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναίρεσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του ΔΔΔ, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων του προσφεύγοντος.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αναίρεση στρέφεται κατά της απόφασης του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 4ης Νοεμβρίου 2008, η οποία ακύρωσε την απόφαση της ανααιρεσείουσας της 30ης Μαΐου 2005, με την οποία υποχρεώθηκε ο πρωτοδικώς προσφεύγων σε συνταξιοδότηση, λόγω της αναπηρίας του, την οποία διαπίστωσε η Επιτροπή Αναπηρίας. Το ΔΔΔ καθόρισε επίσης το ποσό των 3 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

Η ακύρωση στηρίχθηκε αποκλειστικά στον πρώτο λόγο της προσφυγής, που αντλούνταν από έλλειψη αιτιολογίας.

Συναφώς, η ανααιρεσείουσα επισημαίνει ότι, καταλήγοντας στο αποτέλεσμα αυτό, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο πλανήθηκε περί το δικαιο κρίνοντας, κατ' ουσίαν, ότι οι ιατροί που παρεμβαίνουν σε διαδικασία περιεργασίας αναπηρίας βάσει των άρθρων 53, 59 και 78 του ΚΥΚ, πρέπει να παρέχουν, προς στήριξη των πορισμάτων τους, αιτιολογία παρόμοια με εκείνη που απαιτείται στο πλαίσιο της διαδικασίας περιεργασίας επαγγελματικής ασθένειας ή ατυχήματος του άρθρου 73. Έτσι, πάντα κατά την Επιτροπή, υπήρξε εκ μέρους του ΔΔΔ σύγχυση των δύο διαδικασιών, με αποτέλεσμα την αδικαιολόγητη επιβάρυνση της διαδικασίας περιεργασίας αναπηρίας.

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2009 — CNOP και CCG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-23/09)

(2009/C 55/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Conseil National de l'Ordre des Pharmaciens (CNOP) (Παρίσι, Γαλλία), Conseil Central de la Section G de l'Ordre National des Pharmaciens (CCG) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: Y.-R. Guillou, H. Spreyart και T. Verstraeten, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδά της, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγοντες.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της απόφασης C(2008) 6494 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2008, με την οποία η Επιτροπή, βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 (1), υποχρέωσε τους προσφεύγοντες να υποβληθούν σε έλεγχο σχετικά με τη συμμετοχή τους σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές και/ή την ενδεχόμενη εκ μέρους τους εφαρμογή των συμφωνιών και πρακτικών αυτών οι οποίες αντιβαίνουν στις διατάξεις του άρθρου 81 ΕΚ και/ή του άρθρου 82 ΕΚ.

Η συμπεριφορά αυτή εκδηλώθηκε με τη μορφή αποφάσεων οι οποίες σκοπούσαν να παρακωλύσουν την πρόσβαση φαρμακοποιών και/ή νομικών προσώπων στην αγορά της παροχής υπηρεσιών μικροβιολογικών αναλύσεων, να περιορίσουν τη δραστηριότητά τους στην εν λόγω αγορά ή να τους αποκλείσουν από αυτήν, μη εγγράφοντας, μεταξύ άλλων, στον κατάλογο του τμήματος G του φαρμακευτικού συλλόγου φαρμακοποιούς και/ή νομικά πρόσωπα που επιθυμούσαν να παρέχουν υπηρεσίες μικροβιολογικών αναλύσεων και μη ενημερώνοντας την εγγραφή τους στον κατάλογο αυτό.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως οι οποίοι αντλούνται από:

- παραβίαση της αρχής σύμφωνα με την οποία οι αποφάσεις των κοινοτικών οργάνων πρέπει να έχουν ως αποδέκτες οντότητες με νομική προσωπικότητα, καθόσον ο Ordre National des Pharmaciens ήταν μεταξύ των αποδεκτών της προσβαλλομένης απόφασης, μολονότι δεν διαθέτει νομική προσωπικότητα
- παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, καθόσον η Επιτροπή δεν προσδιόρισε σαφώς την οντότητα που δύναται να αποτελεί επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, και δεν δικαιολόγησε τον χαρακτηρισμό αυτό.

— παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, καθόσον τόσο οι προσφεύγοντες όσο και ο *Ordre National des Pharmaciens* i) δεν αποτελούν επιχειρήσεις, δεδομένου ότι δεν ασκούν καμία οικονομική δραστηριότητα, και ii) δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως ενώσεις επιχειρήσεων, δεδομένου ότι δεν ασκούν όλα τα μέλη τους οικονομική δραστηριότητα, ενώ δεν πληρούν τα κριτήρια που έχει διατυπώσει το Δικαστήριο προκειμένου να γίνει δεκτό ότι υφίσταται ένωση επιχειρήσεων στην περίπτωση επαγγελματικών ενώσεων στις οποίες έχει ανατεθεί αποστολή δημόσιας υπηρεσίας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Η συμπεριφορά αυτή εκδηλώθηκε, ιδίως, με τη μορφή αποφάσεων οι οποίες σκοπούσαν να παρακωλύσουν την πρόσβαση φαρμακοποιών και/ή νομικών προσώπων στην αγορά της παροχής υπηρεσιών μικροβιολογικών αναλύσεων, να περιορίσουν τη δραστηριότητά τους στην εν λόγω αγορά ή να τους αποκλείσουν από αυτήν.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παραβίαση της αρχής σύμφωνα με την οποία οι αποφάσεις των κοινοτικών οργάνων πρέπει να έχουν ως αποδέκτες οντότητες με νομική προσωπικότητα, καθόσον ο αποδέκτης της προσβαλλομένης απόφασεως δεν υφίστατο κατά τον χρόνο εκδόσεως της απόφασεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2009 — Biocaps κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-24/09)

(2009/C 55/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biocaps (Orsay, Γαλλία) (εκπρόσωποι: Y.-R. Guillou, H. Spreyart και T. Verstraeten, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδά της, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, νομική οντότητα που έχει την ευθύνη για την εκμετάλλευση του Εργαστηρίου Champagnat Desmoulins Philiprakis, ζητεί την ακύρωση της απόφασεως C(2008) 6494 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2008, με την οποία η Επιτροπή, βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 (¹), υποχρέωσε το εν λόγω εργαστήριο και όλες τις μονάδες που ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από αυτό να υποβληθούν σε έλεγχο σχετικά με τη συμμετοχή τους σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές και/ή την ενδεχόμενη εκ μέρους τους εφαρμογή των συμφωνιών και πρακτικών αυτών οι οποίες αντιβαίνουν στις διατάξεις του άρθρου 81 ΕΚ και/ή του άρθρου 82 ΕΚ.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Groupe Perry και Isibiris κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-132/98) (¹)

(2009/C 55/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 312 της 10.10.1998.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Fédération nationale du Crédit agricole κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-98/06) (¹)

(2009/C 55/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 131 της 3.6.2006.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 27ης Νοεμβρίου 2008 — Klug κατά ΕΜΕΑ

(Υπόθεση F-35/07) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Δυσμενής έκθεση αξιολογήσεως — Ηθική παρενόχληση)

(2009/C 55/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-Ενάγουσα: Bettina Klug (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικά W. G. Grupp, δικηγόρος, στη συνέχεια S. Zickgraf, δικηγόρος)

Καθού-Εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (ΕΜΕΑ) (εκπρόσωποι: V. Salvatore, S. Vanlievendael, επικουρούμενοι από τους H.-G. Kamann και N. Röbber, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Η ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας με την οποία ζητήθηκε η ανανέωση της συμβάσεως της εργασίας — Αίτημα περί καταρτίσεως νέας εκθέσεως αξιολογήσεως — Αίτημα αποζημιώσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
2. Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 140 της 23.6.2007, σ. 45.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2009 — Klein κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-32/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Σύνταξη αναπηρίας — Θάνατος — Έννοια του συντηρούμενου τέκνου — Άρθρο 2 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Αποζημίωση λόγω θανάτου — Επίδομα θανάτου — Σύνταξη ορφανού)

(2009/C 55/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marie-Claude Klein (Grasse, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και K. Herrmann)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της ΑΔΑ της 4ης Μαΐου 2007, με την οποία δεν αναγνωρίστηκε στην προσφεύγουσα δικαίωμα σε επίδομα θανάτου, αποζημίωση λόγω θανάτου και σύνταξη ορφανού.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η M.-C. Klein φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 116 της 9.5.2008, σ. 36.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2008 — Petrilli κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-100/08)

(2009/C 55/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alessandro Petrilli (Grottammare, Ιταλία) (εκπρόσωποι: J.-L. Lodomez, J. Lodomez, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της ΑΔΑ σχετικά με τον καθορισμό του τόπου κύριας κατοικίας του προσφεύγοντος.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2008 με την οποία η ΑΔΑ καθόρισε τον τόπο κύριας κατοικίας του προσφεύγοντος στην Ιταλία·
- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση την οποία η Επιτροπή ενδέχεται να λάβει επί της διοικητικής ένστασης την οποία ο προσφεύγων υπέβαλε κατόπιν της κοινοποίησης νέων αποδεικτικών στοιχείων·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει, επί των ποσών που οφείλονται βάσει της αναδρομικής εφαρμογής επί της σύνταξης του του διορθωτικού συντελεστή για την Ιταλία, από 1ης Ιουλίου 2007, τόκους με το ισχύον κατά την επίμαχη περίοδο επιτόκιο της ΕΚΤ για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης προσαυξημένο κατά δύο μονάδες·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2008 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-102/08)

(2009/C 55/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (κάτοικος Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής να απορρίψει την αίτηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος που αφορούσε αφενός την καταβολή αποζημίωσης για τη ζημία που υπέστη κατά τη μετακόμιση των προσωπικών του αντικειμένων που βρίσκονταν στην υπηρεσιακή κατοικία του στη Λουάντα και αφετέρου την καταστροφή όλων των εγγράφων που έχει στην κατοχή της η καθής-εναγομένη σχετικά με τα μετακομισθέντα αντικείμενα, καθώς και την απόδοση των αντικειμένων αυτών στον προσφεύγοντα-ενάγοντα.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ):

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικά, να ακυρώσει την απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή του της 1ης Σεπτεμβρίου 2007 και, καθόσον είναι αναγκαίο, την απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η ένστασή του της 20ής Μαρτίου 2008,
- καθόσον είναι αναγκαίο, να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικά, να ακυρώσει το υπηρεσιακό σημείωμα της 18ης Ιουλίου 2008,
- να διαπιστώσει ότι στις 30 Απριλίου 2003 και στις 2 Μαΐου 2003 εισήλθαν στην υπηρεσιακή κατοικία του προσφεύγοντος, παρά τη θέλησή του, υπάλληλοι ή εκπρόσωποι της καθής-εναγομένης (στο εξής: καθής), έβγαλαν φωτογραφίες, κατάρτισαν κατάλογο των «προσωπικών» αντικειμένων του, προέβησαν σε εκτίμηση της αξίας καθενός από τα προσωπικά αυτά αντικείμενα, εισήλθαν στο αυτοκίνητο του προσφεύγοντος, έδωσαν υπό την κατοχή τους τα προσωπικά αντικείμενα και το αυτοκίνητο του προσφεύγοντος και τον εκδιώξαν από την κατοικία του και τους περίεξ χώρους,
- να διαπιστώσει ότι οι πράξεις αυτές είναι παράνομες,
- να υποχρεώσει την καθής να καταρτίσει κατάλογο στον οποίο να αναγράφεται επακριβώς κάθε στοιχείο των εγγράφων που αφορούν τις παραπάνω πράξεις και να προβεί σε έγγραφη κοινοποίηση του καταλόγου αυτού στον προσφεύγοντα,
- να υποχρεώσει την καθής να καταστρέψει κάθε στοιχείο των εγγράφων και να κοινοποιήσει στον προσφεύγοντα την καταστροφή αυτή,
- να υποχρεώσει την καθής να αποδώσει στον προσφεύγοντα τα προσωπικά του αντικείμενα,
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα, λόγω της ζημίας που υπέστη από τις παραπάνω αναφερθείσες πράξεις, το ποσό των 722 000 ευρώ ή όποιο άλλο μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσό κρίνει το ΔΔΔ ορθό και δίκαιο,
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα τόκους επί του ποσού των 722 000 ευρώ από την ημερομηνία της αίτησής του της 1ης Σεπτεμβρίου 2007 μέχρι την πραγματική καταβολή του εν λόγω ποσού,
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα, ως αποζημίωση για τη μη κατάρτιση και τη μη κοινοποίηση του καταλόγου των εγγράφων, το ποσό των 100 ευρώ ημερησίως, από αύριο και μέχρι την κοινοποίηση του καταλόγου αυτού στον προσφεύγοντα, ή όποιο άλλο μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσό κρίνει το ΔΔΔ ορθό και δίκαιο,

- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα, ως αποζημίωση για την παράλειψη υλικής καταστροφής των εγγράφων, το ποσό των 100 ευρώ ημερησίως, από αύριο και μέχρι την καταστροφή τους, ή όποιο άλλο μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσό κρίνει το ΔΔΔ ορθό και δίκαιο,
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα, ως αποζημίωση για τη μη απόδοση στον προσφεύγοντα των προσωπικών του αντικειμένων, το ποσό των 100 ευρώ ημερησίως, από αύριο και μέχρι την απόδοσή τους, ή όποιο άλλο μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσό κρίνει το ΔΔΔ ορθό και δίκαιο,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2009 —
Putterie-de-Beukelaer κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση F-1/09)

(2009/C 55/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Françoise Putterie-de-Beukelaer (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως με την οποία δεν επετράπη στην προσφεύγουσα να συμμετάσχει στη διαδικασία πιστοποίησης 2007.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 30ης Σεπτεμβρίου 2008 περί απορρίψεως της ενστάσεως της προσφεύγουσας κατά της αποφάσεως με την οποία δεν έγινε δεκτή η υποψηφιότητά της για την πιστοποίηση 2007,
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ με την οποία δεν έγινε δεκτή η υποψηφιότητα της προσφεύγουσας για την πιστοποίηση 2007,
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή/αγωγή της 19ης Ιανουαρίου 2009 — Menghi κατά ENISA

(Υπόθεση F-2/09)

(2009/C 55/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Achille Menghi (Κάλιαρι, Ιταλία) (εκπρόσωπος: L. Defalque, δικηγόρος)

Καθού/εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης να μην οριστικοποιηθεί η σύμβαση του προσφεύγοντος/ενάγοντος μετά την περίοδο δοκιμασίας, καθώς και αίτημα αποκατάστασης της υλικής ζημίας και ικανοποίησης της ηθικής βλάβης.

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2008 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος/ενάγοντος σχετικά με την απόφαση της ΑΑΣΣ της 14ης Μαρτίου 2008 να μην οριστικοποιηθεί η σύμβασή του·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση της ΑΑΣΣ της 14ης Μαρτίου 2008 να μην οριστικοποιηθεί η σύμβαση του προσφεύγοντος/ενάγοντος·
- να υποχρεώσει την ΑΑΣΣ να αποζημιώσει τον προσφεύγοντα/ενάγοντα για την οικονομική ζημία που υπέστη λόγω της μη οριστικοποίησης της σύμβασης πρόσληψης διάρκειας τριών ετών, την οικονομική ζημία που υπέστη λόγω των ιατρικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε, καθώς και προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης λόγω ηθικής παρενόχλησης·
- να καταδικάσει τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2009 — Ridolfi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-3/09)

(2009/C 55/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Roberto Ridolfi (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (Εκπρόσωπος: N. Lhoëst, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της ΑΔΑ να μην αναγνωρίσει στον προσφεύγοντα τα δικαιώματα που απορρέουν από τη διαδικασία κινητικότητας και να διακόψει τη χορήγηση αυξημένων σχολικών επιδομάτων για τα δύο ενήλικα τέκνα του.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 5 Μαρτίου 2008 απόφαση της ΑΔΑ να μην αναγνωρίσει στον προσφεύγοντα τα δικαιώματα που απορρέουν από τη διαδικασία κινητικότητας και να διακόψει τη χορήγηση αυξημένων σχολικών επιδομάτων για τα δύο ενήλικα τέκνα του·
- να ακυρώσει κάθε απόφαση που έλαβε η Επιτροπή σε εκτέλεση της προαναφερθείσας αποφάσεως της ΑΔΑ, ιδίως δε το από 12 Δεκεμβρίου 2008 σημείωμα του προϊσταμένου της μονάδας «Δικαιώματα και υποχρεώσεις των μονίμων και των συμβασιούχων υπαλλήλων» της Διευθύνσεως Εξωτερικές Υπηρεσίες της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) Εξωτερικές Σχέσεις (RELEX), περί εισπράξεως ποσού 1 295,38 ευρώ από τον προσφεύγοντα·

— στο μέτρο που είναι αναγκαίο, να ακυρώσει τη ρητή απόφαση της Επιτροπής της 6ης Οκτωβρίου 2008 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 5 Ιουνίου 2008 δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Δεκεμβρίου 2008 — Gippini Fournier κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-21/08) ⁽¹⁾

(2009/C 55/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 116 της 9.5.2008, σ. 33.